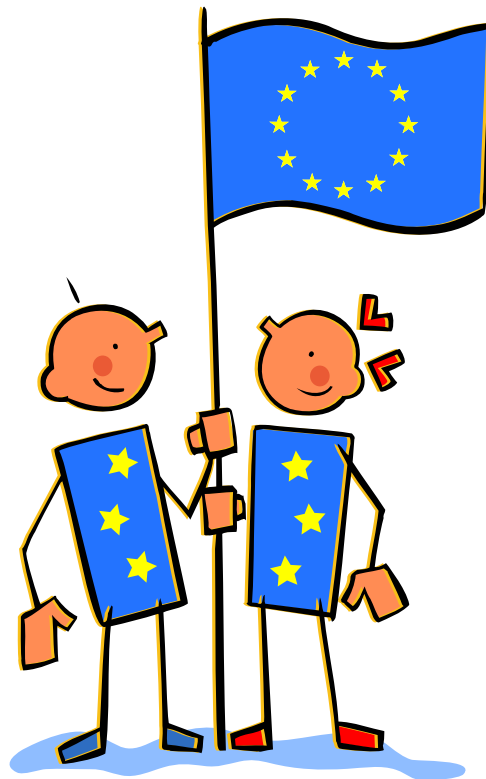

Aspecte și date importante despre Europa și cetățenii săi

Cuprins

Uniunea Europeană – povestea unei reușite.....	3	Activitate economică și schimburi comerciale.....	45
Uniunea Europeană – o familie în continuă creștere.....	4	Cantitatea producției în UE	
Suprafață și populație.....	5	Garantarea unui raport avantajos costuri/beneficii	
Ce suprafață are UE?		O putere comercială majoră	
Care este populația UE?		UE și lupta împotriva sărăciei în lume	
Europenii au o durată de viață mai mare			
Creșterea populației			
Calitatea vieții.....	16	Transport, energie și mediu.....	54
Care este situația financiară a europenilor?		Transporturi	
Care este situația medicală a europenilor?		Asigurarea aprovizionării cu energie	
O societate echitabilă și receptivă la nevoile cetățenilor		Protecția mediului înconjurător	
Educație, cercetare și societatea informațională.....	25	Europenii trăind împreună.....	64
Educație: Investiția în resursele umane		Europeni fericiți împărțășind aceleași preocupări	
Disciplinele de studiu alese de europeni		Comunicarea cu vecinii	
Studii mai bune pentru perspective profesionale mai bune		Studiind împreună	
Tehnologia informației: o unealtă esențială		Susținători sau sceptici?	
Cercetarea: cheia viitorului		Culegerea roadelor	
Europenii la locul de muncă.....	36	Țările candidate.....	75
Sectoarele în care activează europenii		Suprafață și populație	
Care este populația activă a UE?		Care este situația lor financiară?	
Disparitățile dintre sexe		Cetățenii la locul de muncă	
Șanse egale pentru toți		Relații de bună vecinătate.....	79

Uniunea Europeană – povestea unei reușite

Uniunea Europeană nu mai are nevoie de prezentare. De-a lungul unei jumătăți de secol, aceasta a adus cetățenilor săi stabilitate politică și prosperitate economică; a creat o piață unică fără frontiere și a pus în circulație moneda unică euro. De asemenea, a reunit un continent fragmentat. Uniunea Europeană reprezintă o putere economică și comercială majoră și constituie cel mai important participant, la nivel mondial, la dezvoltarea țărilor mai sărace. Numărul statelor sale membre a crescut de la șase la 27, UE având în prezent o populație de aproximativ o jumătate de miliard de locuitori.

Nu toate țările europene sunt, sau doresc să fie, membre ale UE, dar Uniunea este gata să accepte candidatura oricărei țări democratice europene. Aceasta menține raporturi strânse de prietenie cu toate țările învecinate, atât europene, cât și din bazinul mediteranean oriental și meridional.

În ciuda bogatei diversități, toate țările UE sunt unite prin angajamentul lor pentru pace, democrație, respectarea legislației și a drepturilor omului. Ele caută să mențină preocuparea pentru aceste valori atât în Europa, cât și în afara ei, să construiască și să se bucure împreună de prosperitate, să își exercite influența colectivă printr-o acțiune comună pe scena mondială.

Printr-o serie de tabele și grafice, această broșură prezintă aspecte și date esențiale despre Uniunea Europeană și statele sale membre, prezentate, uneori, în raport cu alte puteri economice. Țările candidate care au aplicat pentru aderare la Uniune sunt, de asemenea, incluse, dar figurează într-o secțiune separată.

Din motive de simplificare, anumite cifre au fost rotunjite. Abrevierile folosite pentru fiecare țară sunt cele indicate în legenda de pe coperta a doua. Termenul-limită pentru datele utilizate în prezenta publicație este luna mai 2007.

Mai multe informații despre Uniunea Europeană, modul său de funcționare și influența acesteia asupra dumneavoastră sunt disponibile pe site-ul internet europa.eu. Pentru date statistice, consultați direct Eurostat, Biroul de statistică al UE (epp.eurostat.ec.europa.eu), unde aveți acces gratuit la un număr foarte mare de informații.

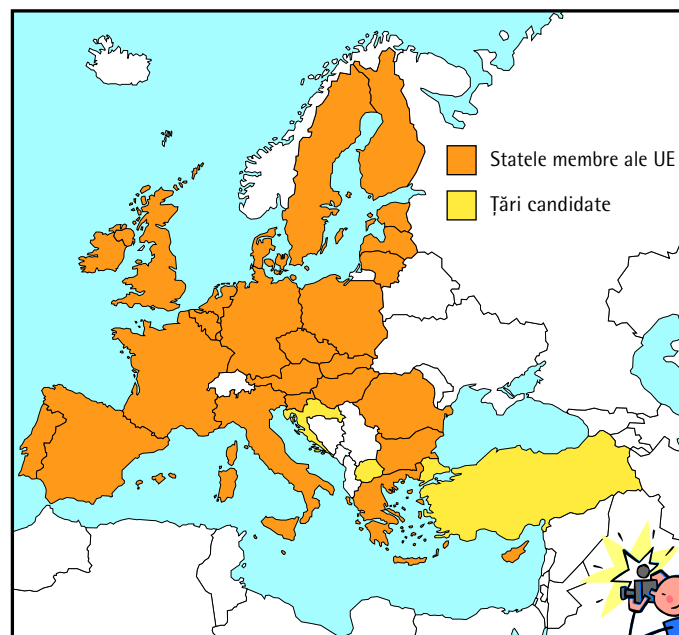
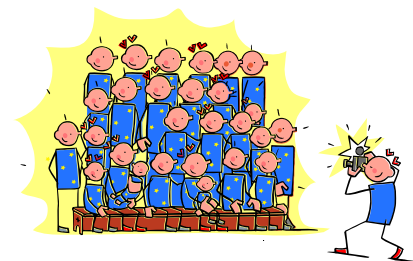
Uniunea Europeană – o familie în continuă creștere

UE a luat naștere în anii '50, sub numele de Comunitatea Economică Europeană, cu șase state membre fondatoare – Belgia, Germania, Franța, Italia, Luxemburg și Țările de Jos. Acestea au creat o nouă modalitate de a administra împreună domeniile de interes comun, în special pe baza integrării economice. Aceștia li s-au alăturat Danemarca, Irlanda și Regatul Unit în 1973, Grecia în 1981 și Spania și Portugalia în 1986. Unificarea Germaniei, în 1990, a adus *Länder* din Germania de Est.

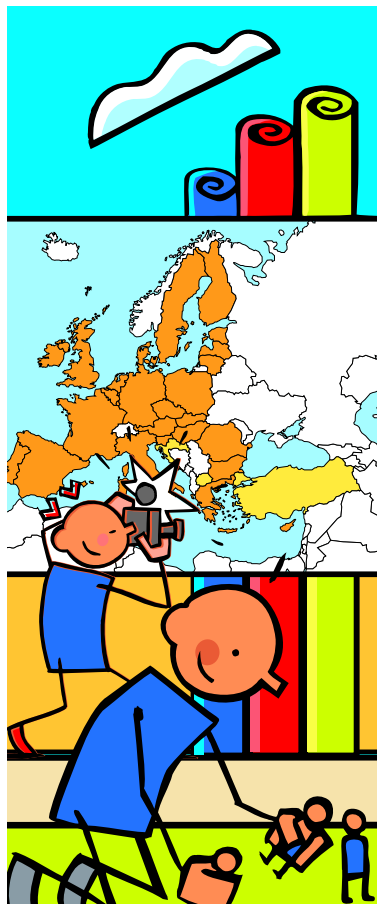
În 1992, un nou tratat a atribuit mai multe responsabilități instituțiilor comunitare și a introdus noi forme de cooperare între guvernele naționale, creând astfel Uniunea Europeană propriu-zisă. În 1995, UE și-a deschis porțile Austriei, Finlandei și Suediei.

Republica Cehă, Estonia, Cipru, Letonia, Lituania, Ungaria, Malta, Polonia, Slovenia și Slovacia s-au alăturat Uniunii în 2004, urmate de Bulgaria și România în 2007. Alte trei țări, Croația, Turcia și Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, și-au depus candidatura pentru aderare.

Europa a fost întotdeauna patrie pentru diverse popoare și culturi. În fiecare stat membru, o parte a populației este constituită din resortisanți ai altor țări – legați, de obicei, de țara-gazdă prin legături istorice strânse. Uniunea consideră această diversitate etnică și culturală un atu și promovează toleranța, respectul și înțelegerea reciprocă.

2007

Suprafață și populație

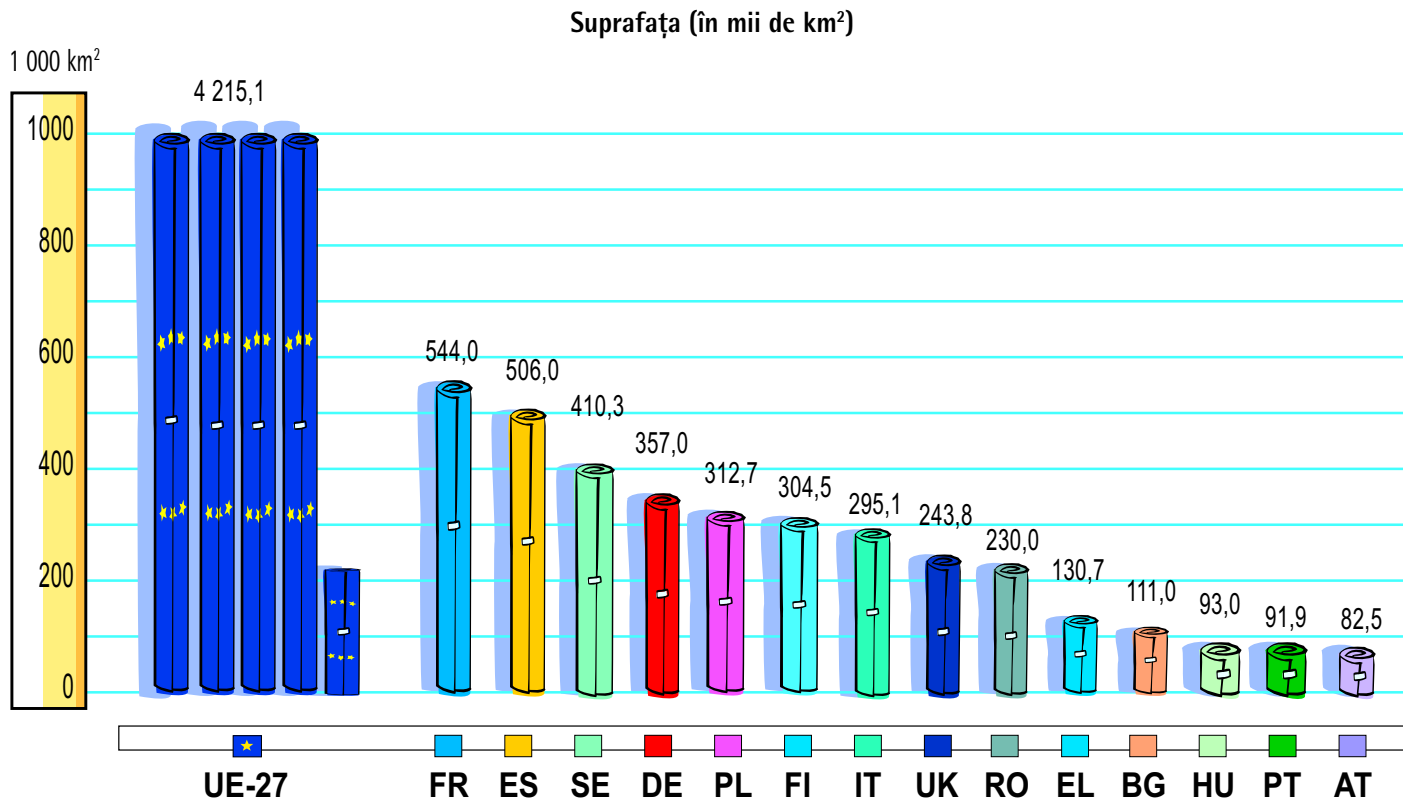
În raport cu suprafața Statelor Unite ale Americii, teritoriul Uniunii Europene reprezintă mai puțin de jumătate, dar populația sa este cu 50 % mai mare. De fapt, populația Uniunii se situează pe al treilea loc în clasamentul mondial, după China și India.

Europa se confruntă cu o rată a natalității în scădere și cu o creștere a speranței de viață. Aceste tendințe au implicații importante pentru viitor.

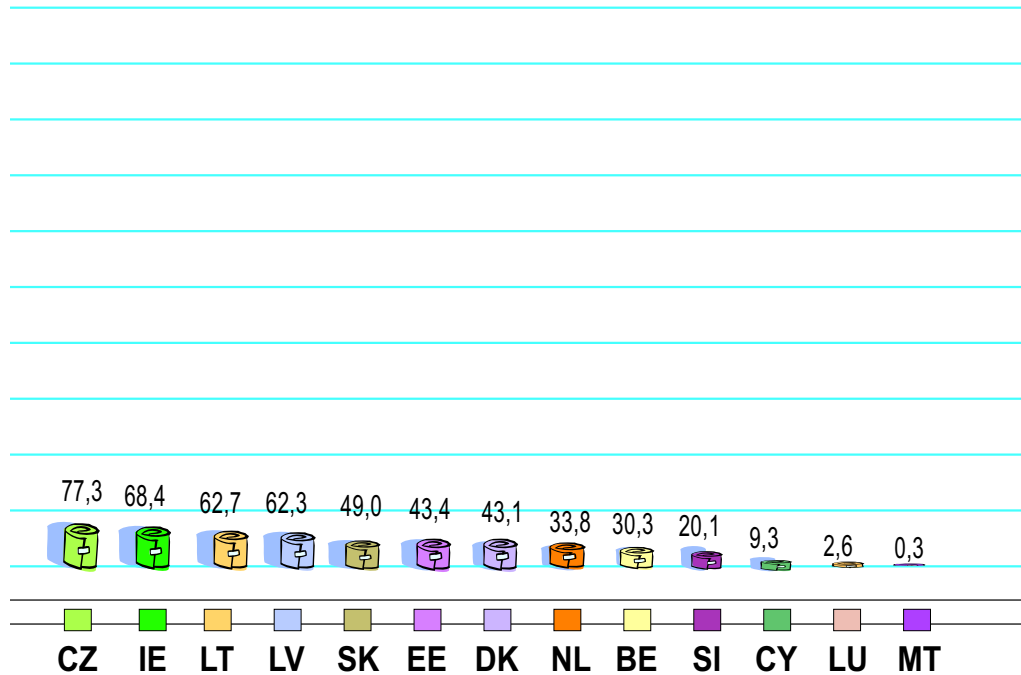
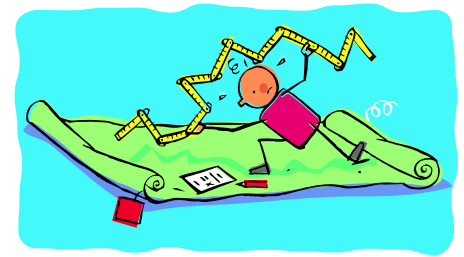
Ce suprafață are UE?

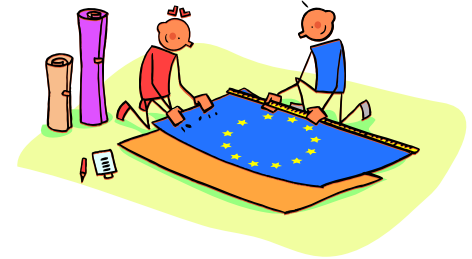
Uniunea Europeană se întinde pe mai mult de 4 milioane de km². Observat pe o hartă a lumii, teritoriul său nu pare foarte mare, dar acesta cuprinde 27 de țări. Dimensiunile lor variază considerabil, Franța având suprafața cea mai mare, iar Malta constituind cel mai mic stat membru.

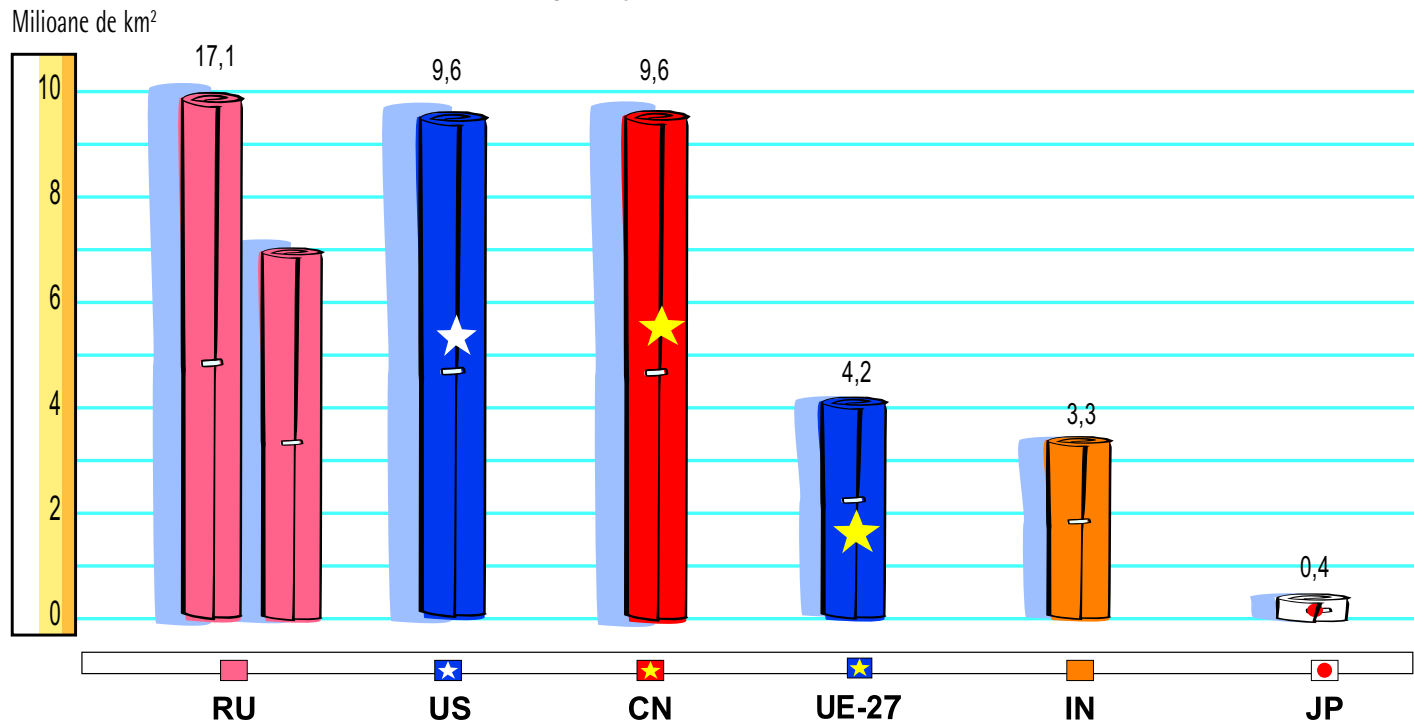
Cifrele pentru Franța nu cuprind departamentele franceze de peste mări.

Sursă: Eurostat.

Suprafața (în milioane de km²)

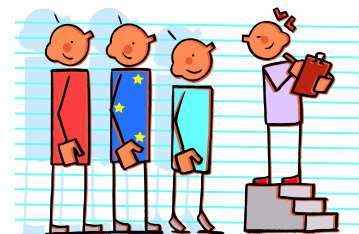

Surse: Eurostat, Banca Mondială.

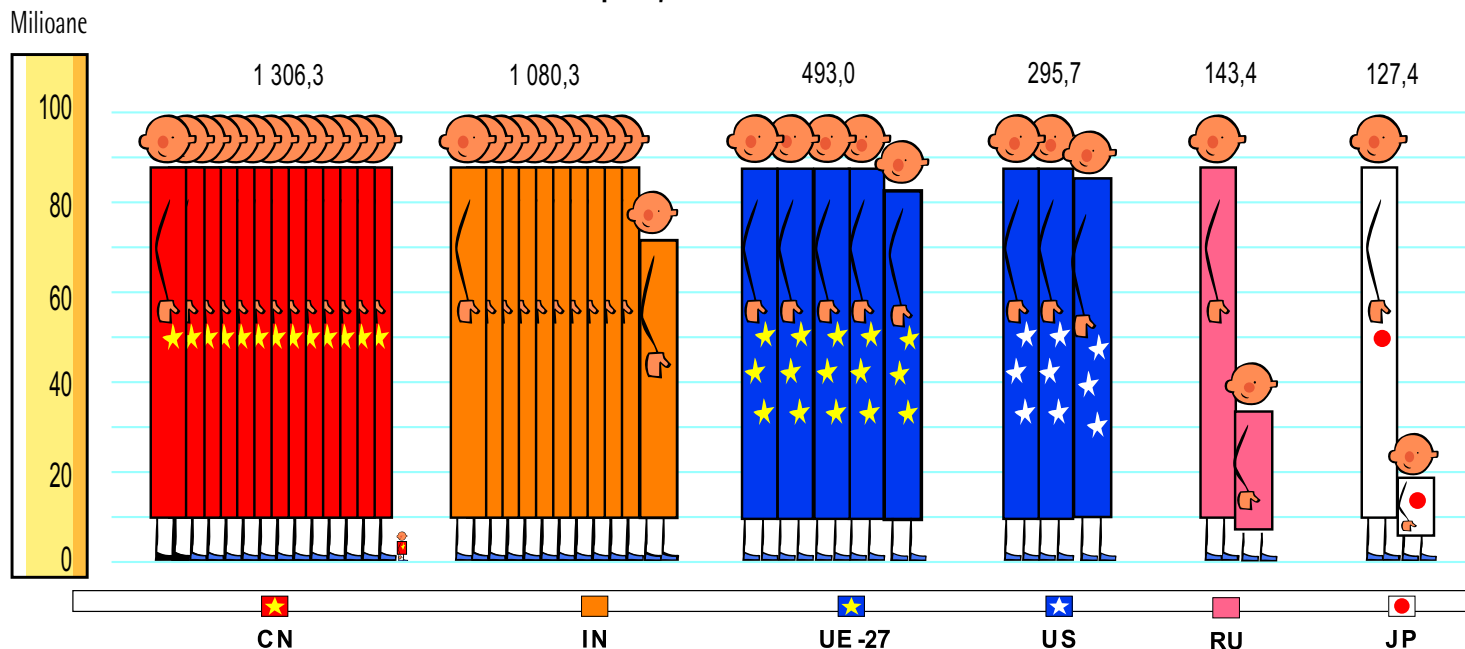
Care este populația UE?

Uniunea Europeană numără 493 de milioane de locuitori, situându-se pe locul al treilea în clasamentul mondial, după China și India.

Procentul populației mondiale ocupând țările dezvoltate este în diminuare constantă – de la 30 % în 1960 la 16 % în 2005. În prezent, în lume, patru din cinci persoane trăiesc în țări aflate în curs de dezvoltare. Pentru a ajuta țările mai sărace, UE promovează dezvoltarea globală și este furnizorul principal, la nivel mondial, în ceea ce privește ajutorul pentru dezvoltare.

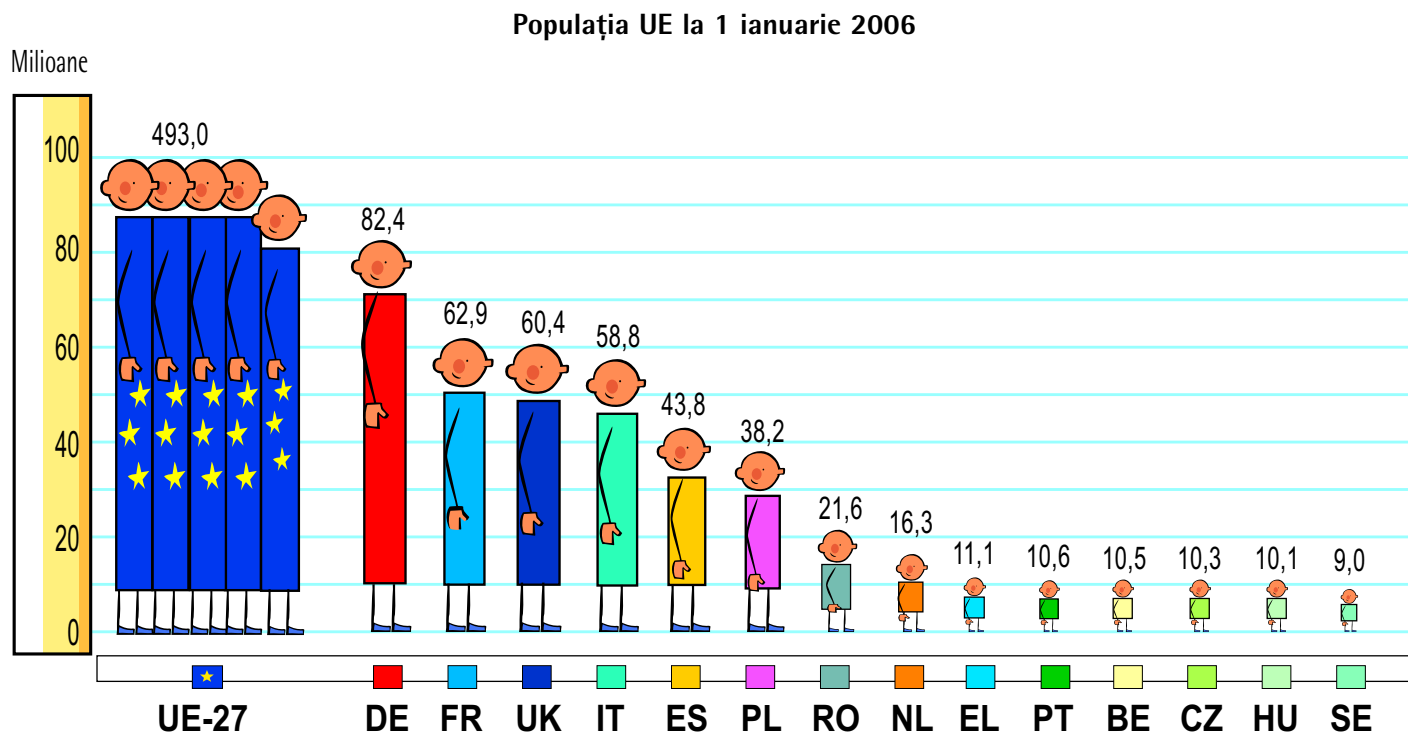
Populația în milioane, 2005

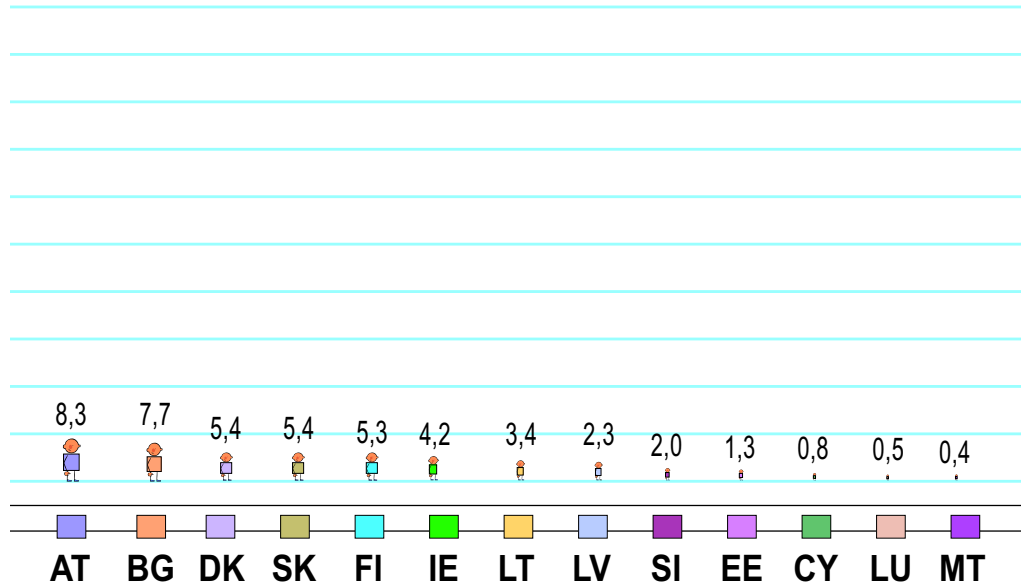
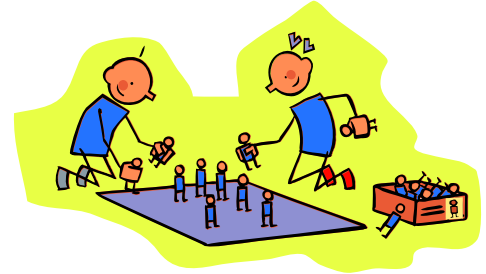
Cifrele pentru UE-27 se referă la 1 ianuarie 2006. Cifrele pentru celelalte țări se referă la jumătatea anului 2005.

Surse: Banca Mondială, Eurostat, www.census.gov.

Locuitorii Uniunii, în număr de 493 de milioane, nu sunt dispuși uniform pe continent: anumite țări (și regiuni) au o densitate a populației mai mare decât celelalte. O suprafață mare nu înseamnă neapărat o populație numeroasă.

Sursă: Eurostat.

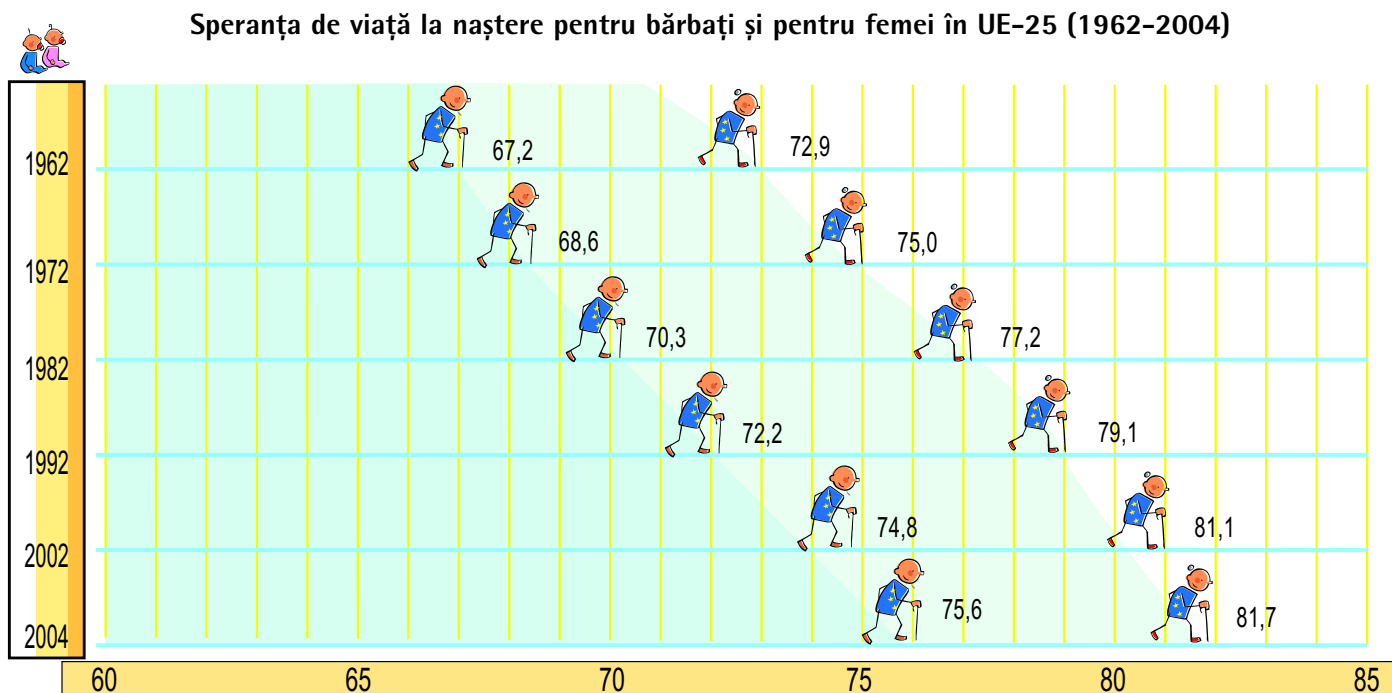
Sursă: Eurostat.

Europenii au o durată de viață mai mare

Speranța de viață în Uniunea Europeană este în creștere. Pentru persoanele născute în 1960, speranța de viață este de aproximativ 67 de ani pentru bărbați și 73 de ani pentru femei. Pentru copiii născuți în 2004, statisticele indică o speranță de viață de aproximativ 76 de ani în cazul bărbaților și 82 de ani în cel al femeilor.

Comparând, statisticile pentru Națiunile Unite arată că speranța de viață a copiilor născuți între 2000 și 2005 în Somalia, una dintre cele mai sărace țări ale lumii, este de 46 de ani pentru bărbați și de 49 de ani pentru femei.

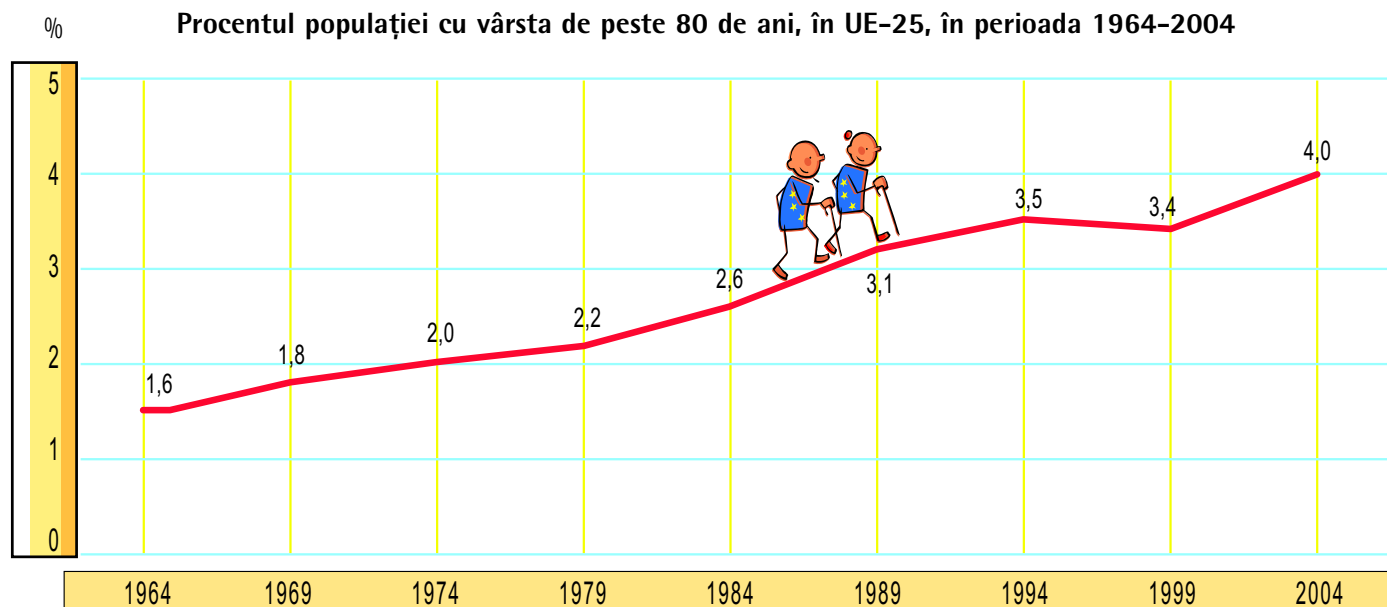

Sursă: Eurostat.

În 1960, cea mai mare parte a femeilor din UE au avut cel puțin doi copii. Din punct de vedere statistic, acest lucru înseamnă mai mult de 2,5 copii pentru fiecare femeie. Până în 2004, rata totală a fertilității a scăzut la 1,5 copii pentru fiecare femeie. Franța și Irlanda au cele mai crescute rate de fertilitate, acestea situându-se la puțin sub doi copii pentru fiecare femeie. Cele mai scăzute rate de fertilitate (sub 1,25) sunt înregistrate în Republica Cehă, Letonia, Polonia și Slovacia.

Proporția tinerilor fiind tot mai scăzută, se diminuează și populația activă a UE. Din ce în ce mai puțini lucrători vor trebui să susțină din ce în ce mai mulți pensionari, cum se poate vedea în tabelul de mai jos. Se estimează că, până în 2025, numărul persoanelor cu vârsta de peste 80 de ani va reprezenta 6,3 % din populație.

Pentru a crește proporția populației active, Europa are nevoie de un număr mai mare de persoane în vârstă care să lucreze și care să se pensioneze mai târziu, să recruteze un număr mai mare de femei pe piața muncii, să actualizeze calificările lucrătorilor prin programe de formare pe tot parcursul vieții și să promoveze o imigrare vizată. De asemenea, nașterea mai multor copii ar fi o soluție bună!

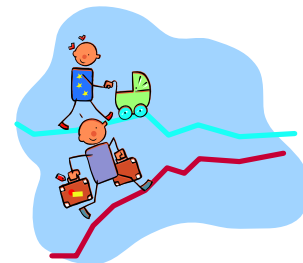

Sursă: Eurostat.

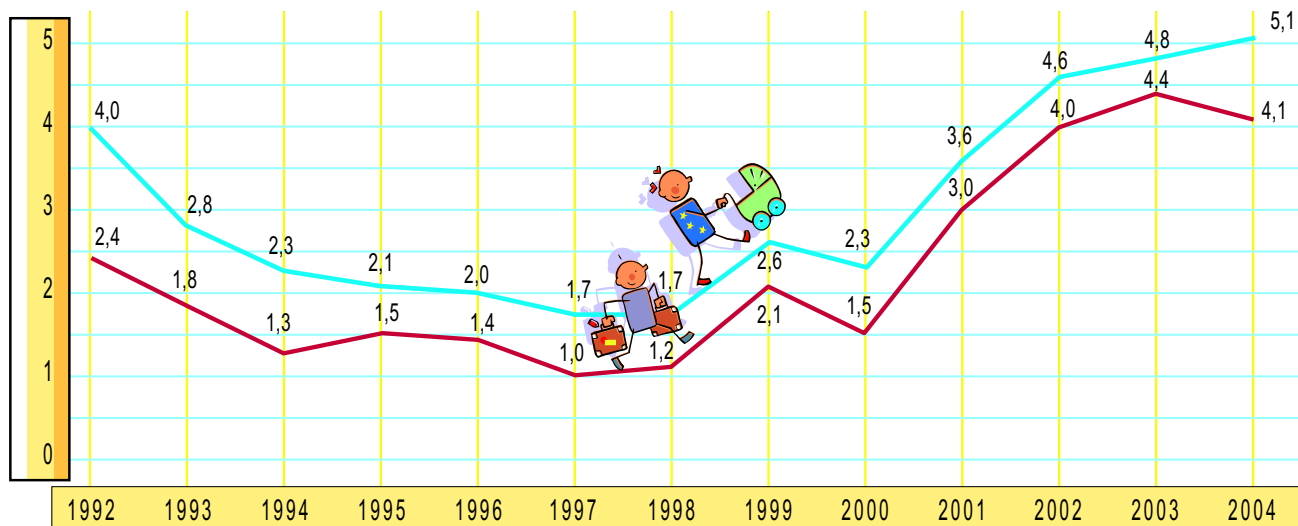
Creșterea populației

Populația Europei crește prin combinarea creșterii naturale (numărul nașterilor depășește numărul deceselor) cu **migrarea netă** (numărul persoanelor care se stabilesc în UE depășește numărul celor care părăsesc UE).

În prezent, creșterea totală a populației Uniunii Europene se datorează migrării nete. Într-adevăr, fără a lua în considerare imigrarea, populația Germaniei, a Greciei și a Italiei ar fi scăzut în ultimii ani. Imigrarea întărește forța de muncă europeană prin tinerii de care este mare nevoie.

Creșterea totală a populației (linia albastră) și migrarea netă (linia roșie) în UE-25 pentru 1 000 de locuitori (1992-2004)

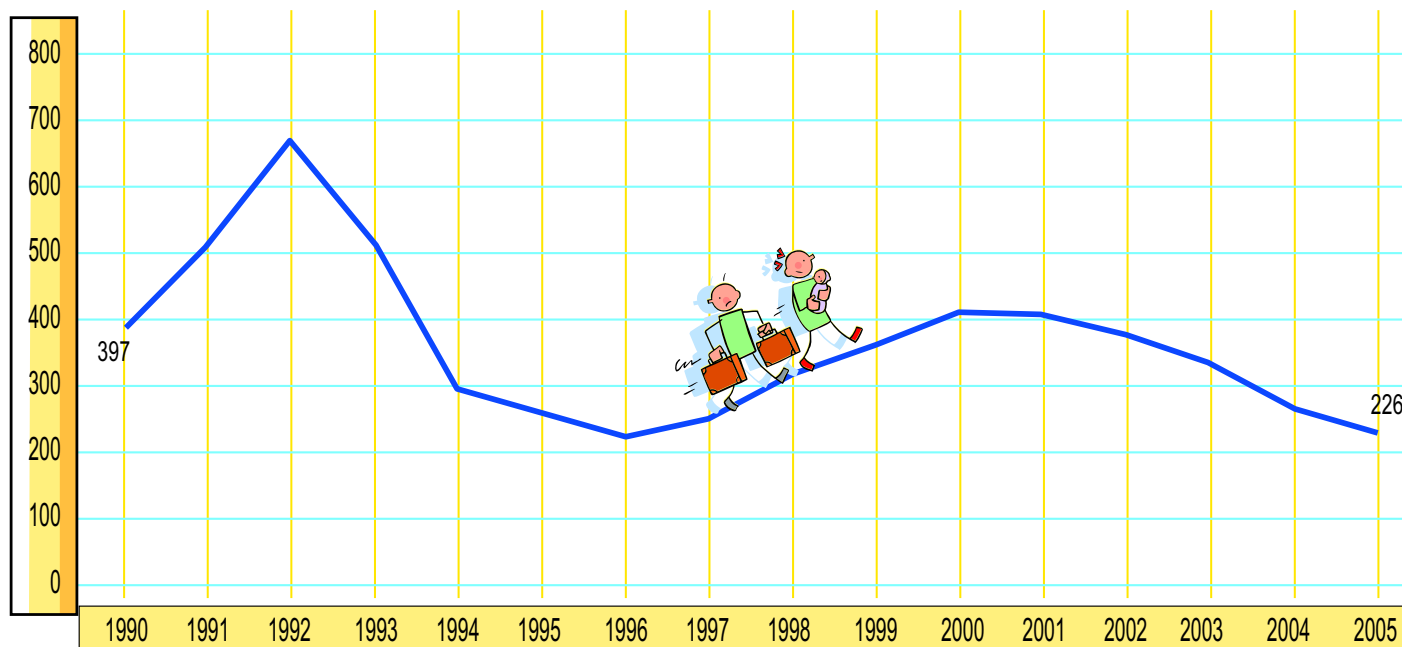

Sursă: Eurostat.

Europa are o tradiție îndelungată în ceea ce privește ospitalitatea și acordarea de azil celor care încercau să scape de război sau de persecuție, veniți din părți ale lumii care se confruntă cu probleme. Numărul solicitanților de azil crește pe timp de război, cum a fost cazul conflictelor din Balcani la începutul anilor '90. După acea perioadă, numărul solicitărilor de azil în UE a scăzut, iar în 2005 acesta era mai scăzut ca oricând în ultimii 15 ani.

Solicitățile de azil în UE (în mii) în perioada 1990-2005

Cifrele pentru perioada 1990-1994 fac referință la UE-15.

Sursă: Eurostat.

Calitatea vieții

O bună calitate a vieții depinde de o serie de factori, inclusiv de disponibilitatea de resurse financiare suficiente și de a nu avea probleme de sănătate. Care este situația financiară și medicală a europenilor? Răspunsul diferă de la o țară la alta.

Pentru a avea o idee aproximativă a standardului material de viață într-o țară anume, se poate calcula valoarea producției totale a acesteia într-un an („produsul intern brut” sau PIB), iar rezultatul se împarte la numărul de locuitori.

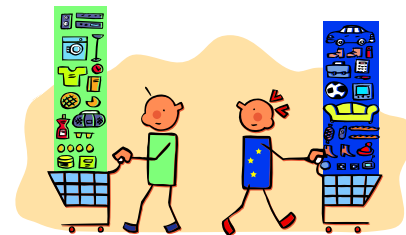
Dar ceea ce se poate cumpăra cu aceeași sumă de bani diferă de la o țară la alta. Pentru a compara standardele de viață, trebuie să se ia în considerare aceste diferențe de putere de cumpărare. Acest lucru se poate face prin stabilirea în fiecare țară a prețului unui „coș” comparabil și reprezentativ de produse și servicii și prin exprimarea acestui preț, nu în monedă națională sau euro, ci într-o monedă comună noțională numită standardul puterii de cumpărare (SPC).

SPC elimină diferențele de preț între țări, astfel încât PIB pe cap de locuitor în SPC permite o comparație reală a standardelor naționale de viață pe teritoriul UE.

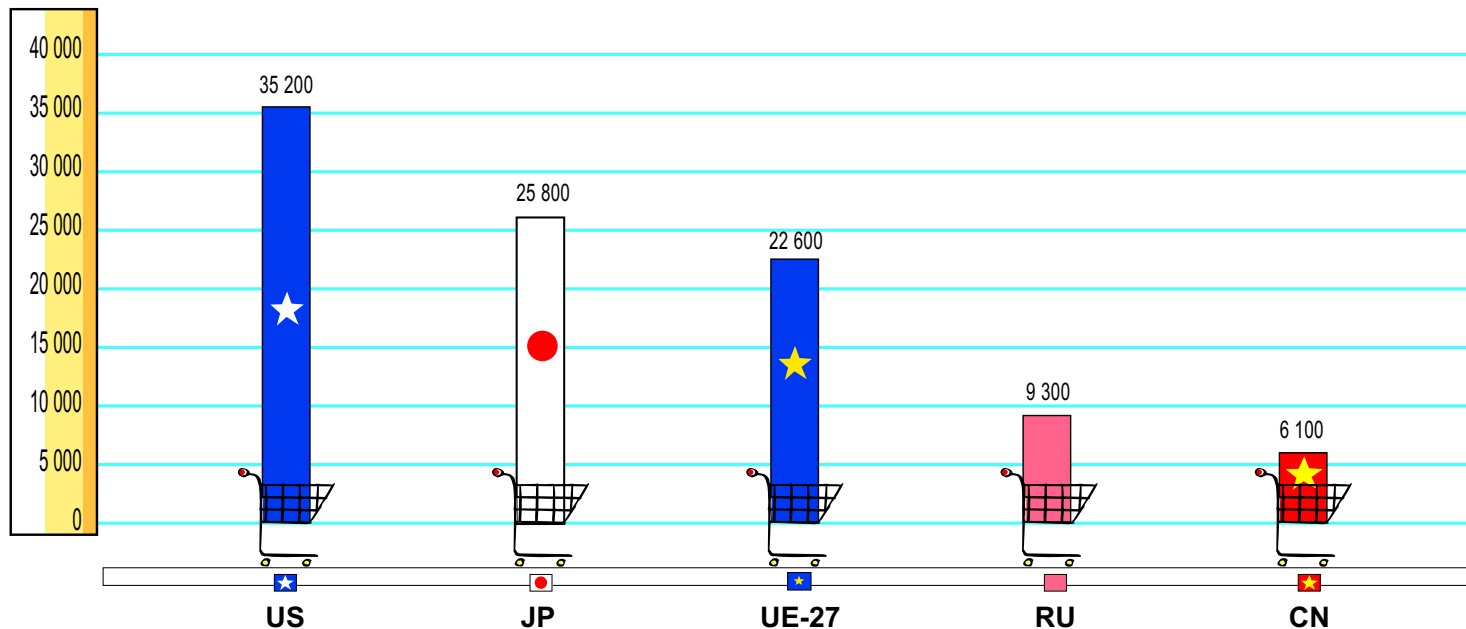

Care este situația financiară a europenilor?

Standardele de viață în Europa s-au îmbunătățit semnificativ în cursul ultimilor 10 ani. Pe baza SPC, care face posibilă comparația la nivel internațional, standardele de viață în UE se situează printre cele mai înalte din lume.

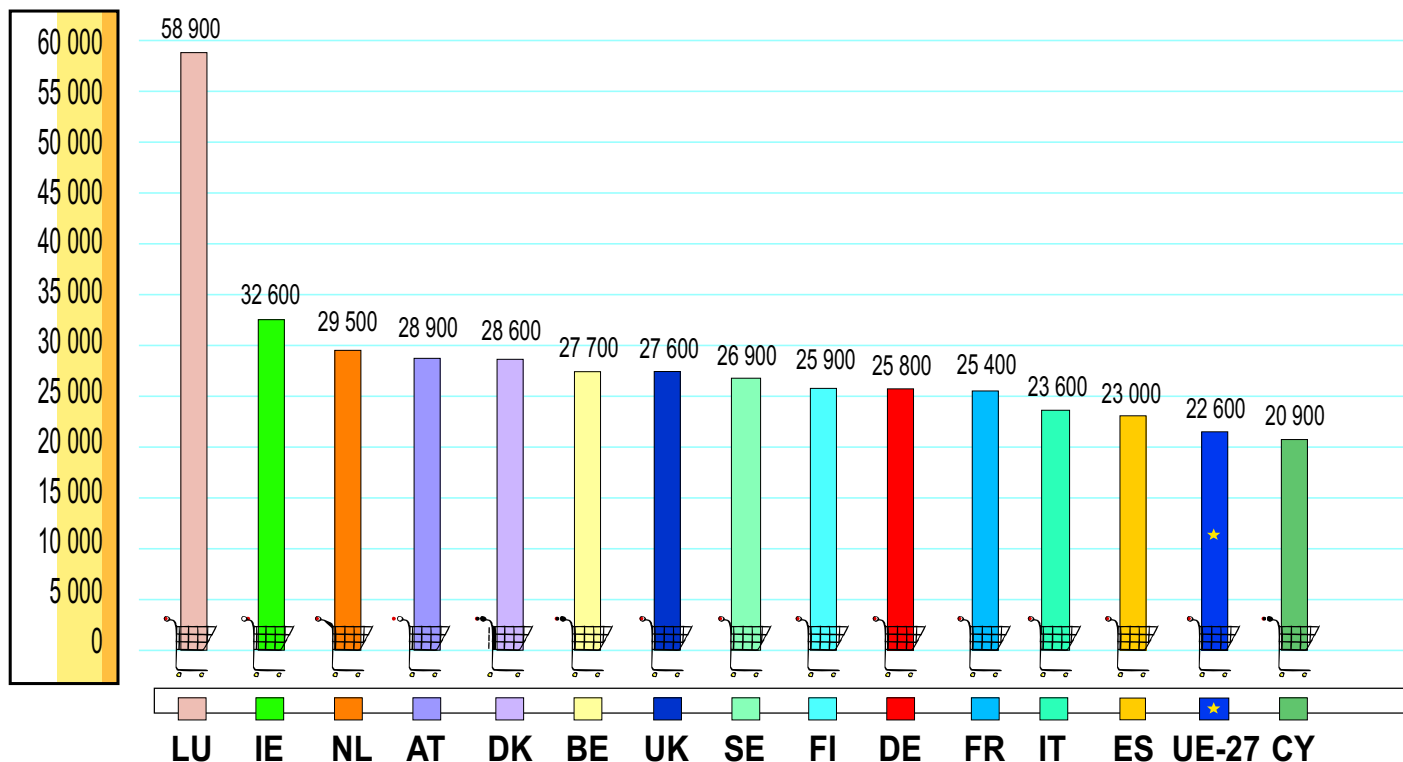
PIB pe cap de locuitor în SPC (2005)

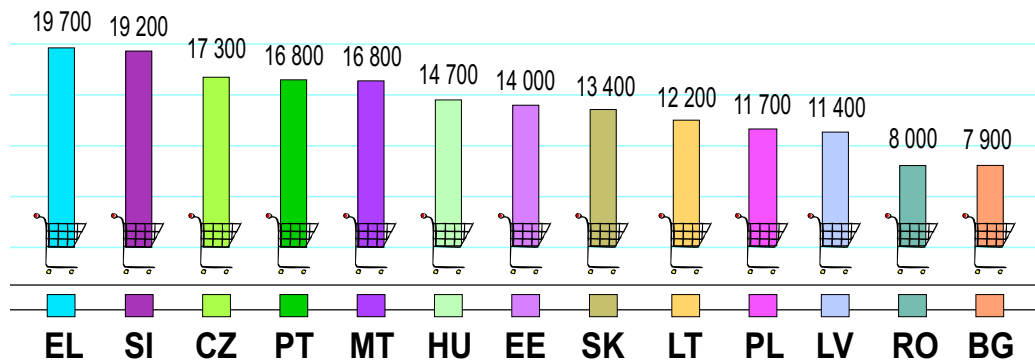
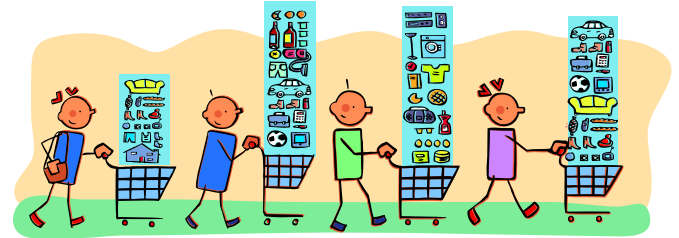
Surse: FMI, Eurostat.

Standardul de viață în UE este variabil. Cel mai ridicat PIB pe cap de locuitor (în SPC) s-a înregistrat în Luxemburg, iar cel mai scăzut în Bulgaria. UE se străduiește să reducă diferența între statele sale membre bogate și sărace, să întărească economia europeană, să o facă mai competitivă și să creeze mai multe locuri de muncă, astfel încât fiecare cetățean să beneficieze de o mai bună calitate a vieții. În starea actuală, creșterea PIB este, în prezent, mai rapidă în țările mai sărace care s-au alăturat UE începând cu 2004 decât în celelalte state membre.

PIB pe cap de locuitor în SPC în UE-27 (2005)

Sursă: Eurostat.

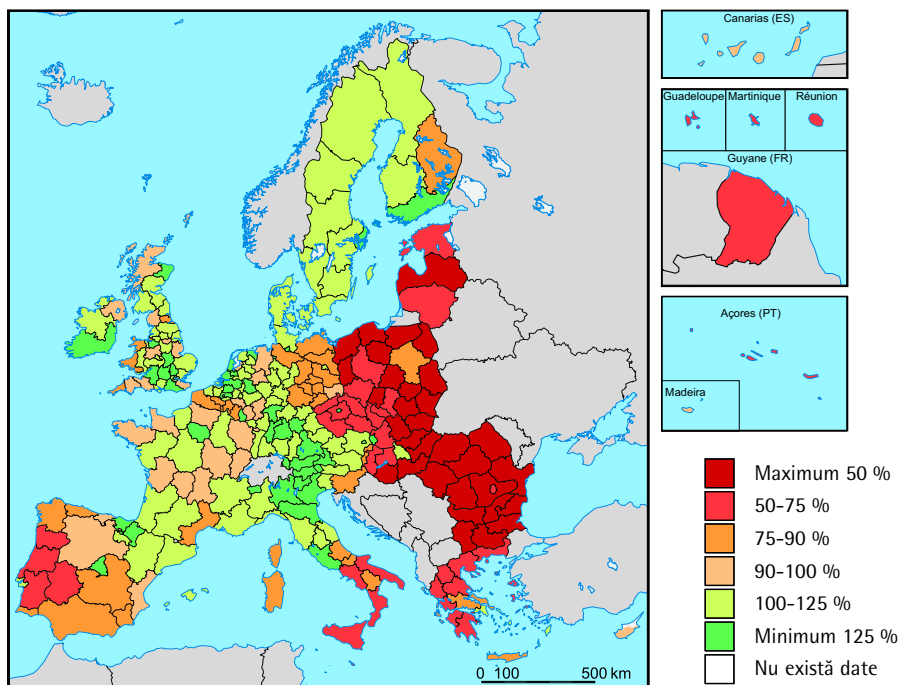

Standardele de viață pot, de asemenea, varia de la regiune la regiune într-o singură țară. În anumite regiuni ale UE, după cum indică harta, PIB pe cap de locuitor se situează sub 50 % din media UE-27. În regiunile mai prospere, acesta poate depăși cu peste 25 % media UE-27.

UE a creat așa-numitele fonduri structurale pentru a reduce aceste diferențe prin îmbunătățirea standardelor de viață în regiunile mai sărace. Peste 35 % din bugetul UE este destinat dezvoltării economiilor acestor regiuni, ducând în final la dezvoltarea UE în totalitatea sa.

PIB pe cap de locuitor în SPC ca procentaj din media UE-27 (2004)

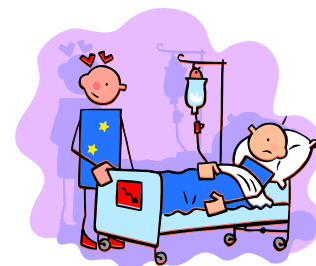
Sursă: Comisia Europeană.

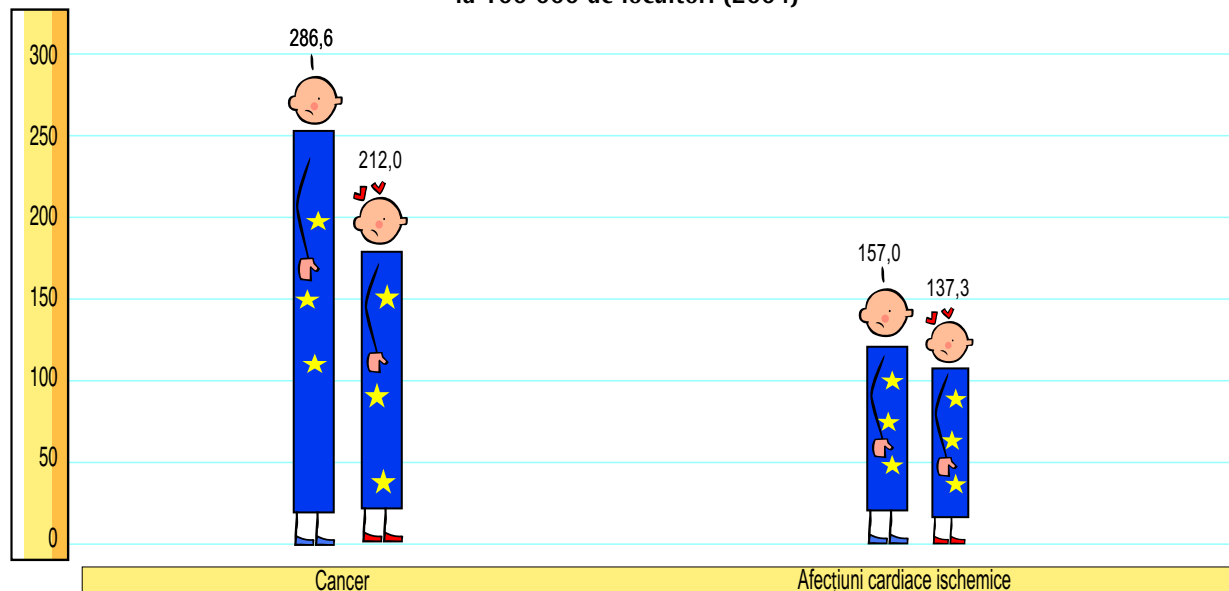
Care este situația medicală a europenilor?

Cu toate că europenii trăiesc mai mult și sunt mai sănătoși, ei ar putea face eforturi și mai mari pentru a se proteja de cele două cauze principale ale decesului - afecțiunile cardiace și cancerul. Un stil de viață sănătos și activ constituie un factor pozitiv. Fumatul, proastele obiceiuri alimentare și sedentarismul se numără printre factorii care cresc riscul de afecțiuni cardiace ischemice, afecțiuni care comportă un aport insuficient al sângelui la inimă, din cauza vaselor sanguine obturate sau deteriorate.

În UE, aceste afecțiuni sunt mai frecvente la bărbați decât la femei, iar proporția populației afectate variază în mare măsură de la o țară la alta. În 2004, Ungaria a înregistrat cea mai ridicată rată de mortalitate ca urmare a cazurilor de cancer, atât la bărbați, cât și la femei. Franța a înregistrat cea mai scăzută rată de mortalitate ca urmare a afecțiunilor cardiace ischemice în cazul ambelor sexe.

Decese cauzate de cancer (tumori maligne) și de afecțiuni cardiace ischemice în UE-25 la 100 000 de locuitori (2004)

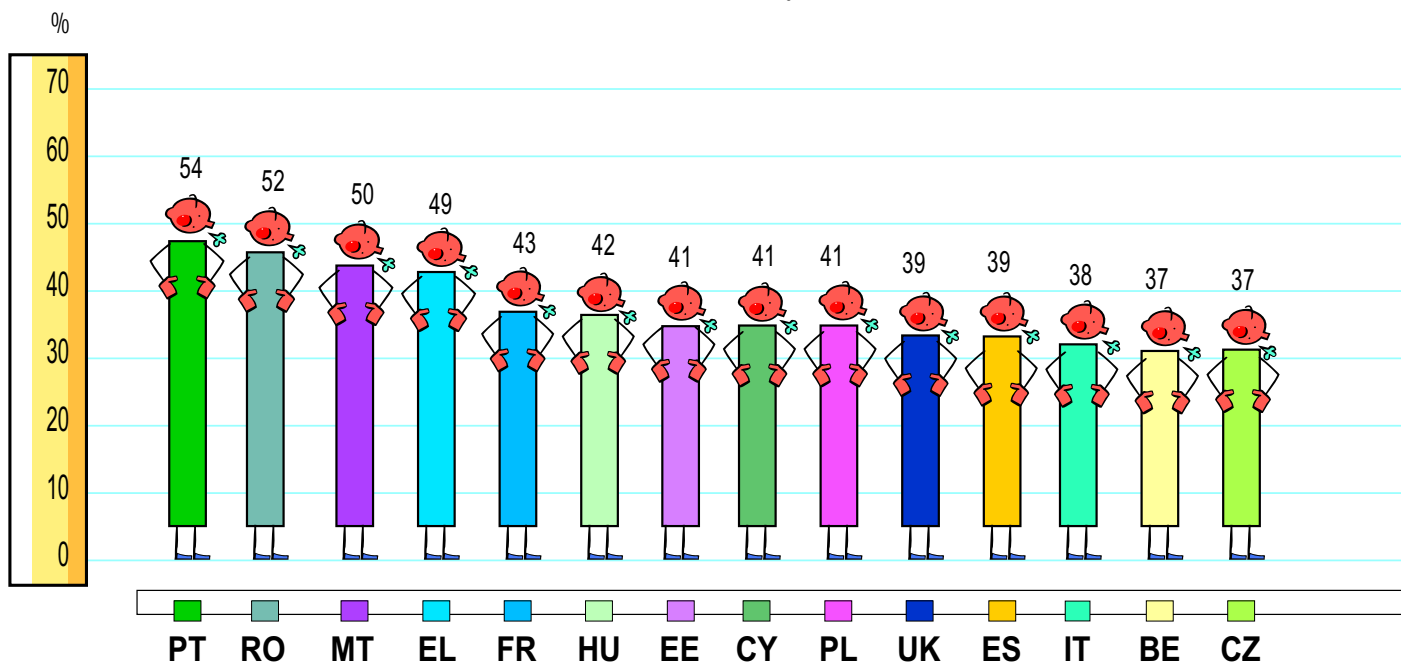

Sursă: Eurostat.

Exercițiul fizic este benefic pentru sănătate. Un sondaj Eurobarometru publicat în noiembrie 2006 a arătat că 64 % din populația UE a desfășurat o activitate fizică în cursul unei săptămâni obișnuite. Prima pe listă este Finlanda, unde 83 % dintre persoanele chestionate au răspuns că desfășoară activități pentru recreere, culturale și sportive. Pe locul doi s-au situat olandezii, cu 79 %, și lituanienii, cu 78 %.

Cel mai puțin activi au fost portughezii, urmați de români și de maltezi.

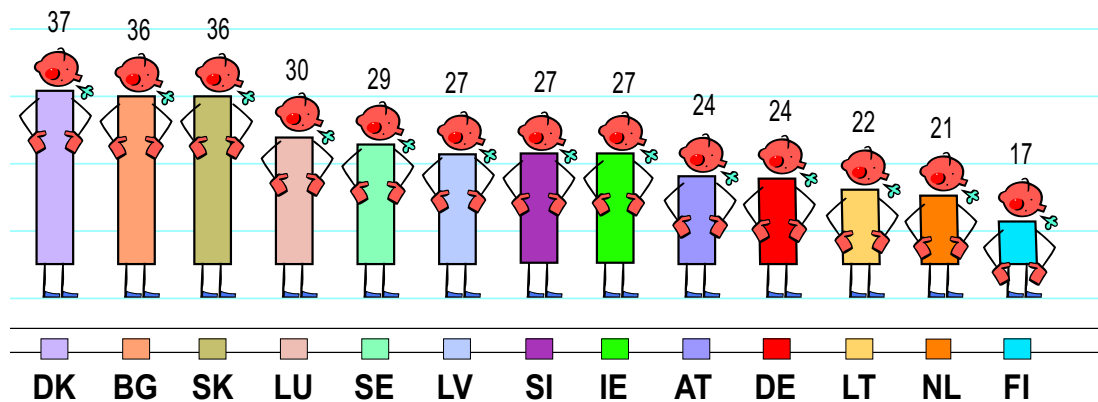
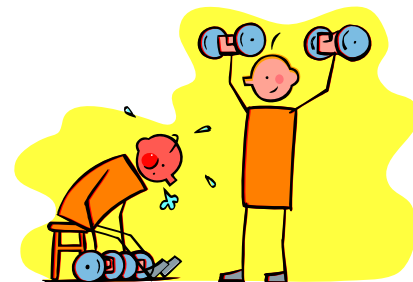
Procentajul persoanelor chestionate în UE-27 care nu desfășoară activități sportive în mod regulat (2006)

Sursă: Eurobarometru.

În general, numărul bărbaților este mai mare decât cel al femeilor în ceea ce privește desfășurarea activităților sportive, iar activitatea fizică este mai frecventă în cazul tinerilor.

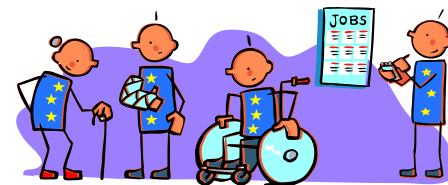
Tabelul arată procentajul persoanelor chestionate în fiecare țară UE care au răspuns că nu desfășoară activități fizice pe parcursul unei săptămâni.

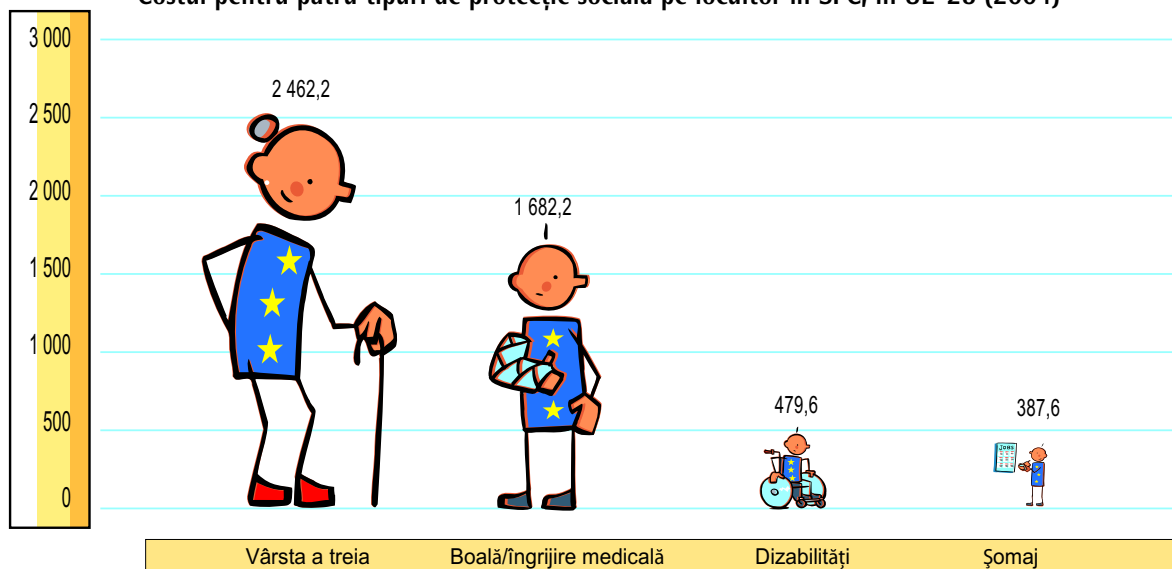
O societate echitabilă și receptivă la nevoile cetățenilor

Modelul social european ia forme diferite în funcție de țară, dar toate statele membre ale UE aspiră la o societate echitabilă și receptivă la nevoile cetățenilor lor. Obligațiile fiscale servesc la finanțarea sistemelor de protecție socială (ca, de exemplu, pensiile, indemnizațiile de șomaj și de îngrijire medicală) care au ca scop protejarea membrilor vulnerabili ai societății. Sumele plătite pentru fiecare locuitor variază de la țară la țară.

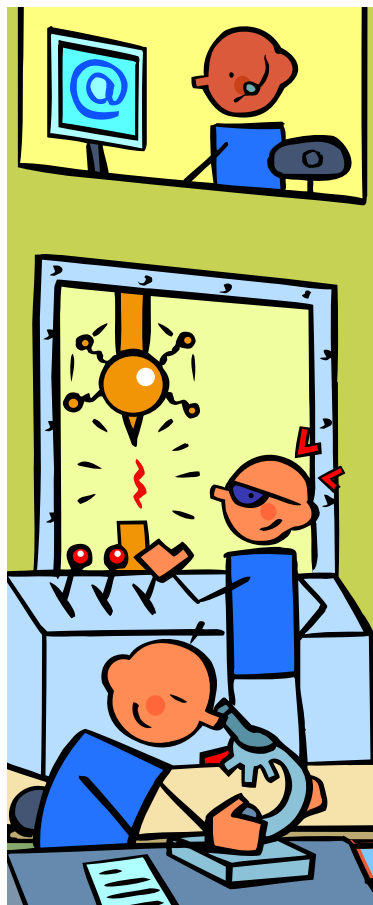

Pe măsură ce populația îmbătrânește, populația activă trebuie să susțină numărul tot mai mare al cetățenilor vârstnici. Pentru a lua în considerare această tendință și pentru a ține sub control costurile de protecție socială, țările UE își modifică sistemele de protecție socială. Modelul social european trebuie modernizat astfel încât acesta să poată fi menținut pentru generațiile viitoare.

Costul pentru patru tipuri de protecție socială pe locuitor în SPC, în UE-25 (2004)

Sursă: Eurostat.

Educație, cercetare și societatea informațională

Ambiția UE este să devină cea mai dinamică economie bazată pe cunoaștere la nivel mondial. Acest lucru presupune o investiție considerabilă în cercetare (sursa cunoștințelor noi), educație și formare, care permit populației să aibă acces la aceste informații noi.

Tot atât de importantă este formarea forței de muncă necesare în domeniul tehnologiei informației și furnizarea într-un mod mai rapid și mai ușor a accesului la internet pentru școli, întreprinderi și persoane fizice, la domiciliu.

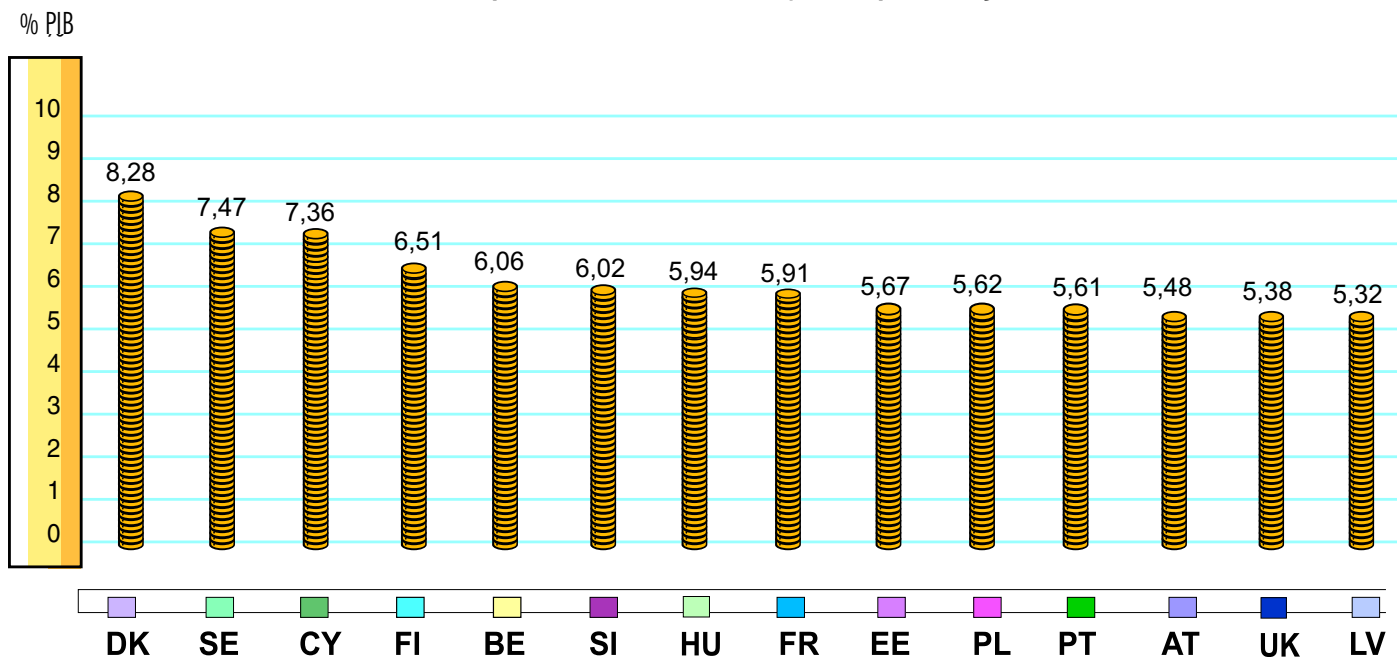
O economie înfloritoare se bazează pe o populație cu activitate de muncă de lungă durată, care își îmbunătățește în mod constant competențele pe durata activității profesionale. „Învățare pe tot parcursul vieții” este cuvântul de ordine. În UE, numărul adulților care participă la activitățile de formare a crescut, ajungând în 2006 la 9,6 % din populația cu vârste cuprinse între 25 și 64 de ani.

În lupta sa pentru succes economic pe piața mondială, Uniunea Europeană se confruntă cu rivali „tradiționali” ca Japonia și Statele Unite, precum și cu alții mai noi, cum ar fi China și India.

Educație: investiția în resursele umane

Educația reprezintă cheia către succes – atât pentru persoanele fizice, cât și pentru UE în general.
Care este procentajul alocat de UE din fonduri proprii pentru educația populației?

Totalul cheltuielilor publice destinate educației, ca procentaj din PIB (2003)

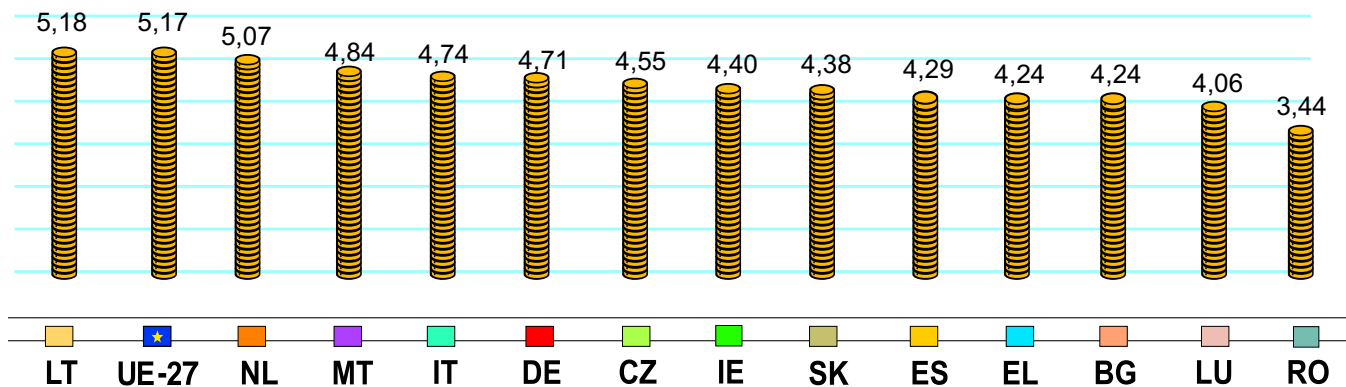

DK: cifrele nu fac referință la învățământul postliceal neuniversitar.

FR: cifrele nu fac referință la departamentele franceze de peste mări.

PT: Cifrele nu includ cheltuielile publice locale.

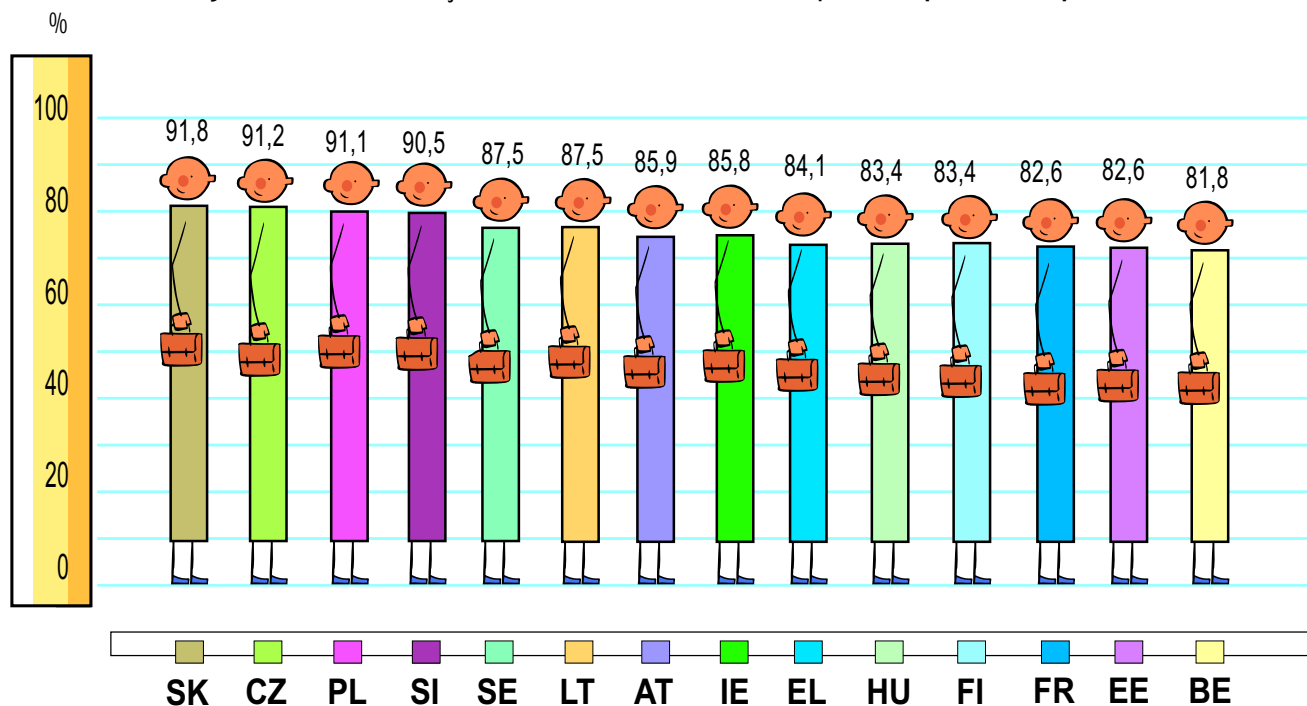
Sursă: Eurostat.

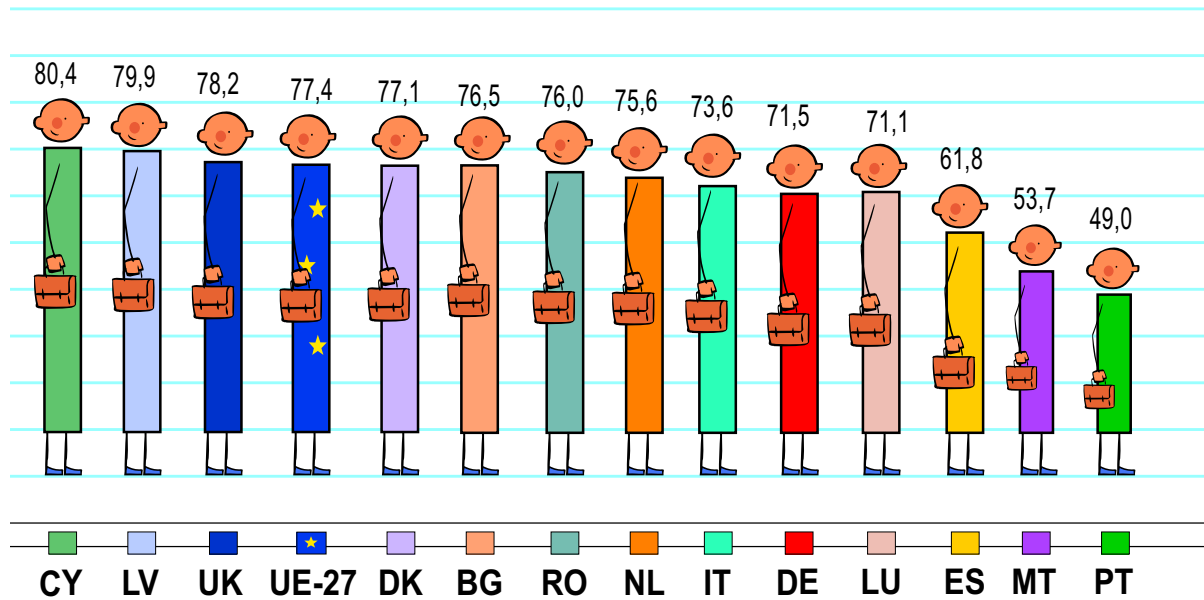
NL: cifrele includ costurile publice pentru instituții private finanțate de guvern.
 LU: cifrele nu fac referință la învățământul universitar.

Educația după finalizarea studiilor obligatorii și, în special, la nivel universitar, reprezintă cheia reușitei profesionale pentru mulți europeni și este esențială în dotarea Uniunii cu populație activă calificată. În momentul de față, în UE, marea majoritate a tinerilor au urmat un învățământ postliceal superior sau au depășit acest nivel.

Procentajul tinerilor între 20 și 24 de ani care au absolvit învățământul postliceal superior (2005)

Sursă: Eurostat, sondaj privind forța de muncă.

Disciplinele de studiu alese de europeni

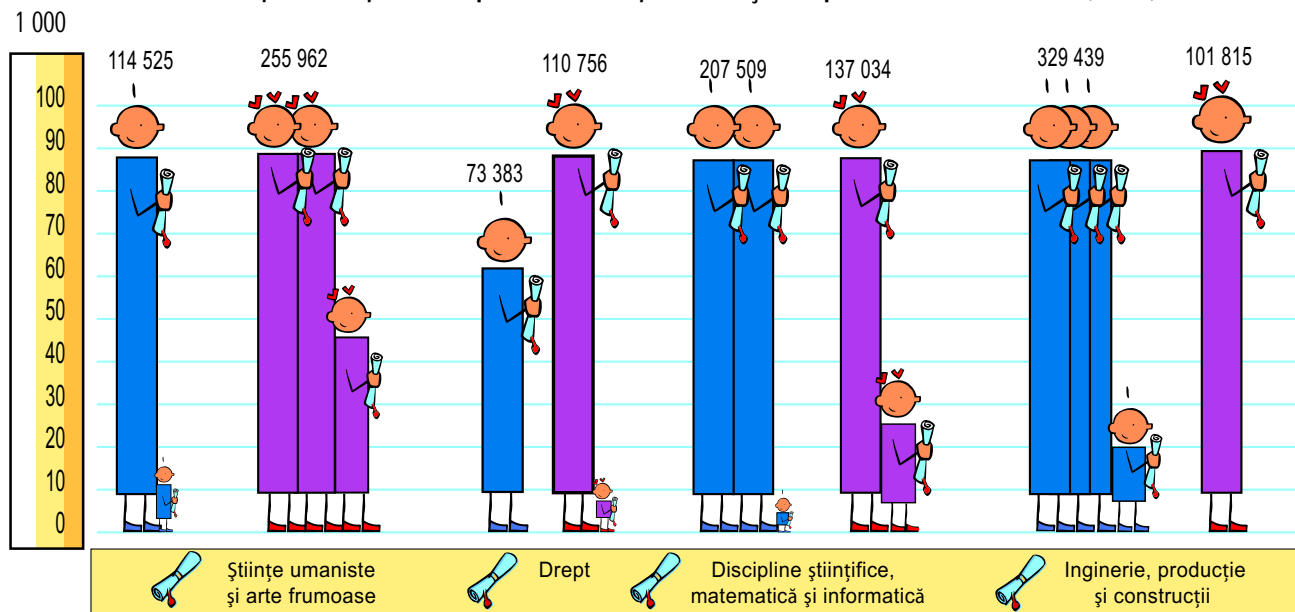
Femeile, ale căror realizări educaționale erau inferioare celor înregistrate de populația masculină pentru generația precedentă, au eliminat, în prezent, această diferență. În 2004, aproape 55 % din tinerii absolvenți de învățământ superior în UE erau femei.

Disciplinele de studiu alese de europeni diferă în funcție de sex: un număr mai mare de bărbați aleg disciplinele științifice, informatica și ingineria, în timp ce mai multe femei optează pentru arte frumoase, discipline umane și drept.

Europa are nevoie de populație activă deținând calificările necesare în toate domeniile de activitate. În special, este nevoie de un număr mai mare de femei având o carieră profesională și mai mulți oameni de știință (de ambele sexe) pentru a efectua cercetări de importanță vitală.

Absolvenți de învățământ superior, în funcție de sex și disciplină de studiu, UE-25 (2004)

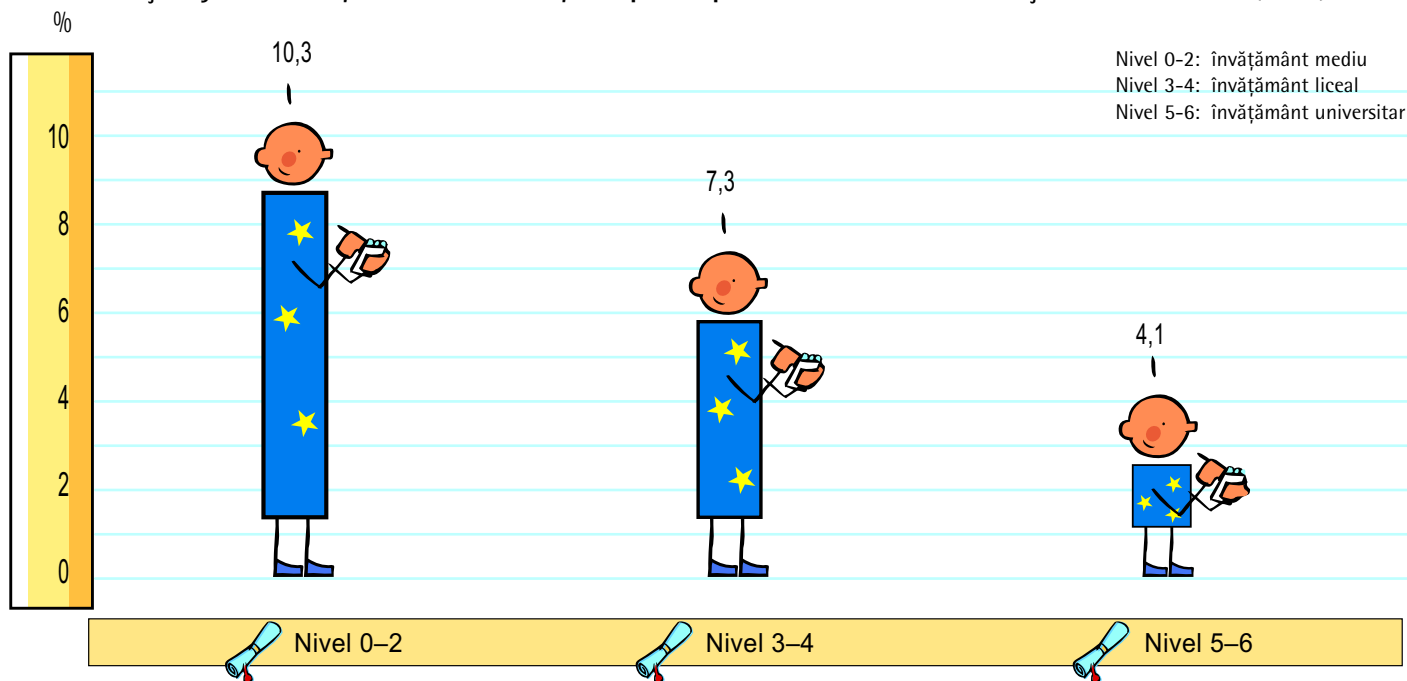
Sursă: Eurostat.

Studii mai bune pentru perspective profesionale mai bune

În general, cu cât o persoană are mai puține studii, cu atât aceasta își găsește mai greu un loc de muncă. Persoanele absolvente de învățământ universitar (care dețin o diplomă universitară) au de două ori mai multe șanse decât cele care au absolvit doar învățământul primar sau învățământul mediu.

Rata șomajului în funcție de nivelul educațional pentru persoane cu vârsta între 25 și 64 de ani, UE-27 (2004)

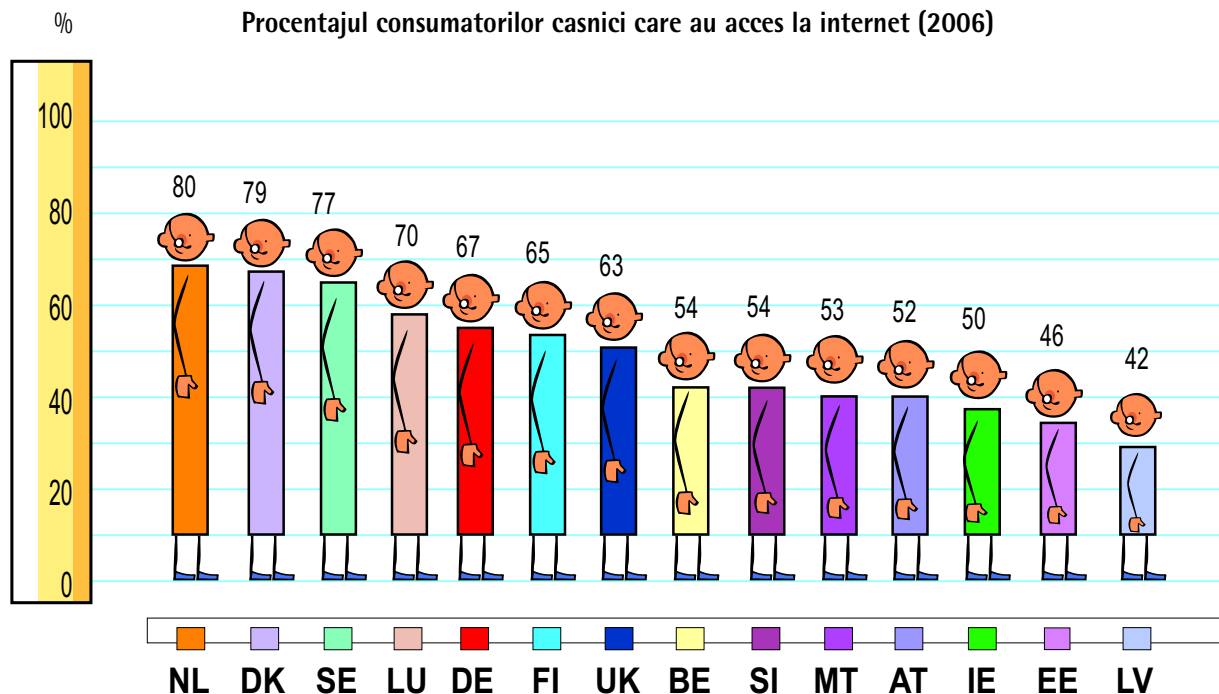
Sursă: Eurostat, sondaj privind forța de muncă.

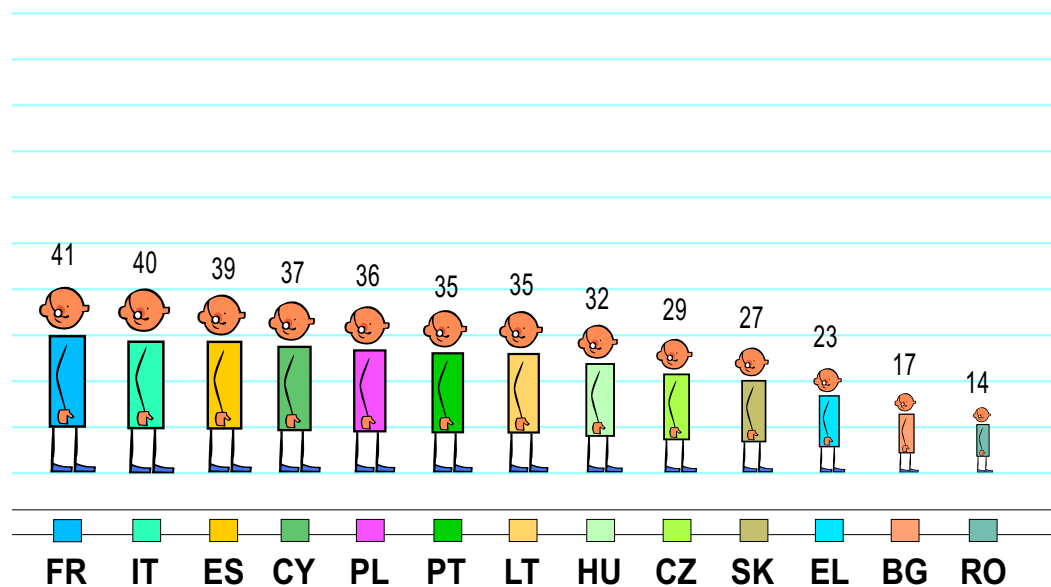
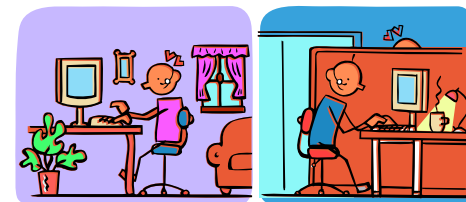
Tehnologia informației: o unealtă esențială

În toată Uniunea Europeană, din ce în ce mai multe întreprinderi și consumatori casnici se conectează la internet și tot mai multe tranzacții se realizează online – ceea ce duce la o creștere reală a eficienței. Până în 2006, un număr mai mare de 90 % din întreprinderi și peste 49 % din consumatorii casnici din UE-27 aveau acces la internet.

Există, totuși, mari diferențe la nivel național. De exemplu, 80 % din consumatorii casnici din Țările de Jos aveau acces la internet în 2006, în timp ce în România acest număr a reprezentat doar 14 %. Una dintre prioritățile UE constă în a se asigura că toți cetățenii săi beneficiază de acces rapid și fiabil la internet și că aceștia dețin competențele necesare pentru utilizarea tehnologiei informaționale. „Decalajul digital” care separă cetățenii diferitelor țări și regiuni trebuie redus.

Sursă: Eurostat, sondaj privind utilizarea TIC.

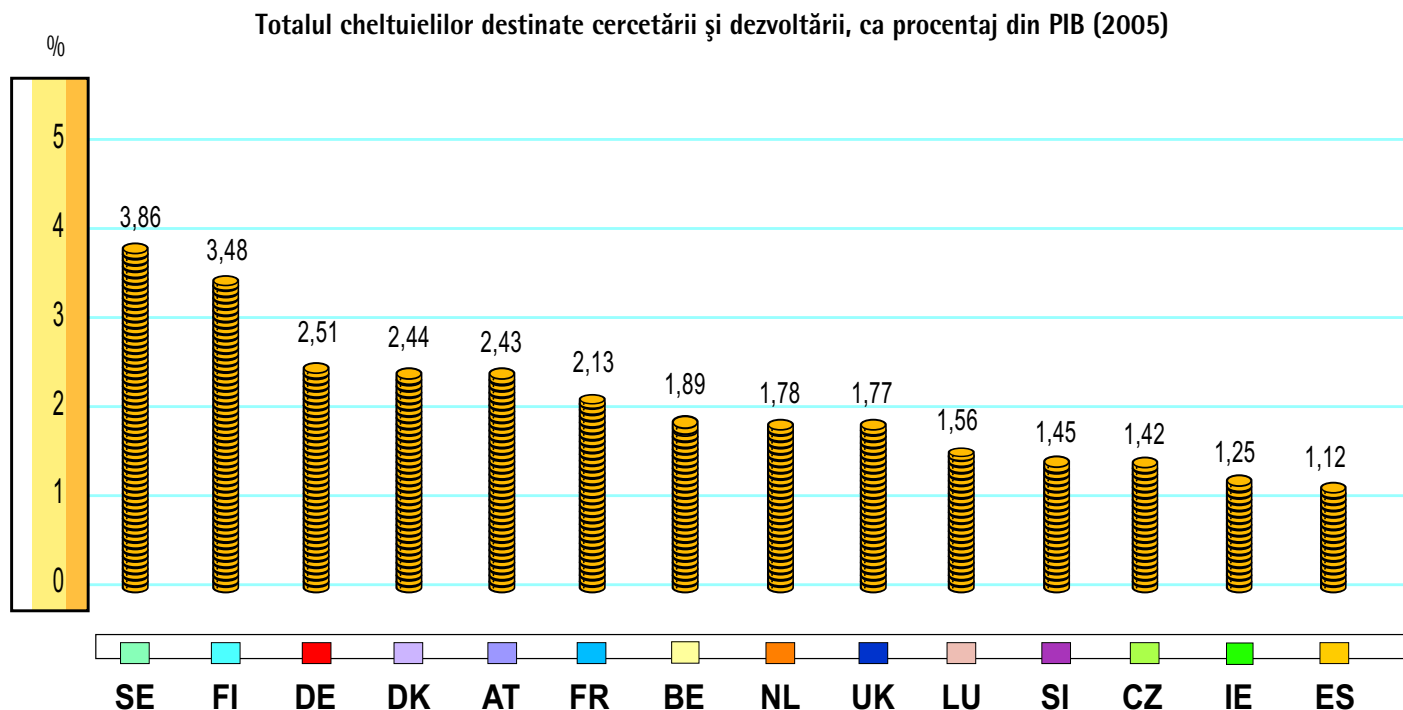

Cercetarea: cheia viitorului

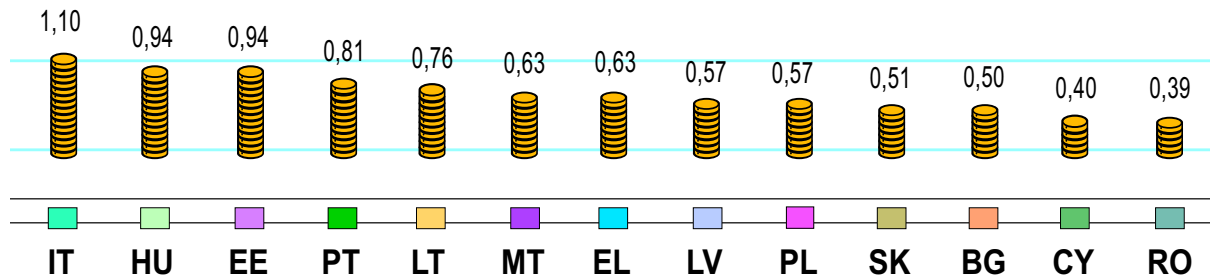
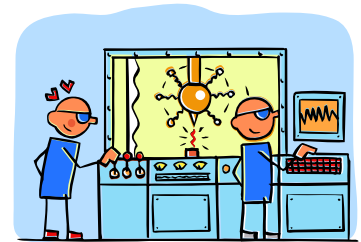
Cercetarea și dezvoltarea (R & D), în special în noile tehnologii, reprezintă cheia către creșterea economică și ocuparea forței de muncă în viitor. Obiectivul UE este de a investi mai mult în cercetare, pentru a situa acest domeniu la același nivel cu Statele Unite și Japonia. În 2004, Japonia a alocat echivalentul a 3,15 % din produsul intern brut (PIB) sectorului cercetării și dezvoltării, iar Statele Unite 2,59 %, în raport cu media UE de 1,92 %.

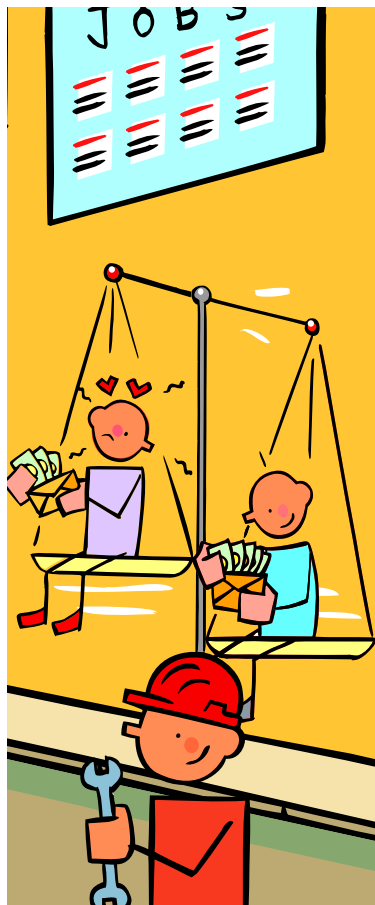
Dar cifrele UE ascund diferențe considerabile între prestațiile naționale. Cifrele pentru 2005 arată că Suedia și Finlanda au depășit Japonia în ceea ce privește cheltuielile, în timp ce alte țări din UE au cheltuit mai puțin de 1 %.

Cifrele se referă la anul 2004 pentru Belgia, Italia, Malta, Țările de Jos, România, Slovenia și Regatul Unit. Cifrele pentru Grecia se referă la 2003.

Sursă: Eurostat.

Europeanii la locul de muncă

Ocuparea și crearea unui număr mai mare de locuri de muncă de o calitate mai bună pentru cetățenii săi reprezintă priorități majore ale UE. Uniunea trebuie, de asemenea, să ofere șanse egale, astfel încât toată lumea care vrea să lucreze să poată face acest lucru. Obiectivul urmărit este creșterea până în 2010 a numărului persoanelor aparținând populației active care au un loc de muncă la 70 % din totalul populației active.

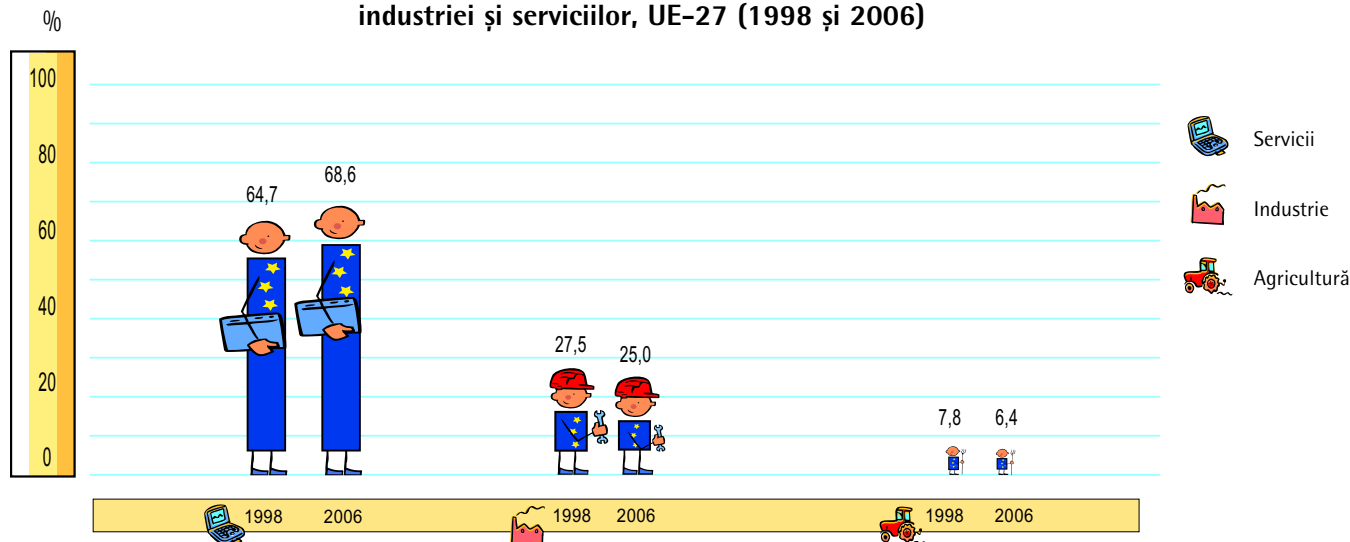
Sectoarele în care activează europenii

În anii '50, mai mult de 20 % din populația UE lucra în agricultură și aproximativ 40 % în industrie. De atunci, rata angajărilor în domeniul agriculturii a scăzut, în timp ce numărul locurilor de muncă în domeniul serviciilor a crescut. Până în 2004, mai mult de două treimi din locurile de muncă din UE-25 s-au înregistrat în sectorul serviciilor. Procentajul pentru agricultură a fost de 5,0 %, iar pentru industrie, de 27,9 %.

Cifre recente arată că, în timp ce nivelul ocupării forței de muncă este în continuă creștere în domeniul serviciilor și în continuă scădere în domeniul agriculturii, numărul locurilor de muncă în industrie s-a menținut relativ stabil.

Procentajul forței de muncă în domeniul agriculturii, industriei și serviciilor, UE-27 (1998 și 2006)

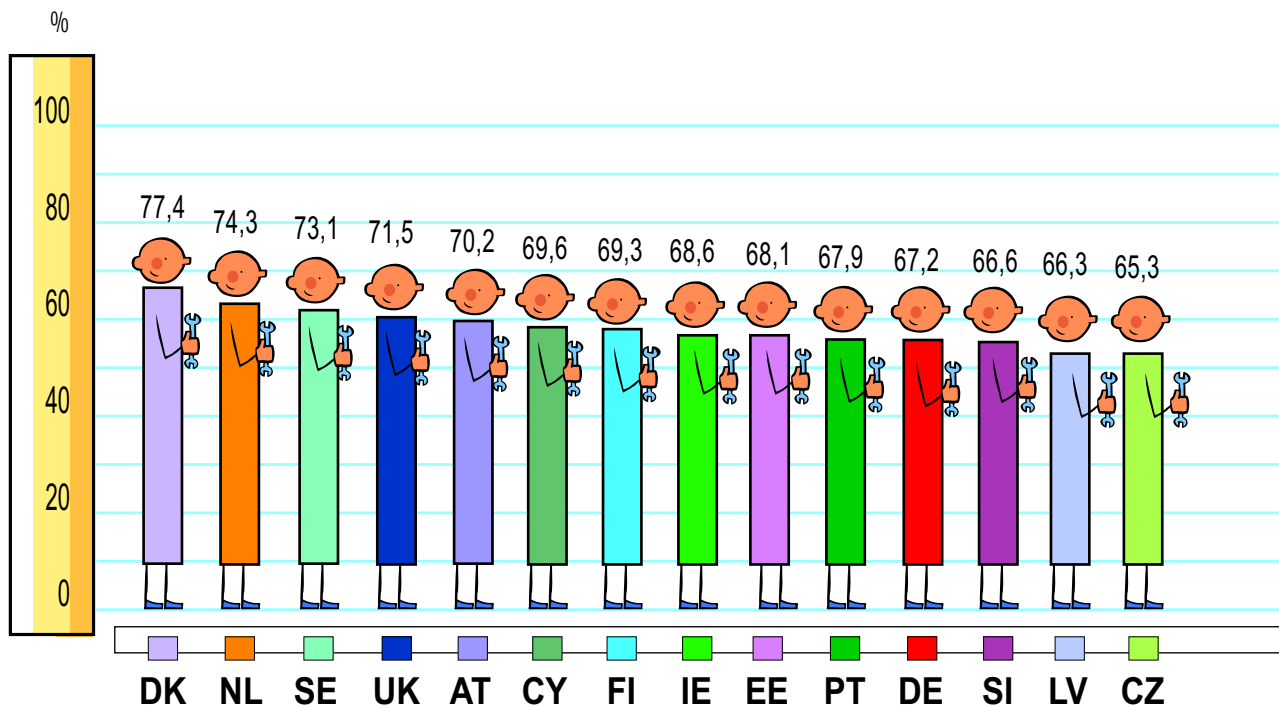
Surse: Eurostat, conturi naționale, medie anuală.

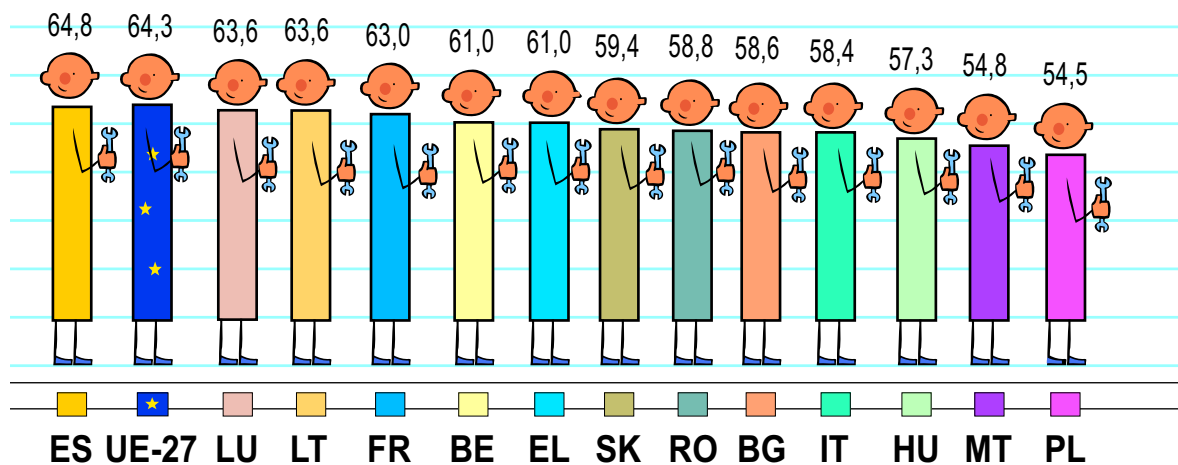
Care este populația activă în UE?

În 2006, 64,3 % din populația aptă de muncă în UE-27 a avut un loc de muncă. Nivelul cel mai ridicat s-a înregistrat în Danemarca, iar cel mai scăzut în Polonia. Acest nivel diferă, de asemenea, în funcție de sex.

Rata ocupării forței de muncă pentru populația cu vârste cuprinse între 15 și 64 de ani (2006)

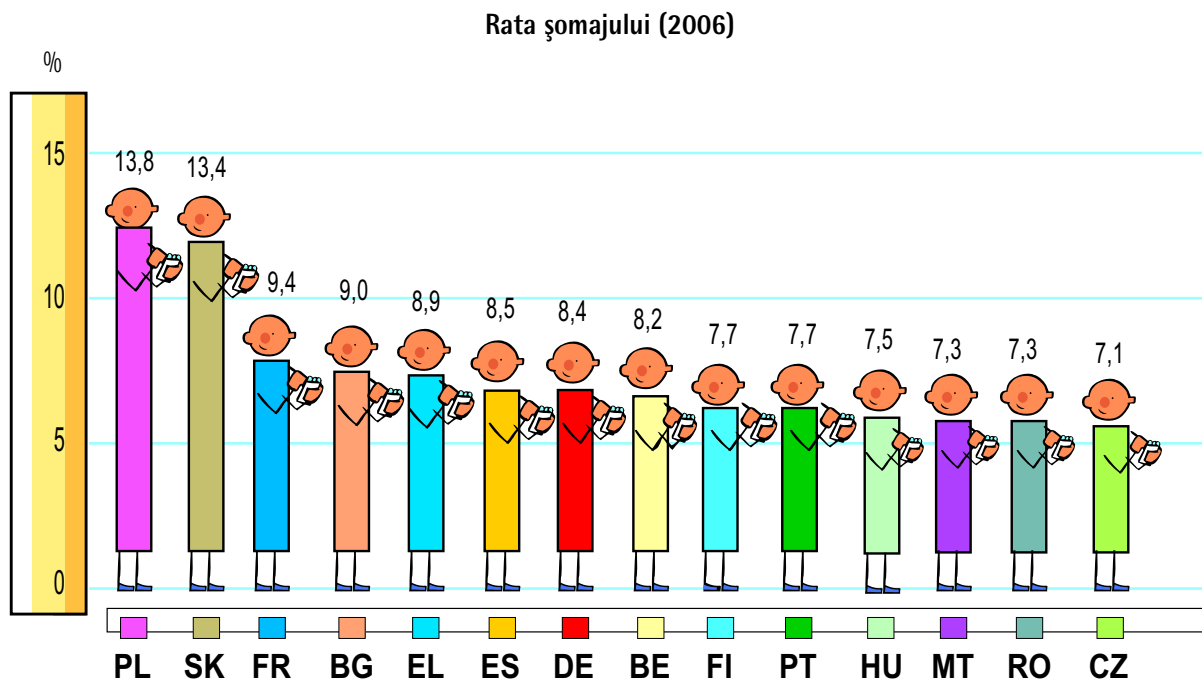

Sursă: Eurostat, sondaj privind forța de muncă.

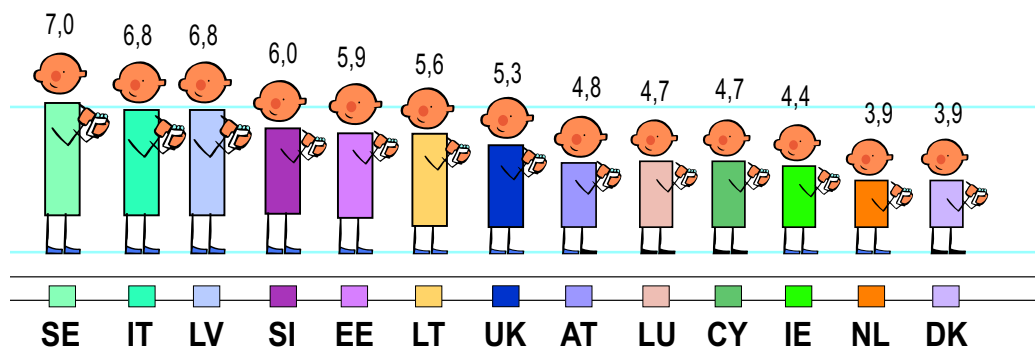

Combaterea șomajului este de o importanță vitală pentru UE. Rata șomajului diferă de la o țară la alta și de la o regiune la alta. În 2006, cel mai scăzut nivel al șomajului s-a înregistrat în Țările de Jos și în Danemarca, iar cel mai crescut a fost observat în Polonia.

Per ansamblu, 7,9 % din populația activă a UE nu a avut un loc de muncă în 2006, în raport cu 4,6 %, cât s-a înregistrat în Statele Unite.

Sursă: Eurostat.

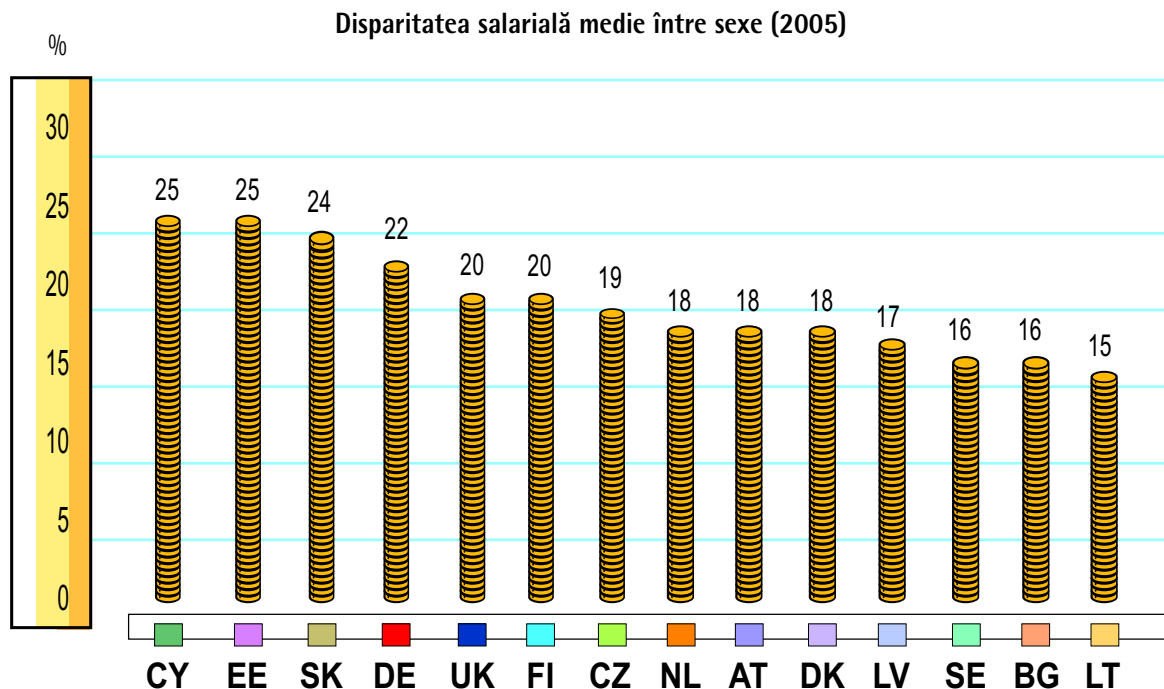

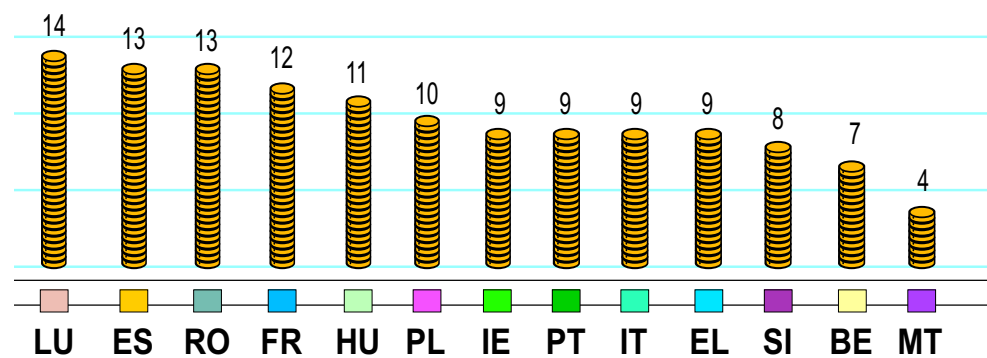
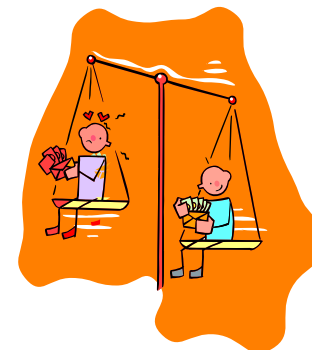
Disparitățile dintre sexe

În toate țările UE, femeile câștigă (în medie) mai puțin decât bărbații. Cea mai mare disparitate salarială între sexe s-a înregistrat în Estonia și Cipru, unde, în 2005, femeile câștigau cu 25 % mai puțin decât bărbații. Această diferență este mai mică în Malta (4 %). În cazul în care UE dorește o creștere a populației active, vor fi necesare condiții mai bune de lucru și remunerații mai mari pentru a atrage un număr mai mare de femei pe piața muncii. Disparitatea salarială medie între sexe, în UE, a scăzut de la 17 % la 15 % între 1998 și 2005.

UE trebuie, de asemenea, să încurajeze atât bărbații, cât și femeile să lucreze cât mai mult timp. Uniunea depune eforturi deosebite pentru a ajuta populația din orice grupă de vârstă să își găsească și să își păstreze un loc de muncă. Acest lucru presupune elaborarea de politici care să încurajeze munca cu jumătate de normă și să reconcilieze viața profesională cu cea personală.

Sursă: Eurostat.

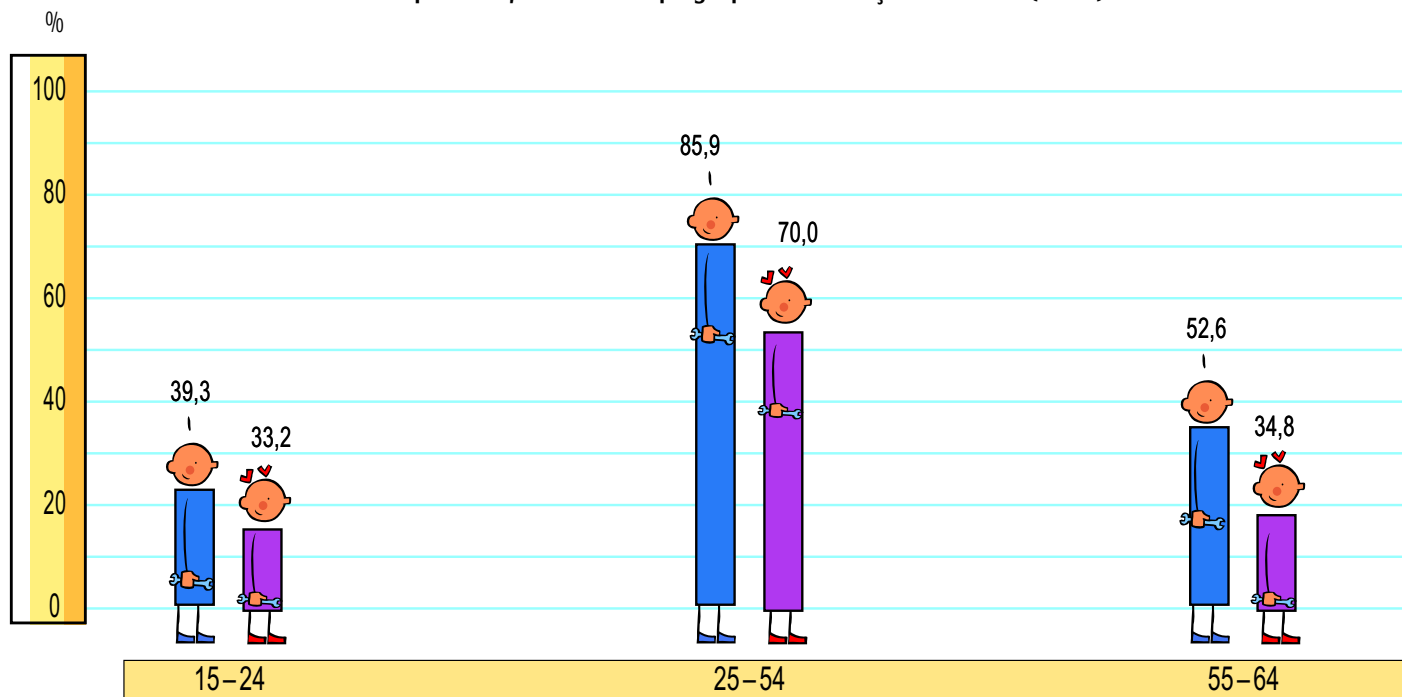

♂♀ Șanse egale pentru toți

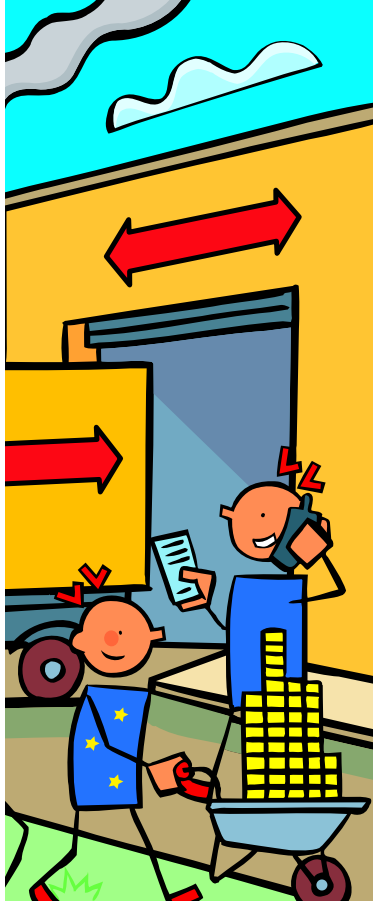
În toate grupele de vârstă, numărul persoanelor care au un loc de muncă în UE este mai mare în cazul bărbaților decât în cel al femeilor. Acest lucru se datorează uneori discriminării la locul de muncă sau este rezultatul unei alegeri personale sau a tradițiilor culturale.

Rata ocupării forței de muncă pe grup de vârstă și sex, UE-27 (2006)

Sursă: Eurostat, sondaj privind forța de muncă, medie anuală.

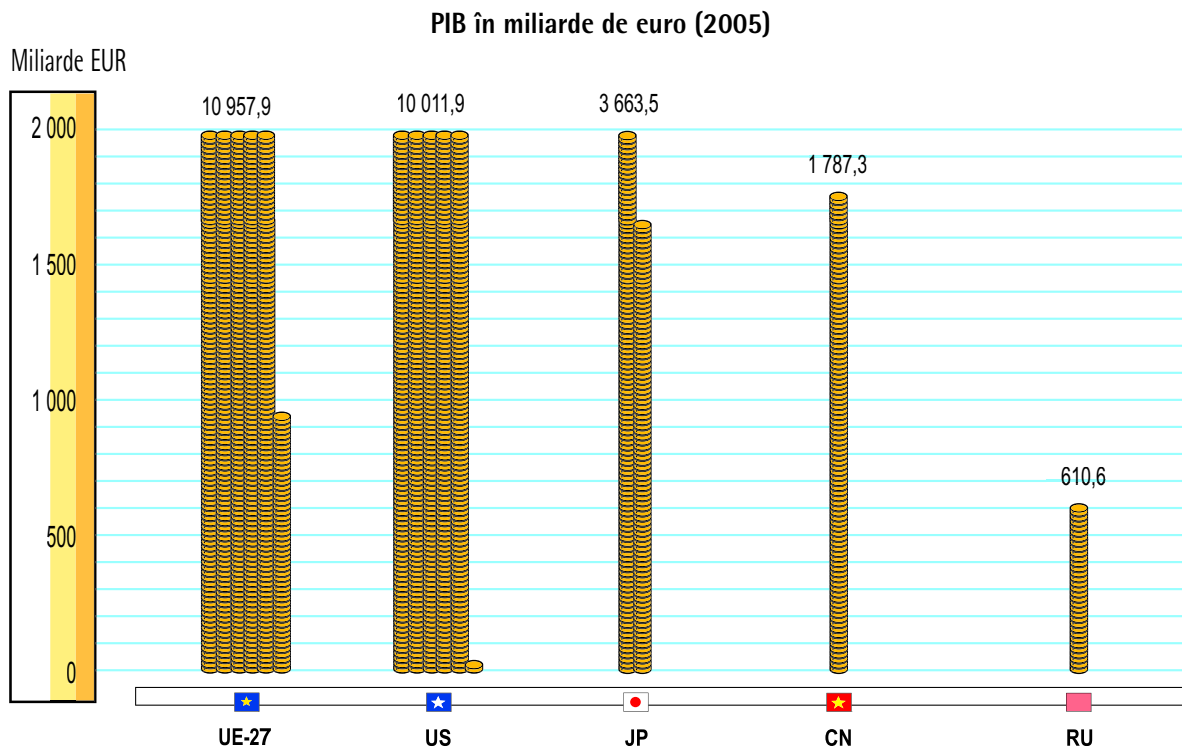

Activitate economică și schimburi comerciale

Unul dintre obiectivele principale ale UE este progresul economic. În ultimii 50 de ani, și în special începând cu anii '80, s-au făcut eforturi considerabile pentru înlăturarea barierelor dintre economiile naționale ale UE și pentru crearea unei piețe unice în care bunurile, persoanele, capitalul și serviciile să poată circula liber. Schimburile comerciale între țările UE au crescut considerabil și, în același timp, UE a devenit o putere comercială la nivel mondial.

Cantitatea producției în UE

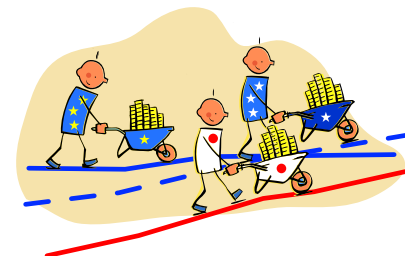
Produsul intern brut al UE (PIB) – tot ceea ce produce economia în materie de bunuri și servicii – este în creștere constantă. Ca urmare a alăturării noilor state membre la UE în 2004, PIB-ul UE l-a depășit pe cel al Statelor Unite.

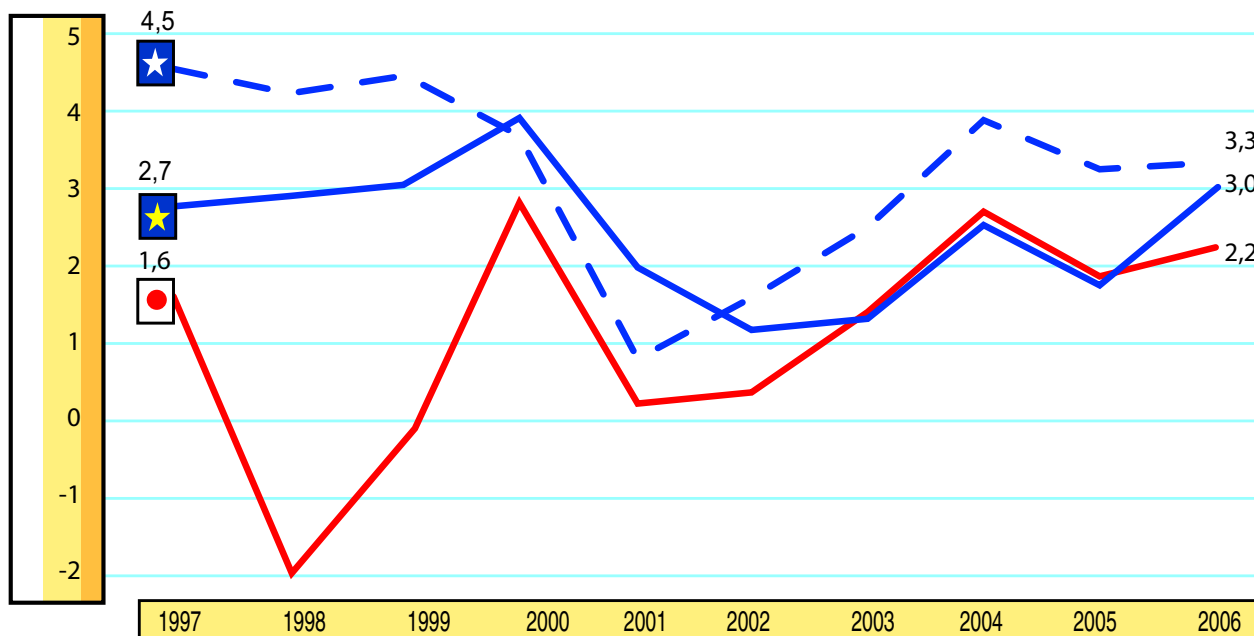
Surse: FMI, Eurostat.

În toate țările UE, peste 60 % din PIB este generat de sectorul serviciilor (care cuprinde băncile, turismul, transportul și asigurările). Industria și agricultura, domenii încă importante, au înregistrat un regres în ultimii ani din punctul de vedere al importanței economice.

Cu toate că PIB-ul Uniunii este în continuă creștere, în ultimii ani, acesta a înregistrat o creștere mai lentă decât cel al Statelor Unite, dar mai rapidă decât în cazul Japoniei.

Creșterea PIB (variația procentajului în cursul anului anterior)

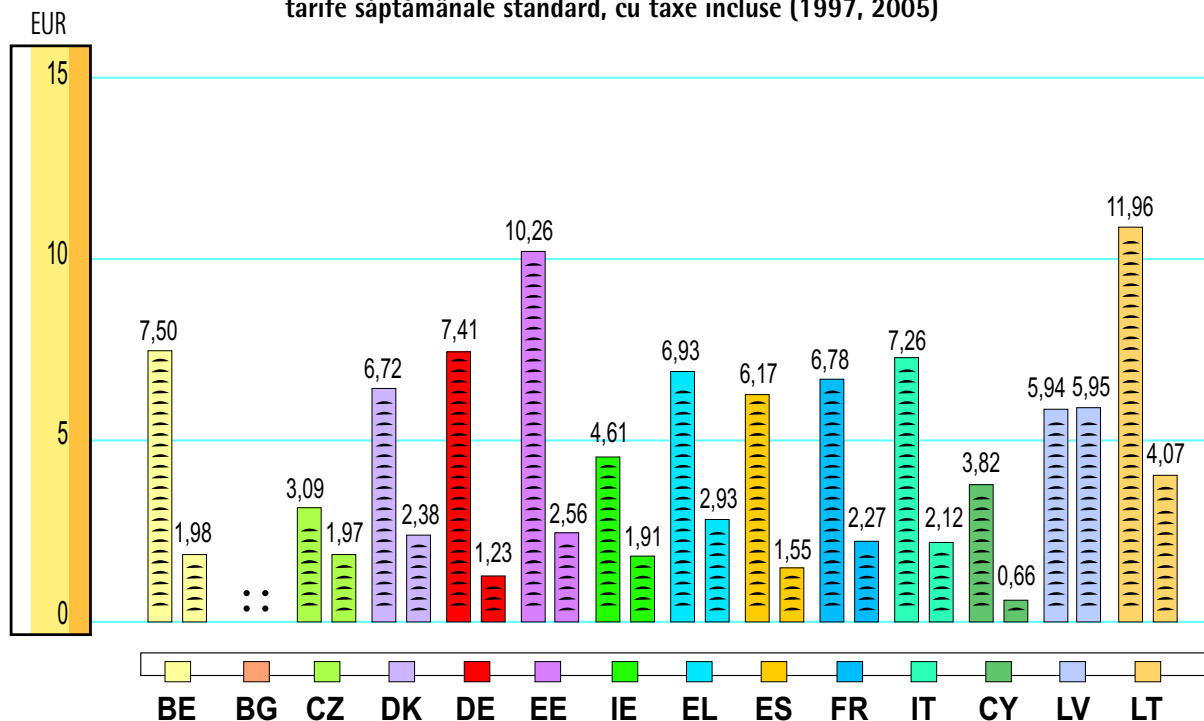
Sursă: Eurostat.

Garantarea unui raport avantajos costuri/beneficii

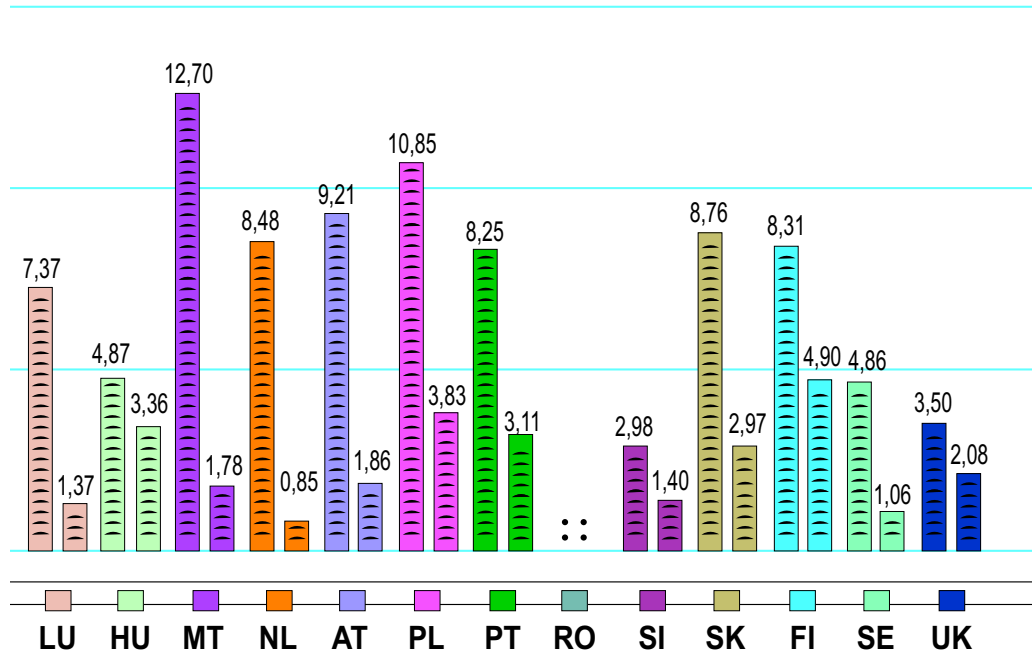
Piața unică reprezintă una dintre cele mai importante realizări ale Uniunii Europene. Aceasta a înlăturat barierele economice în Europa și a crescut concurența, ceea ce a avut ca rezultat o calitate mai bună și prețuri mai mici pentru produse și servicii. Unele dintre cele mai drastice reduceri de preț s-au făcut în sectorul comunicațiilor și al transportului aerian. Luați ca exemplu un apel telefonic de 10 minute către Statele Unite. Prețurile în Țările de Jos au scăzut cu 90 % între 1997 și 2005. Persoanele care au telefonat din Letonia nu s-au bucurat de acest avantaj.

**Costul în euro pentru un apel de 10 minute către Statele Unite:
tarife săptămânale standard, cu taxe incluse (1997, 2005)**

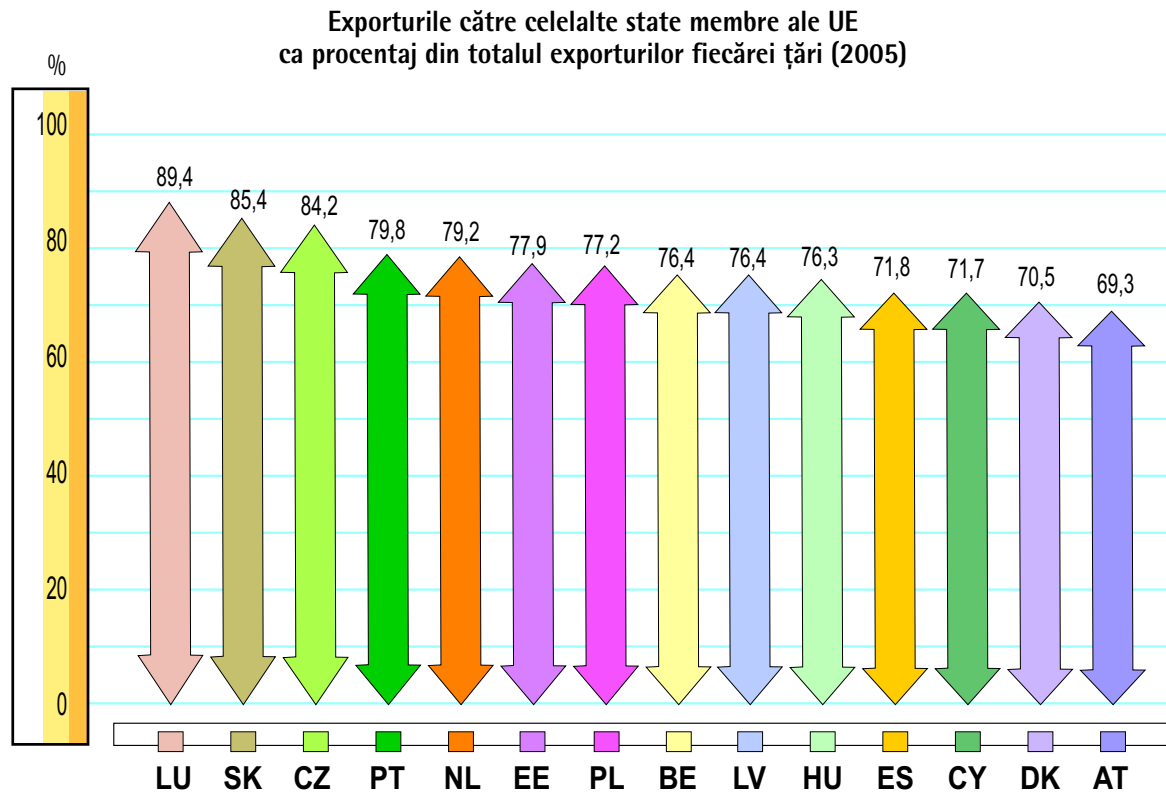
Pentru țările care s-au alăturat Uniunii din 2004, cifrele din coloana stângă corespund anilor 2000 sau 2001.

Surse: Eurostat, Teligen.

O putere comercială majoră

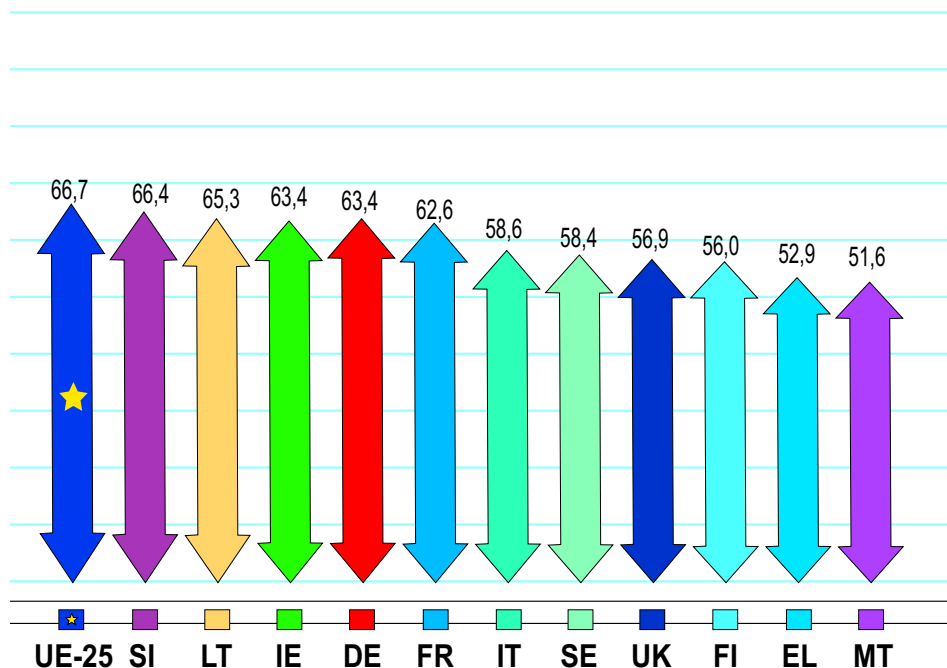
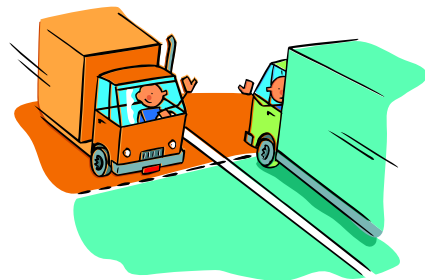
Cu toate că populația UE reprezintă doar 7 % din populația mondială, schimburile sale comerciale cu celelalte părți ale lumii reprezintă aproximativ o cincime din importurile și exporturile la nivel mondial.

Sursă: Eurostat.

Schimburile comerciale între țările UE reprezintă două treimi din totalul schimburilor comunitare, cu toate că nivelurile variază de la o țară la alta. Piața unică a facilitat schimburile între statele membre, astfel încât produsele, serviciile, capitalul și persoanele au libertate de circulație dincolo de granițele naționale.

Tabelul de mai jos arată volumul schimburilor între țările UE în 2005 ca procentaj din exporturile lor totale. Luxemburg se situează pe primul loc, urmat de Slovacia și Republica Cehă.

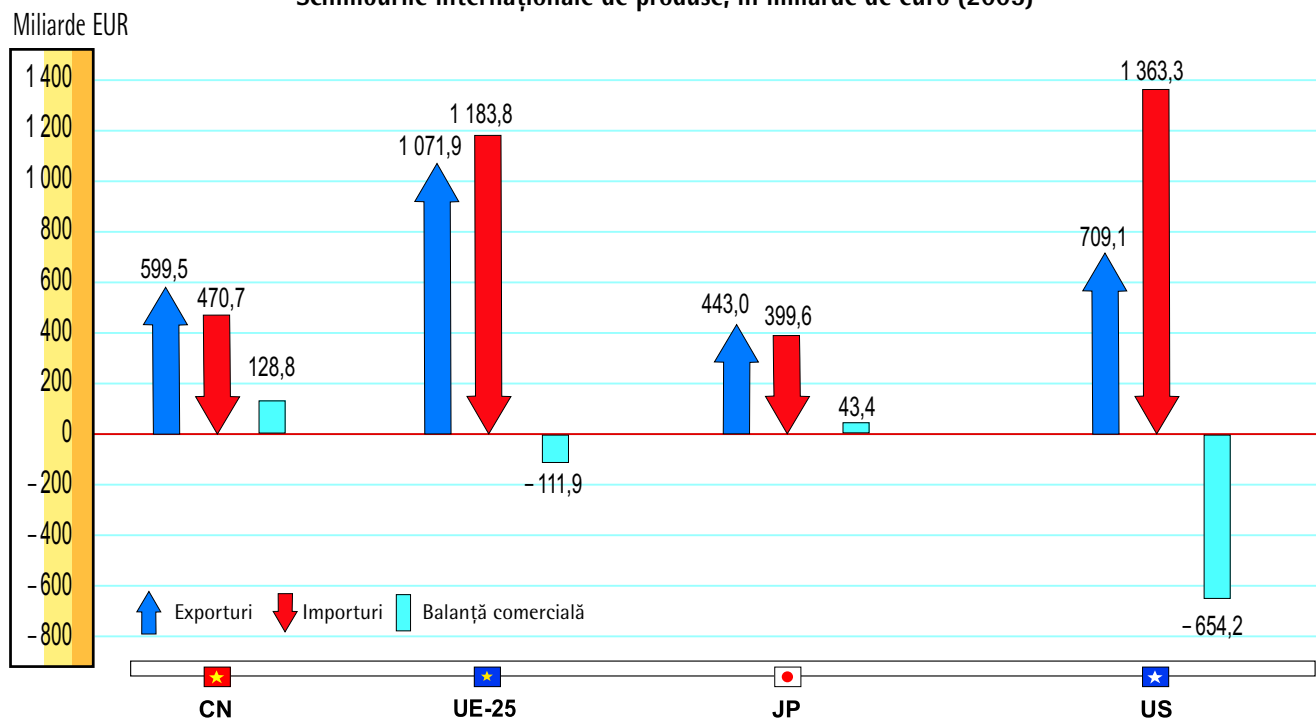

UE este exportatorul principal la nivel mondial și al doilea cel mai mare importator. Statele Unite reprezintă cel mai important partener comercial al UE, urmate de China. În 2005, participarea Uniunii la nivel mondial a fost de 18,1 % la exporturi și de 18,9 % la importuri.

De asemenea, Uniunea Europeană este un partener comercial important al țărilor în curs de dezvoltare, ale căror exporturi în UE sunt scutite de taxe sau beneficiază de taxe reduse. Acest acces preferențial pe piața UE are ca scop favorizarea creșterii economice a țărilor mai sărace.

Schimburile internaționale de produse, în miliarde de euro (2005)

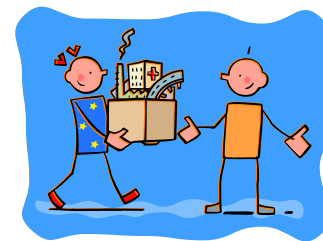

Surse: FMI, Eurostat.

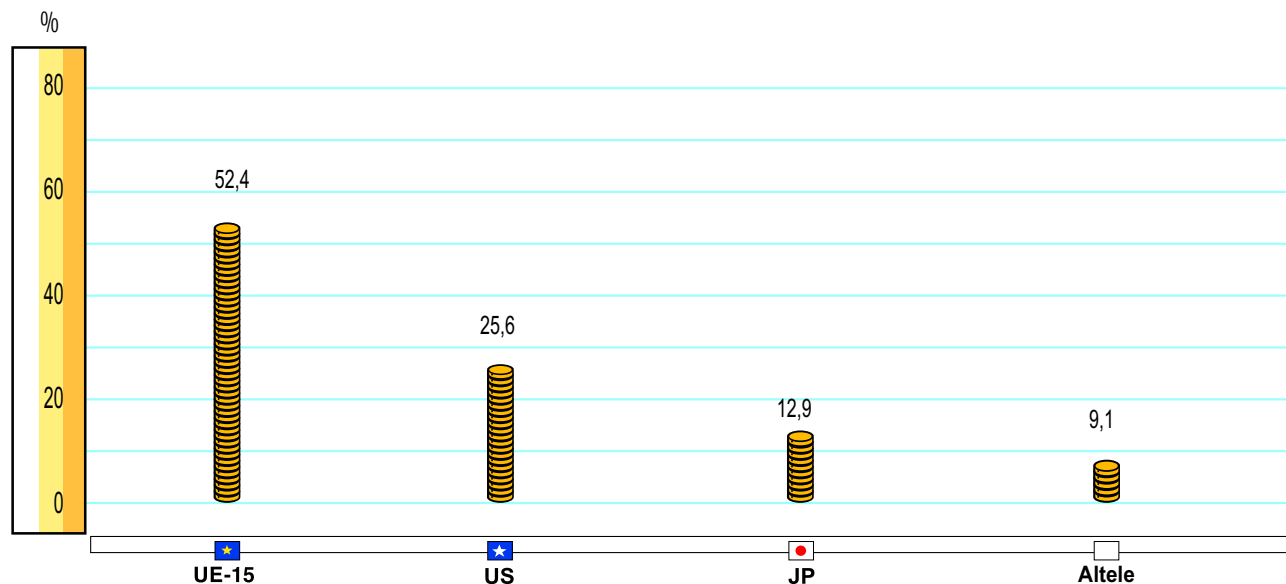
UE și lupta împotriva sărăciei în lume

Sărăcia reprezintă încă o problemă globală, în ciuda progresului pe parcursul ultimelor decenii. Mai mult de un miliard de persoane din întreaga lume, dintre care o treime în Africa subsahariană, trăiesc cu mai puțin de un dolar pe zi.

Ca putere economică majoră, UE participă, prin schimburile comerciale și ajutorul oferit, la lupta împotriva sărăciei și la promovarea dezvoltării globale. Uniunea caută să își folosească influența în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului pentru a asigura faptul că schimburile mondiale sunt supuse unor practici echitabile și că globalizarea prezintă avantaje pentru toate națiunile, inclusiv pentru cele mai sărace. Uniunea este cel mai mare furnizor de ajutor pentru dezvoltare din lume.

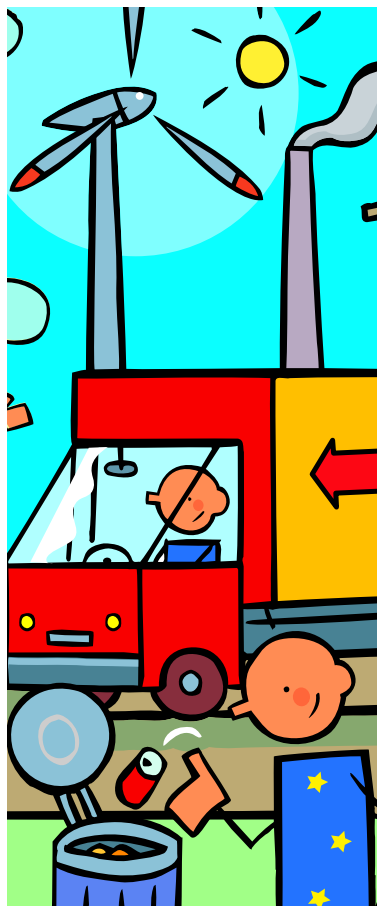

Ajutorul oficial pentru dezvoltare, ca proporție din ajutorul total acordat de principalele țări OCDE

Cifra pentru UE-15 cuprinde ajutorul administrat de instituțiile UE.

Sursă: OCDE.

Transport, energie și mediu

Transportul și energia sunt factori vitali pentru economia UE. Europeanii și produsele pe care le consumă în cantitate și varietate din ce în ce mai mare sunt transportate dintr-o parte în alta a continentului prin toate modalitățile de transport, dar în special prin transport rutier.

Pe măsură ce economia se dezvoltă, crește și cererea în domeniul transportului și al energiei. Dar această creștere duce la probleme legate de congestionarea traficului rutier și la un consum de carburanți mai mare, fenomene care, la rândul lor, duc la creșterea poluării. Acestea sunt probleme care afectează întreaga Europă și care solicită soluții la nivel european adoptate în cadrul UE.

Dezvoltarea durabilă reprezintă o prioritate majoră pentru UE, care ia în considerare preocupările legate de mediu în elaborarea tuturor politicilor sale.

Transporturi

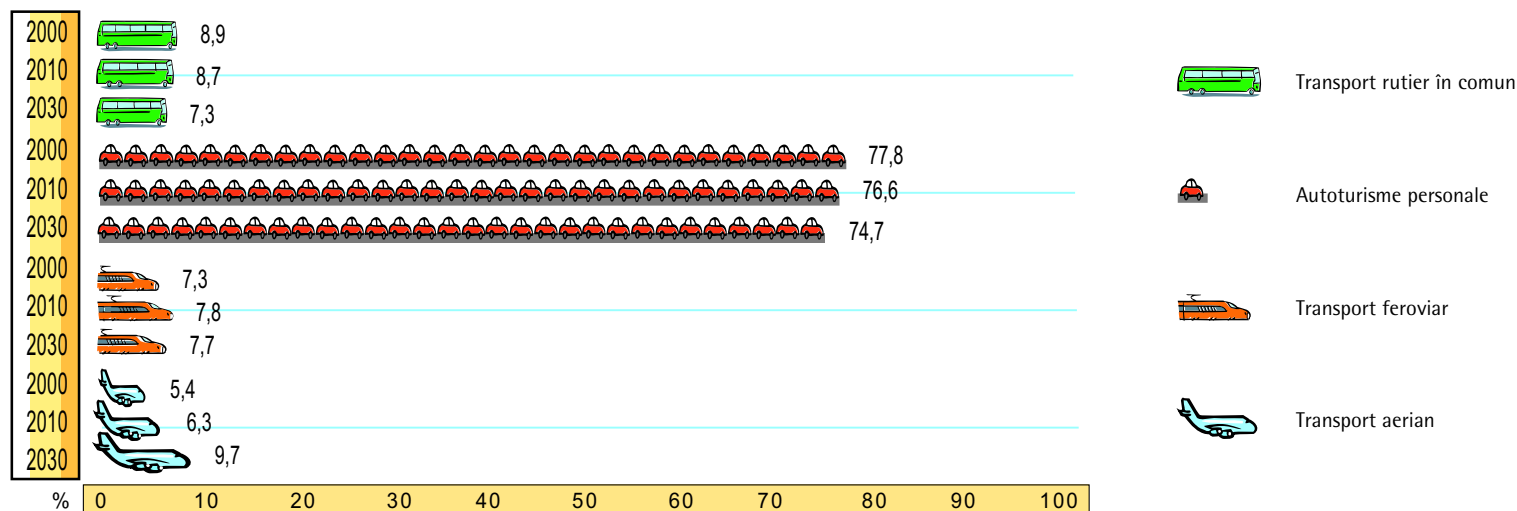
Căile ferate și căile navigabile interioare (fluvii și canale), odinioară atât de importante pentru transportul mărfurilor și al pasagerilor în Europa, sunt folosite astăzi doar pentru o mică parte din transporturi. Trei sferturi din transportul de mărfuri în Uniune se efectuează în prezent pe căile rutiere, și în același mod se deplasează mai mult de trei sferturi din călători.

Previzunile arată că transportul rutier va rămâne, fără doar și poate, cel mai important mijloc de deplasare pentru călători și că transportul pe cale aeriană va continua să se extindă.

Pentru a fluidiza traficul rutier și a îmbunătăți calitatea mediului înconjurător, UE își încurajează cetățenii să se deplaseze cu mijloace de transport în comun și îndeamnă firmele de transport să recurgă la trenuri, ambarcațiuni și nave pentru transportul mărfurilor.

Pentru a rezolva problema congestiei în aeroporturile europene, UE elaborează un sistem de gestionare a traficului aerian („cerul unic european”).

Utilizarea a patru mijloace de transport de pasageri în UE-25, ca procentaj din transportul total de pasageri, calculat în pasageri/km (2000, 2010 și 2030)

Sursă: Comisia Europeană.

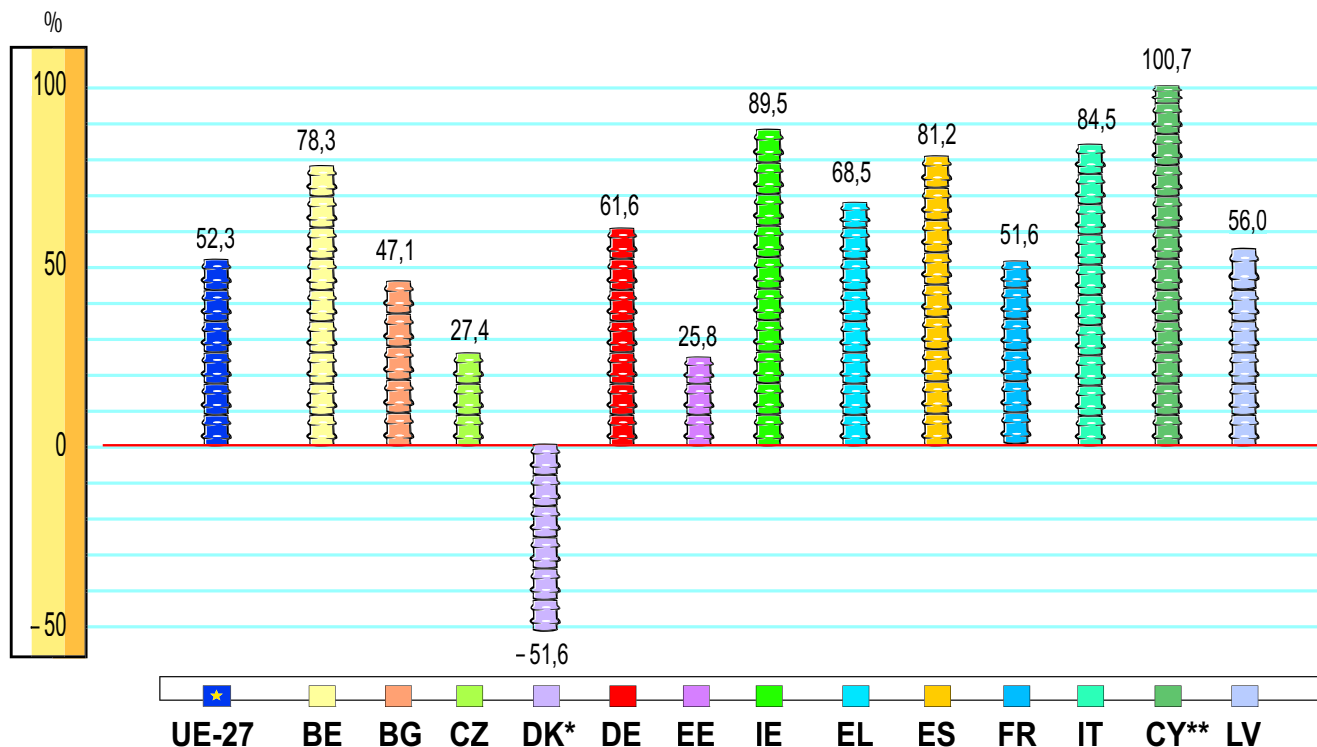

Asigurarea aprovizionării cu energie

Țările UE depind de importuri pentru mai mult de jumătate din energia pe care o consumă. Cu toate acestea, gradul dependenței de importuri diferă în mare măsură: Cipru, Luxemburg și Malta se bazează pe importuri aproape în totalitate, în timp ce Danemarca este, de fapt, un exportator net de energie, iar Polonia și Regatul Unit depind de importuri într-o măsură relativ mică.

Gradul de dependență netă de importurile de energie, ca procent din consumul total, UE-27 (2005)

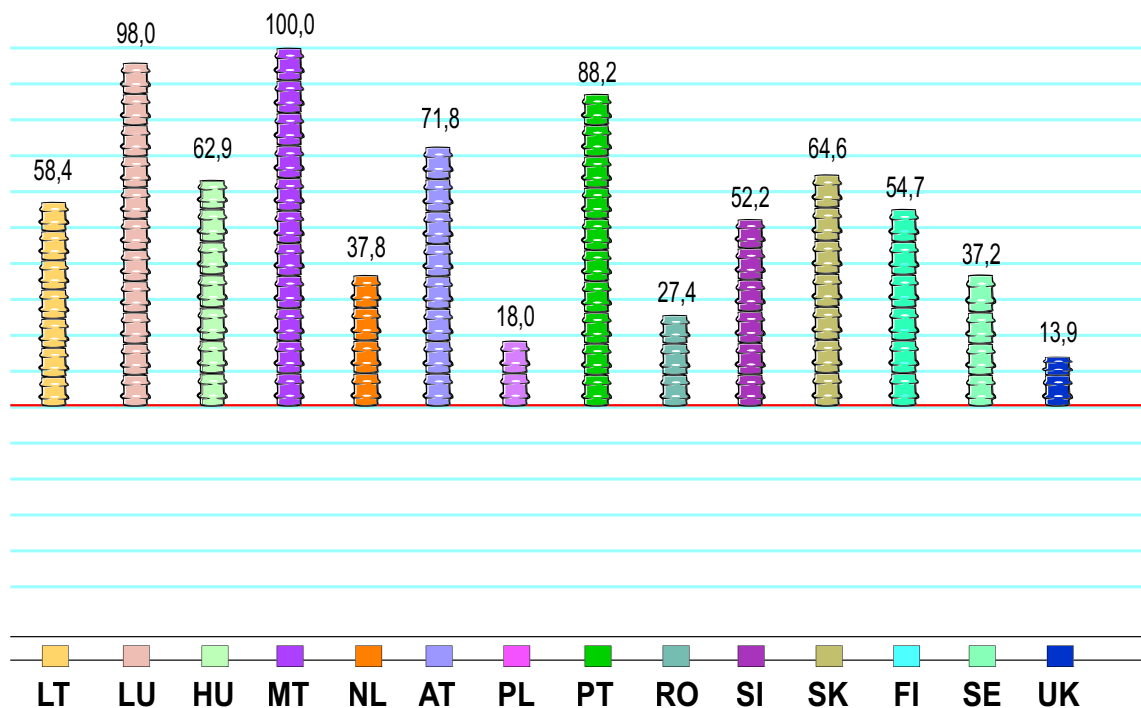
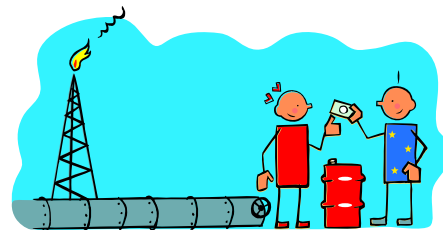
* Valoarea negativă indică faptul că Danemarca a fost un exportator net de energie.

** Cipru a importat o cantitate mai mare de energie decât cantitatea consumată în timpul anului. Surplusul a fost depozitat.

Sursă: Eurostat.

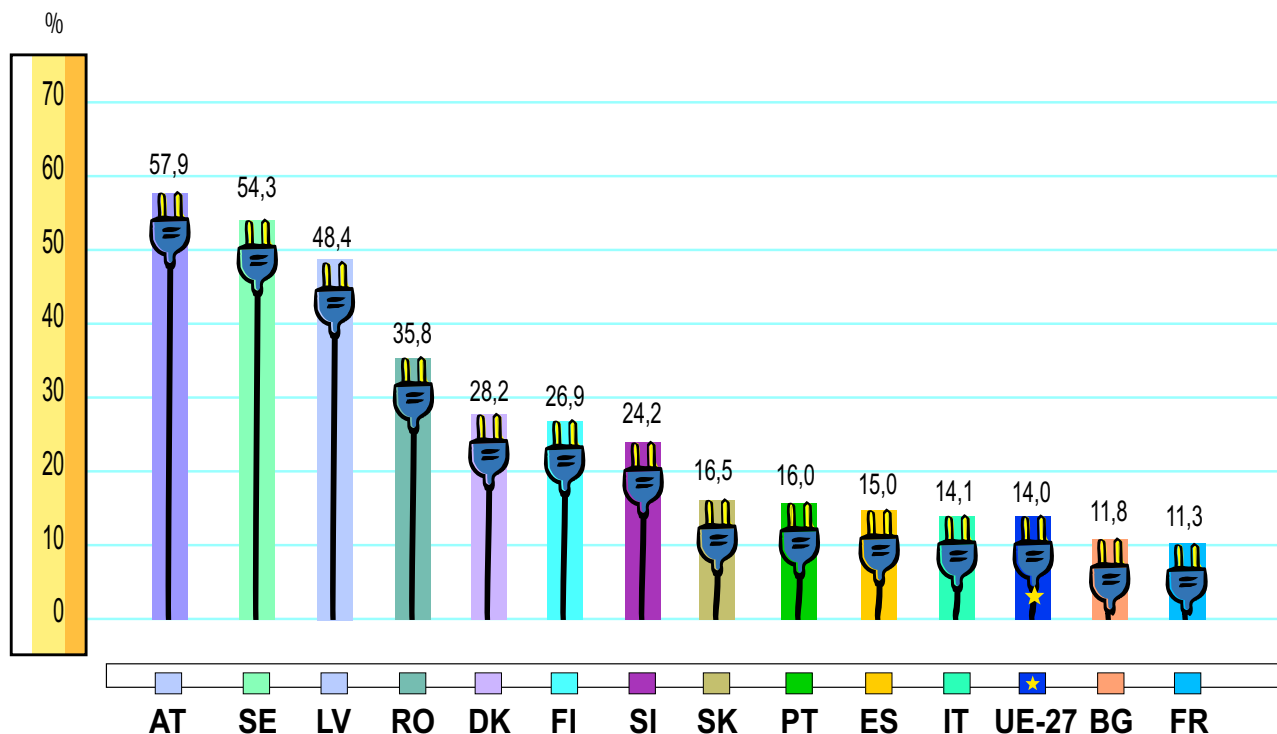
Nivelul general de dependență a UE de energia importată a fost de 52,3 % în 2005 și se prevede o creștere pe măsură ce resursele proprii se diminuează. În prezent, UE își procură aproximativ 50 % din gazele consumate doar din trei surse – Rusia, Norvegia și Algeria.

Pentru a aborda problema creșterii dependenței de importuri, UE face eforturi mari să obțină o creștere a eficienței energetice, să dezvolte resursele regenerabile și să își diversifice gama de furnizori externi.

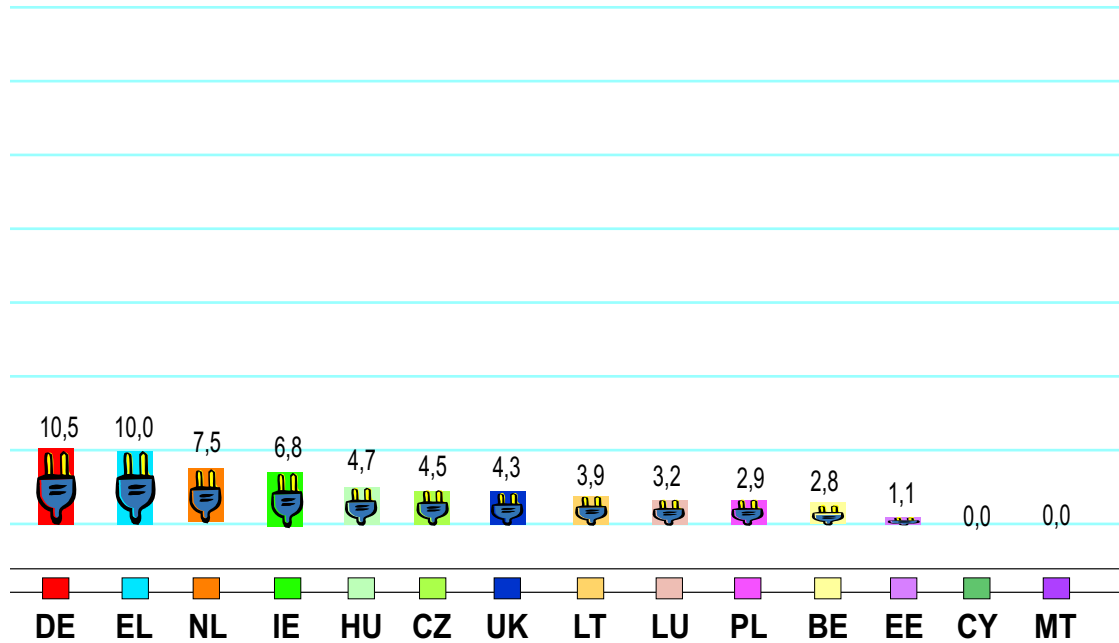
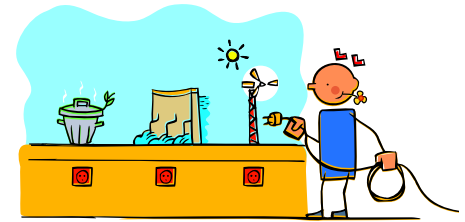

Utilizarea energiei într-un mod mai eficient și recurgerea la resurse regenerabile cu grad scăzut de poluare fac, de asemenea, parte din strategia de combatere a încălzirii globale cauzate de arderea combustibililor fosili, în special a cărbunelui și petrolului. Utilizarea combustibililor fosili pentru producerea energiei determină emisii de dioxid de carbon în atmosferă, care contribuie astfel la încălzirea globală. UE și-a fixat ca obiectiv ca, până în 2010, 21 % din electricitate să fie produsă din surse regenerabile, precum energia eoliană, solară, hidroelectrică, geotermală și biomasa.

Procentajul de electricitate produsă din surse de energie regenerabile, UE-27 (2005)

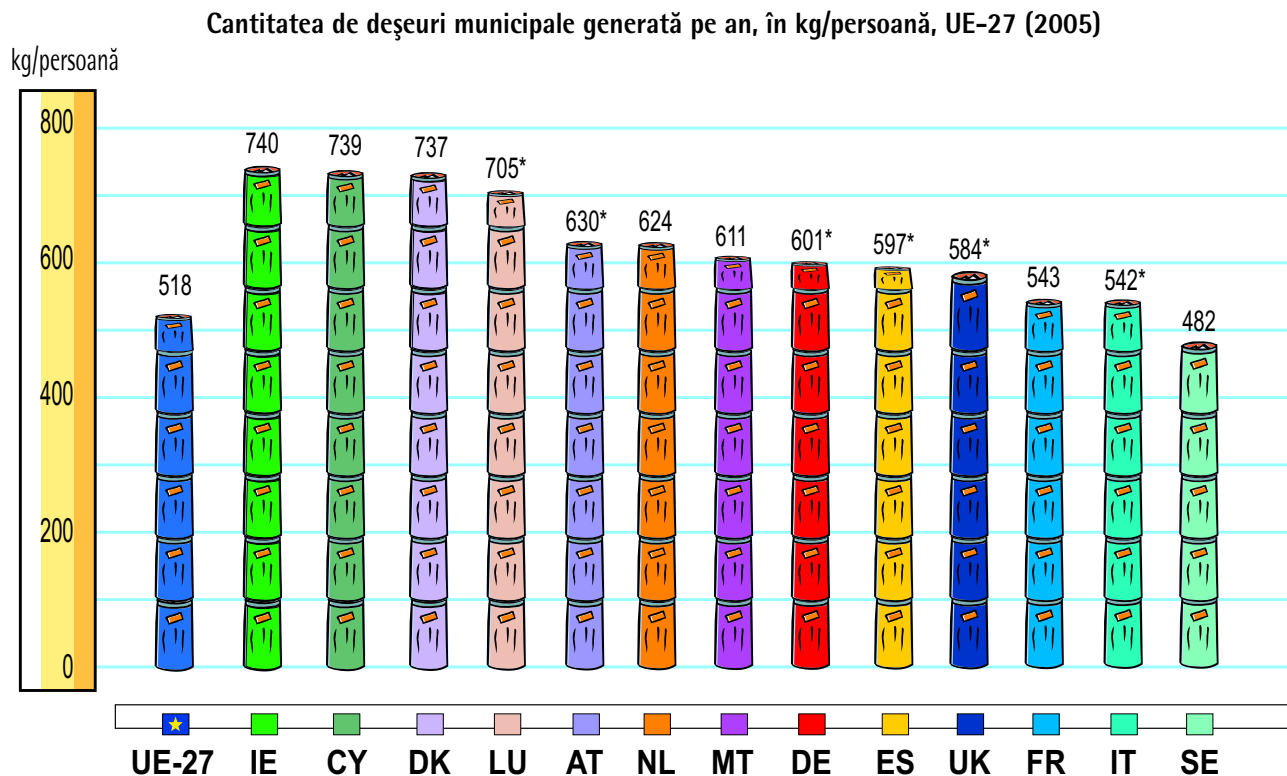
Sursă: Eurostat.

Protecția mediului înconjurător

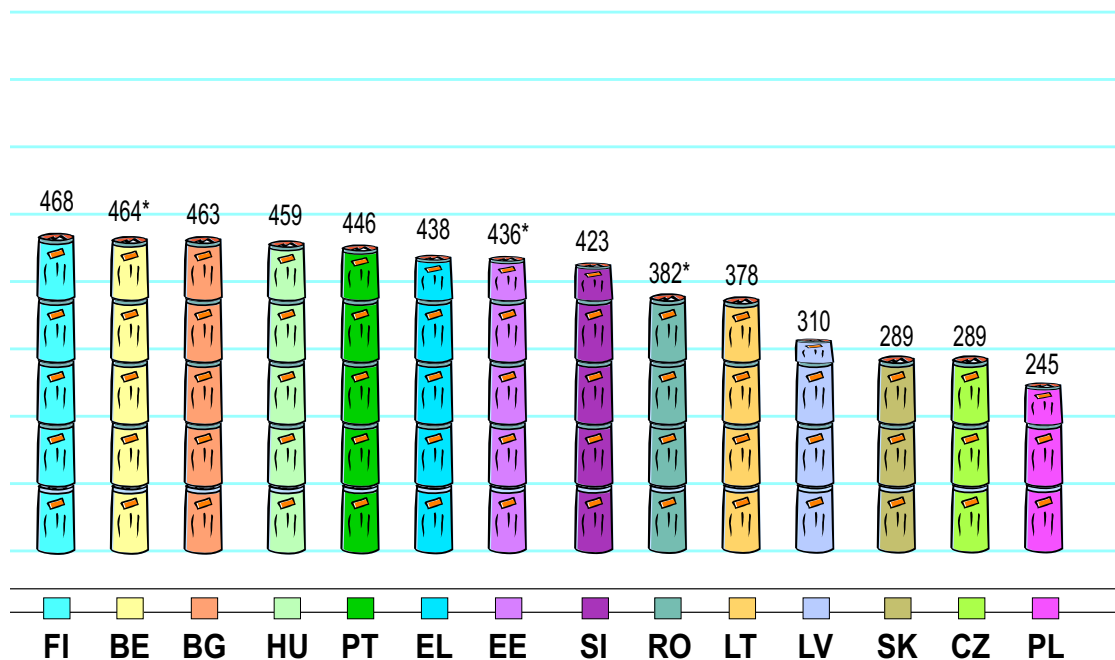
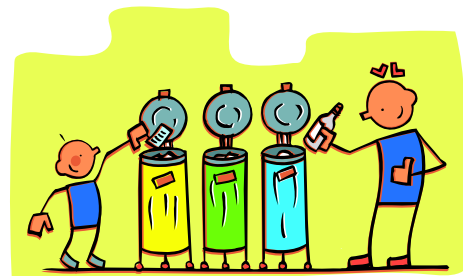
Pe măsură ce situația financiară a europenilor se îmbunătățește, apare responsabilitatea acestora pentru generarea unei cantități cât mai mici de deșeuri și administrarea lor cât mai eficientă. În prezent, fiecare cetățean din UE-27 generează, în medie, puțin peste jumătate de tonă de deșeuri municipale pe an. Aceste deșeuri trebuie reciclate sau eliminate în depozitele de deșeuri sau prin incinerare.

* Cifre estimate sau provizorii.

Sursă: Eurostat.

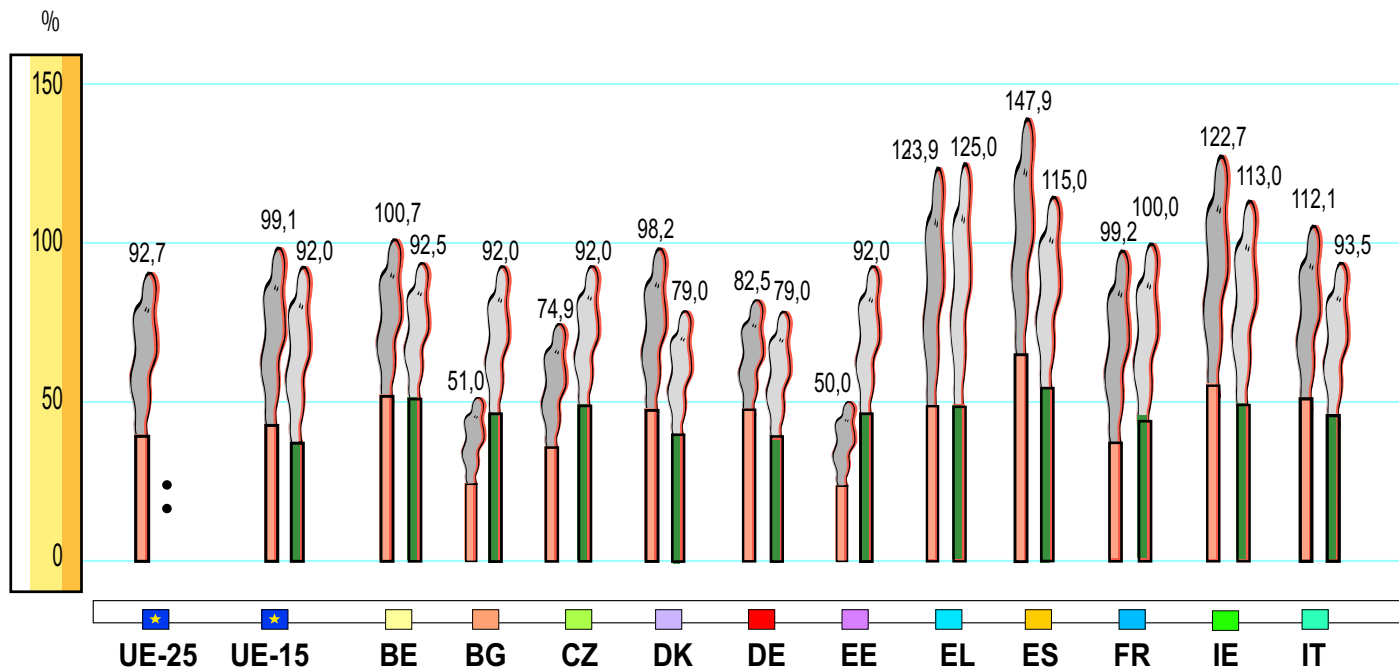
În majoritatea țărilor din UE, cantitatea de deșeuri municipale provenind din gospodării, birouri și instituții publice s-a stabilizat sau s-a diminuat în ultimii ani, dar continuă să crească în alte țări. Cea mai mare cantitate de deșeuri pe cap de locuitor este înregistrată în Irlanda, iar cea mai scăzută, în Polonia.

Una dintre cauzele principale ale încălzirii globale o constituie așa-numitele emisii de gaze cu efect de seră ale centralelor electrice, uzinelor, fermelor agricole, sectorului transporturilor și ale gospodăriilor. Acestea conțin dioxid de carbon, în special ca urmare a utilizării combustibililor fosili (cărbune, petrol și gaze), și metan.

În temeiul Protocolului internațional de la Kyoto, UE-15 trebuie să își reducă, până în 2008-2012, emisiile de gaze cu efect de seră cu 8 % (în raport cu nivelul din 1990, care este considerat an de referință). Pentru a realiza acest obiectiv, țările din UE-15 au ajuns la un acord de repartizare a sarcinilor prin care țările mai puțin dezvoltate din punct de vedere economic își pot încă mări emisiile, în timp ce celelalte țări trebuie să le reducă. Obiectivele naționale individuale sunt prezentate în tabel.

Emisiile de gaze cu efect de seră, în 2004, ca procentaj al anului de referință

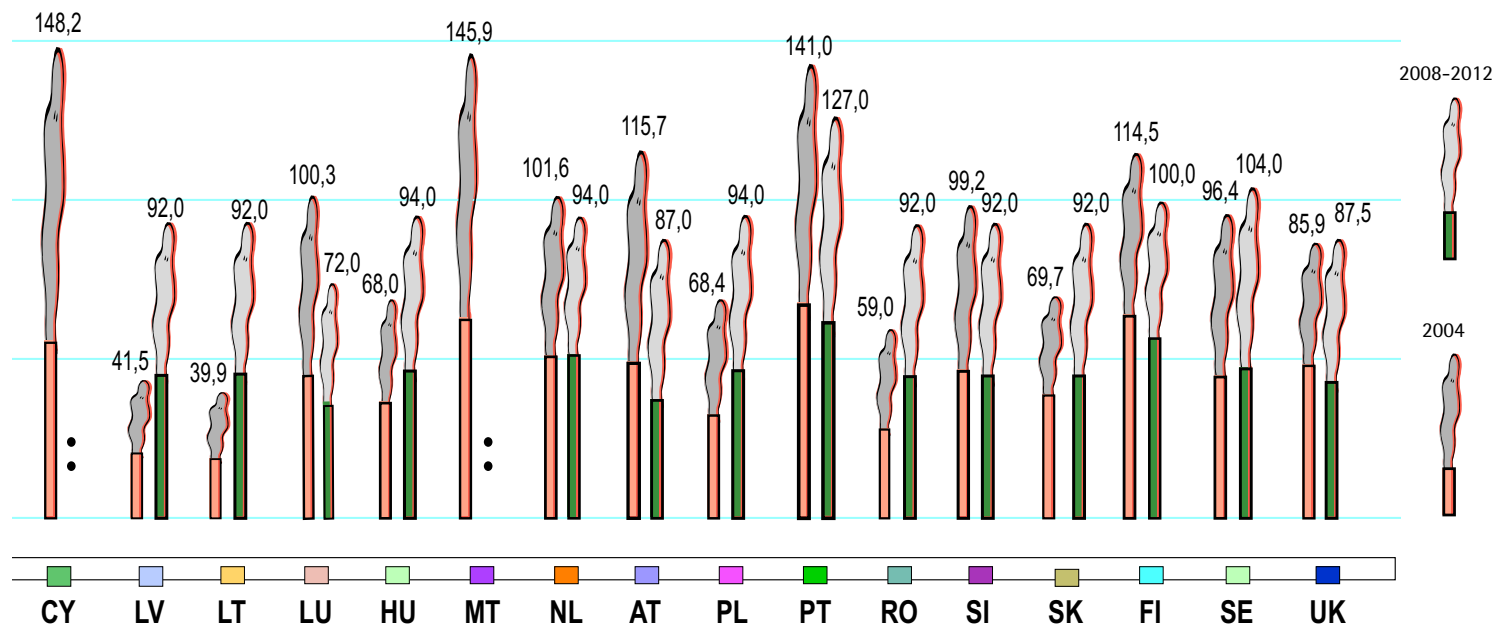

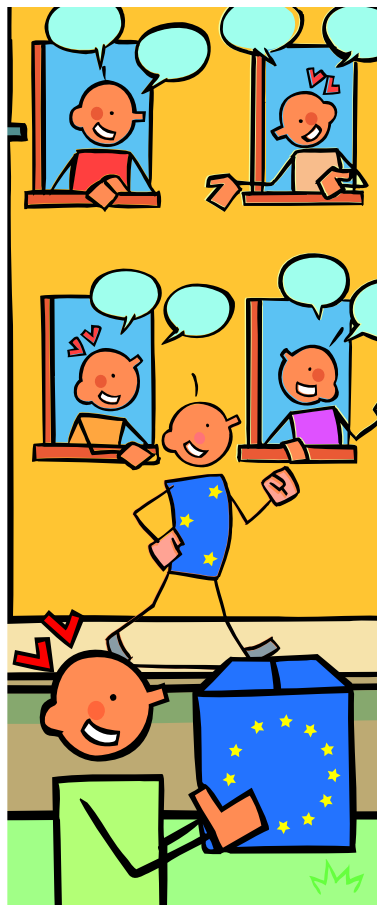
Anumite țări UE au ales alt an de referință decât 1990; reducerile acestora sunt calculate în consecință.

Surse: Agenția Europeană de Mediu, Centrul tematic european pentru atmosferă și schimbările climatice.

Zece țări care s-au alăturat UE începând cu 2004 au propriile lor obiective de reducere a emisiilor. Cipru și Malta nu se numără printre acestea.

Conform Protocolului de la Kyoto, Japonia s-a angajat la o reducere de 6 %. Statele Unite nu au ratificat Protocolul de la Kyoto.

Europeanii trăind împreună

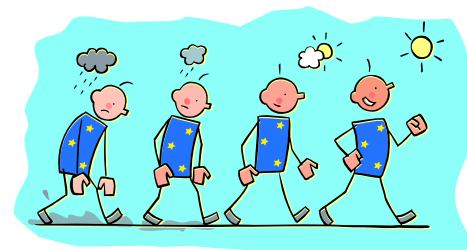
Cetățenii UE încep, tot mai mult, să se cunoască între ei și să își dezvolte sentimentul de apartenență la o comunitate de europeni, chiar dacă nu toată lumea este la fel de entuziasmată în ceea ce privește UE. Multă lume își petrece concediile în altă țară europeană și un număr tot mai mare de persoane pleacă să studieze sau să lucreze în străinătate, grație libertății de mișcare pe teritoriul comunitar. Un procentaj ridicat de elevi europeni învață cel puțin o limbă europeană în plus față de cea maternă.

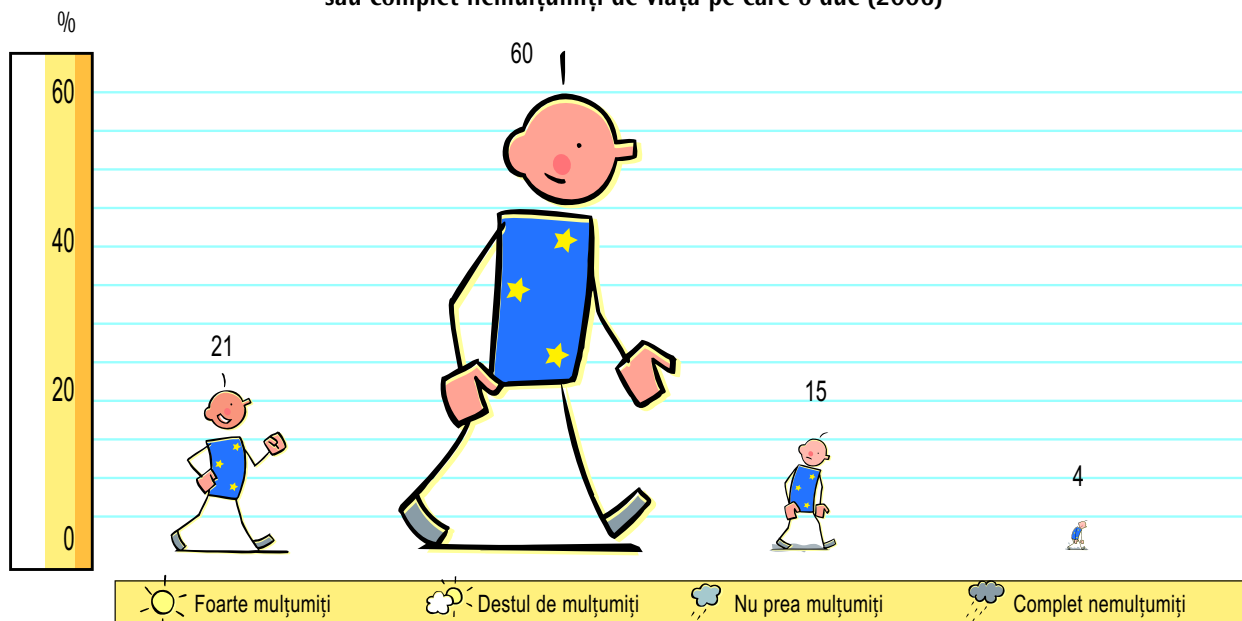
Europeeni fericiți împărtășind aceleași preocupări

Într-un sondaj Eurobarometru realizat în primăvara anului 2006, opt din zece cetățeni europeni au răspuns că sunt destul de mulțumiți sau foarte mulțumiți de viața pe care o duc și majoritatea erau optimiști cu privire la viitor. Europeenii care se consideră „foarte mulțumiți” reprezintă 21 %, în raport cu 23 % conform sondajului anterior, realizat în toamna anului 2005.

Numărul persoanelor care au declarat că sunt complet nemulțumite în ultimul deceniu a rămas relativ mic, la aproximativ 4 %.

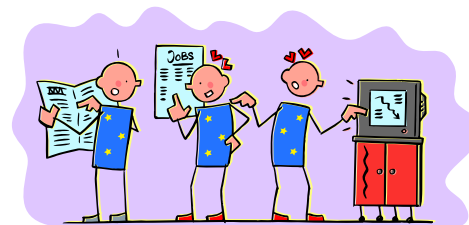
Procentajul cetățenilor UE-25 care sunt foarte mulțumiți, destul de mulțumiți, nu prea mulțumiți sau complet nemulțumiți de viața pe care o duc (2006)

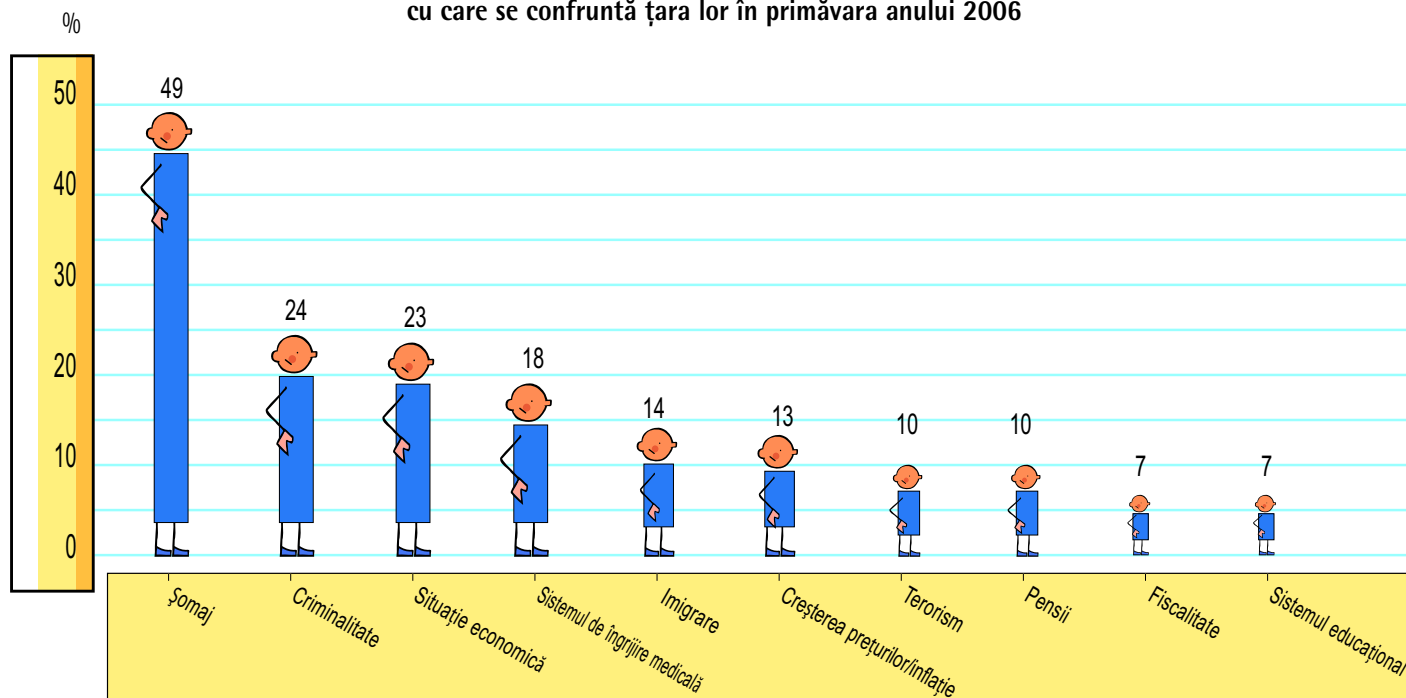
Sursă: Eurobarometru.

Chiar dacă, în general, sunt mulțumiți de viața pe care o duc, Europeanii se confruntă totuși cu griji și probleme. Șomajul rămâne una dintre grijile principale pentru mulți dintre ei. Într-un sondaj din 2006, doar 10 % dintre persoanele chestionate au declarat că terorismul reprezintă una dintre cele două probleme majore cu care se confruntă țara lor.

Cu toate că rezultatele variază, reflectând diversitatea culturilor și a opiniilor în UE, sondajul arată că cetățenii UE împărtășesc multe preocupări.

Procentajul cetățenilor UE-25 care consideră aspectele de mai jos drept una din două amenințări principale cu care se confruntă țara lor în primăvara anului 2006

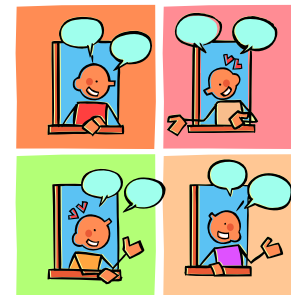

Sursă: Eurobarometru.

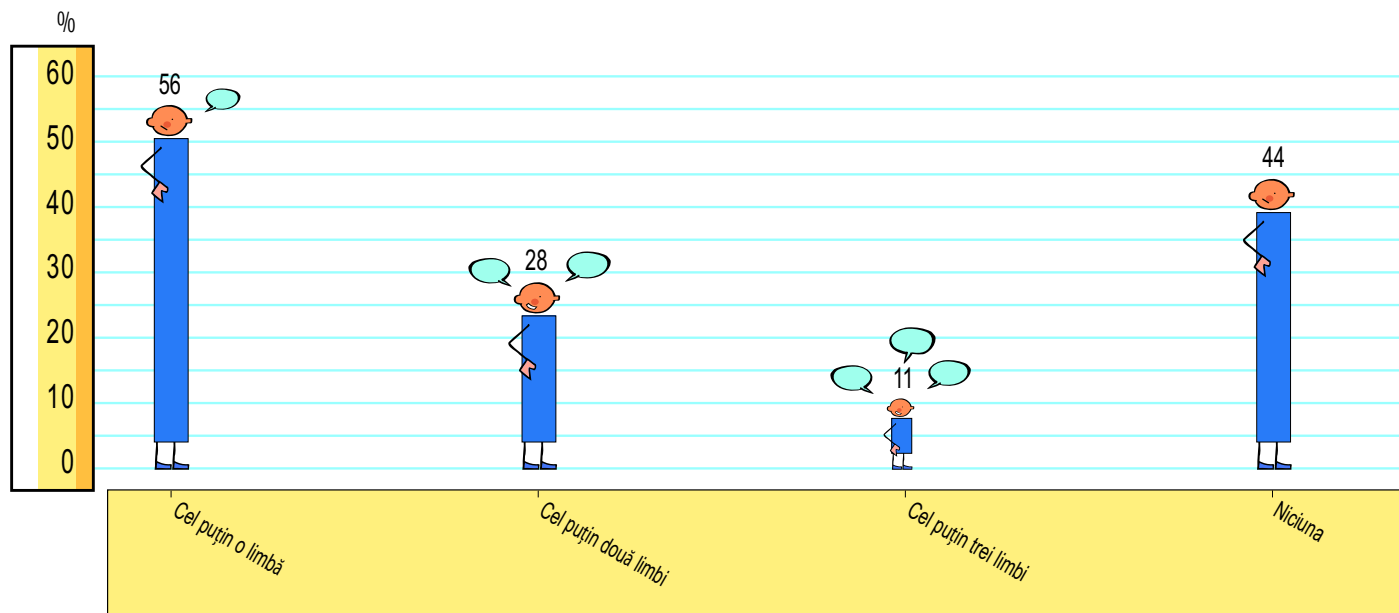
Comunicarea cu vecinii

Cunoașterea unei limbi străine este utilă în multe privințe – pentru a studia în străinătate, pentru a călători, în stabilirea de relații de afaceri și de prietenie internaționale – și oferă multiple oportunități profesionale. Din acest motiv, UE își încurajează cetățenii să învețe două limbi străine în plus față de limba lor maternă.

O majoritate netă a europenilor (56 %) susțin că pot purta o conversație într-o limbă străină. Dintre aceștia, sunt persoane care vorbesc două sau chiar trei limbi străine. Cu toate acestea, 44 % dintre europeni nu cunosc nici o limbă străină.

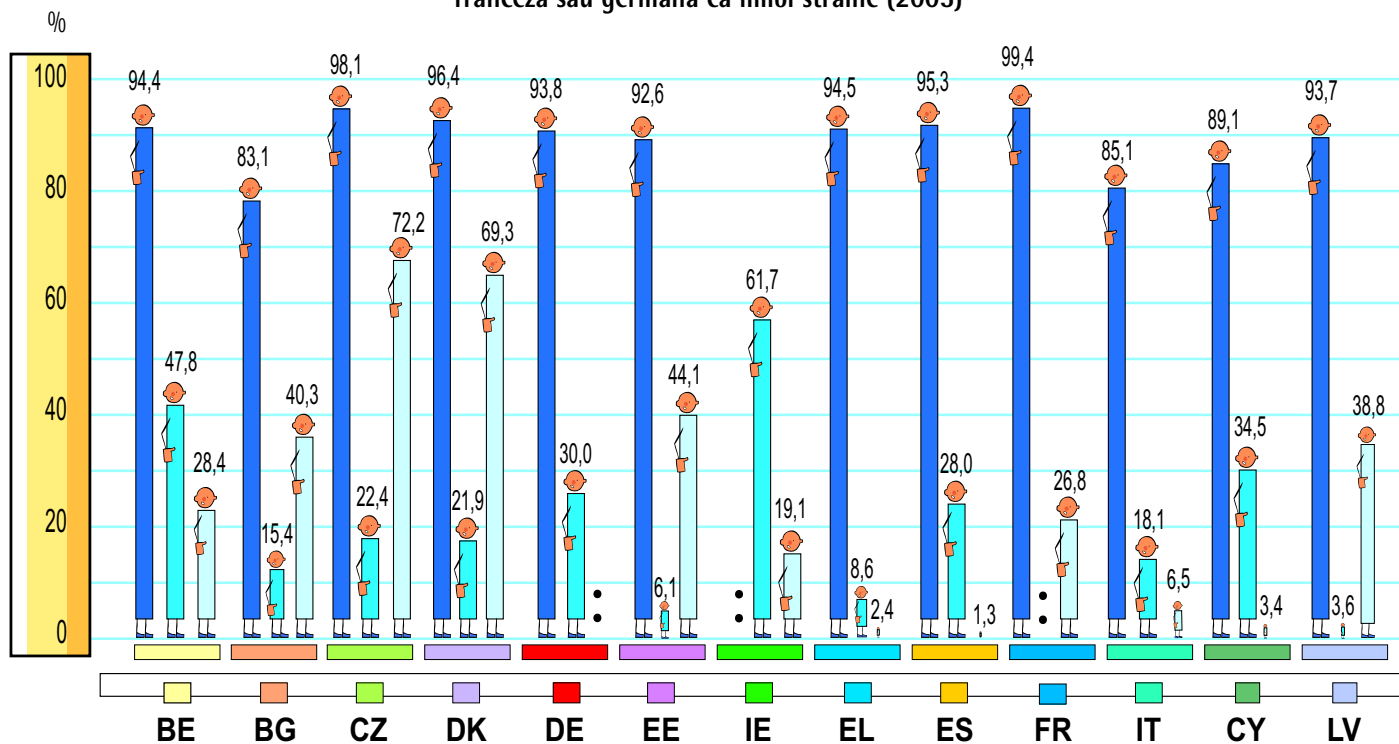
Procentajul europenilor care pot purta o conversație într-o limbă străină (2005)

Sursă: Eurobarometru.

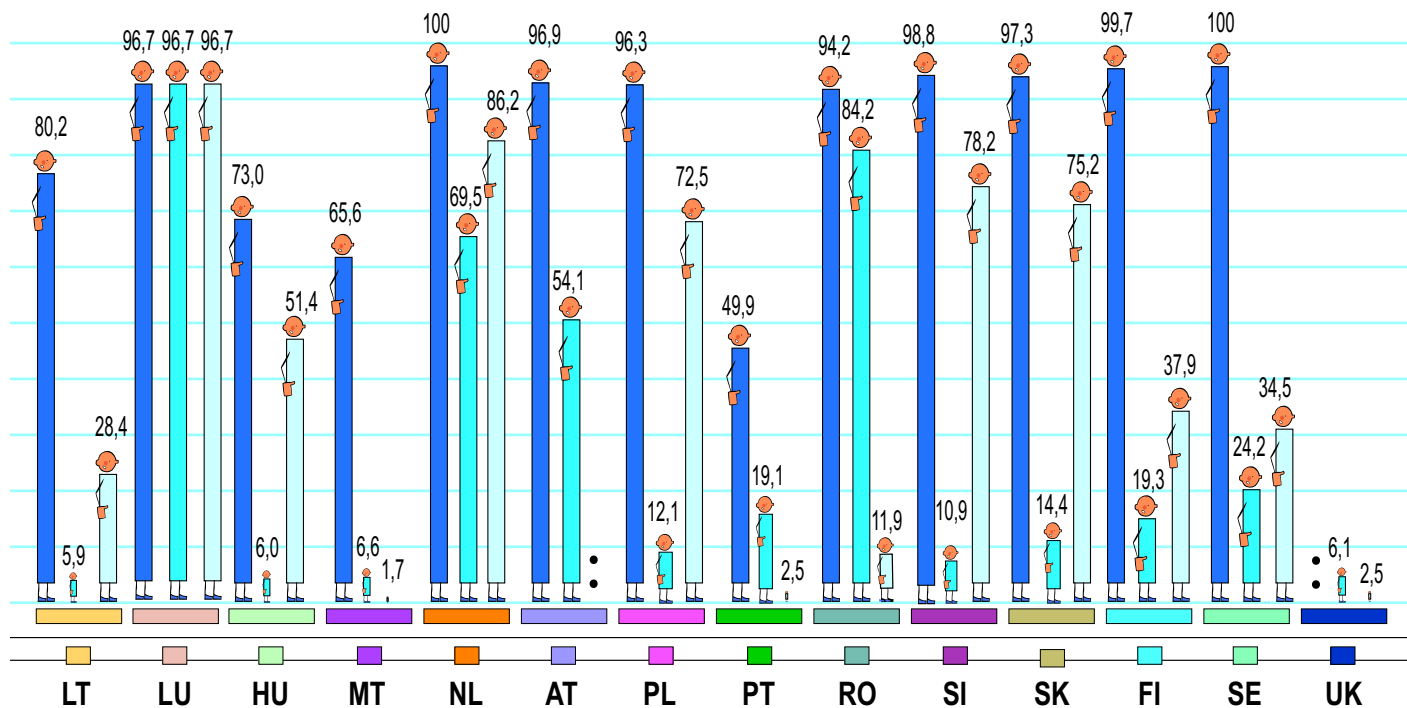
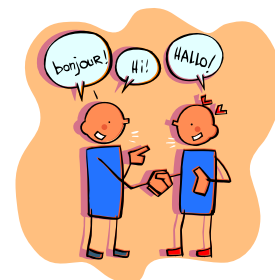
Limbile cele mai folosite de vorbitorii nenativi sunt engleza, franceza și germana. Limba rusă este vorbită în mare măsură în țările Europei centrale și orientale care s-au alăturat Uniunii în 2004.

Procentajul elevilor din învățământul postliceal superior care învață limbile engleză, franceză sau germană ca limbi străine (2005)

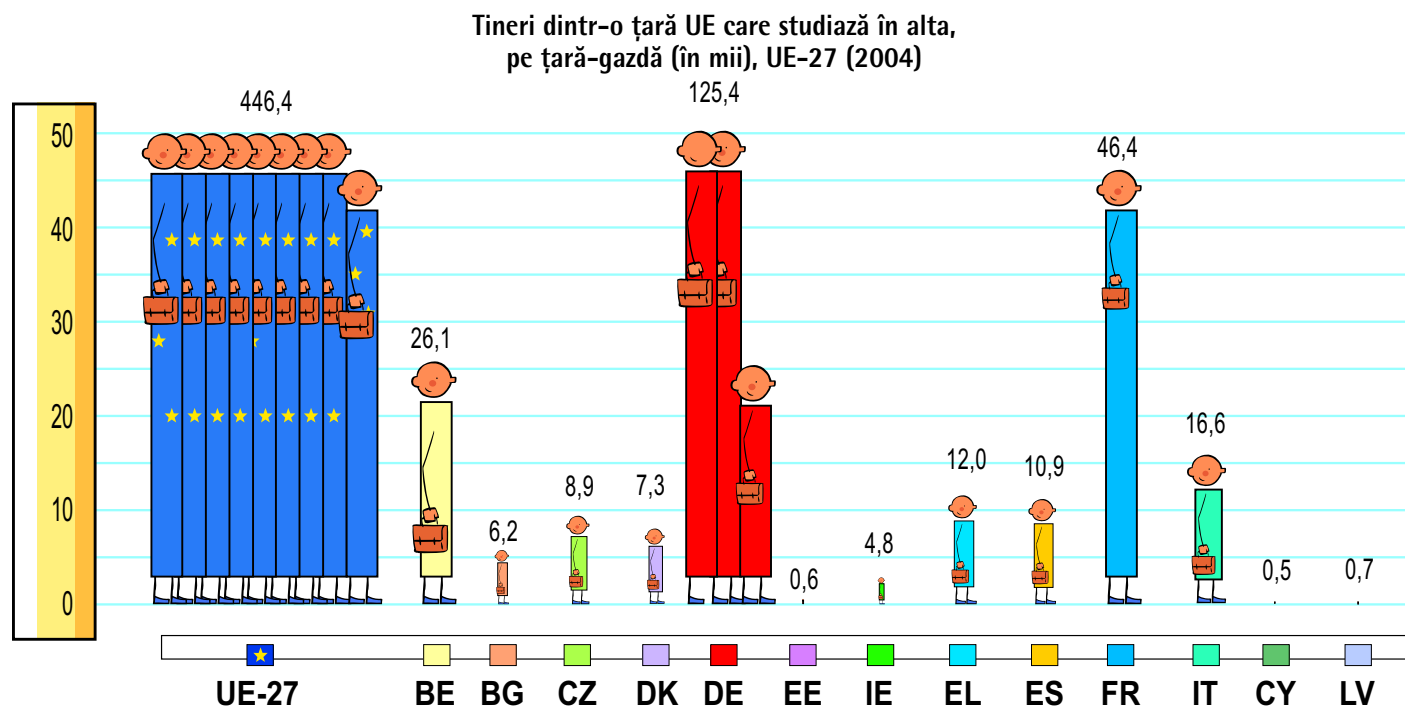
Surse: UNESCO/OCDE/Baza de date Eurostat.

- Limba engleză
- Limba franceză
- Limba germană

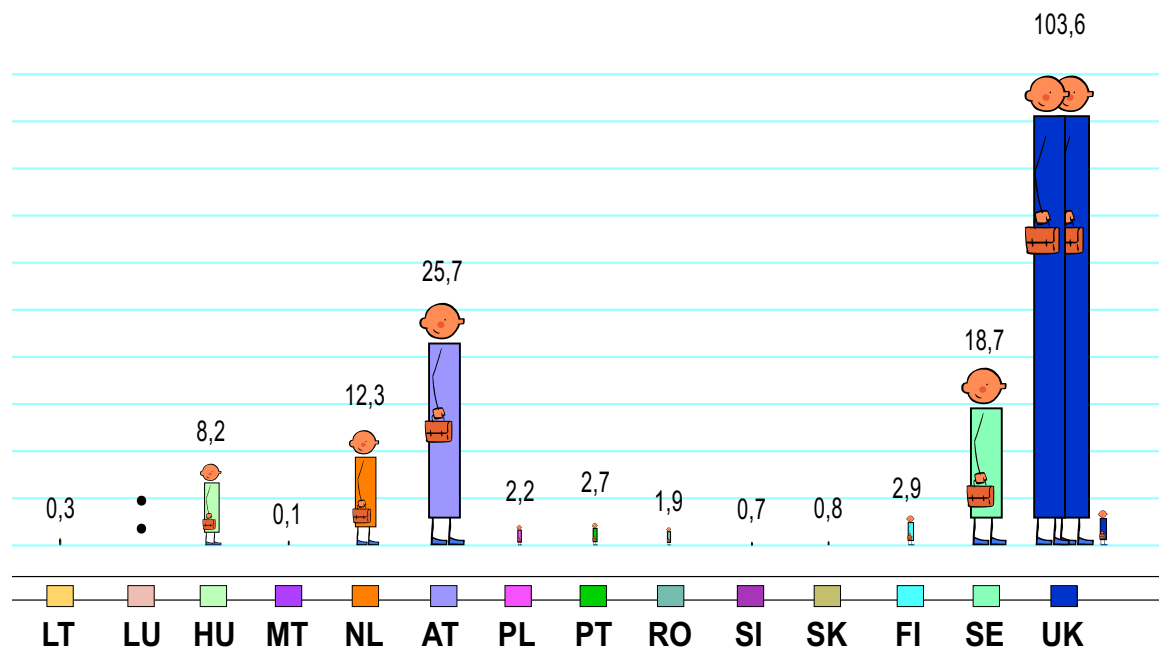
Studiind împreună

Un număr din ce în ce mai mare de tineri europeni studiază în țări europene, altele decât țara de origine. Erasmus este un program important finanțat de UE care permite tinerilor și profesorilor din învățământul universitar să petreacă un an în altă țară a UE. Mai mult de un milion de tineri au participat la acest program de la lansarea sa în 1987. Acest program s-a extins la nivel mondial de la data inițierii, în 2004, a programului *Erasmus Mundus*.

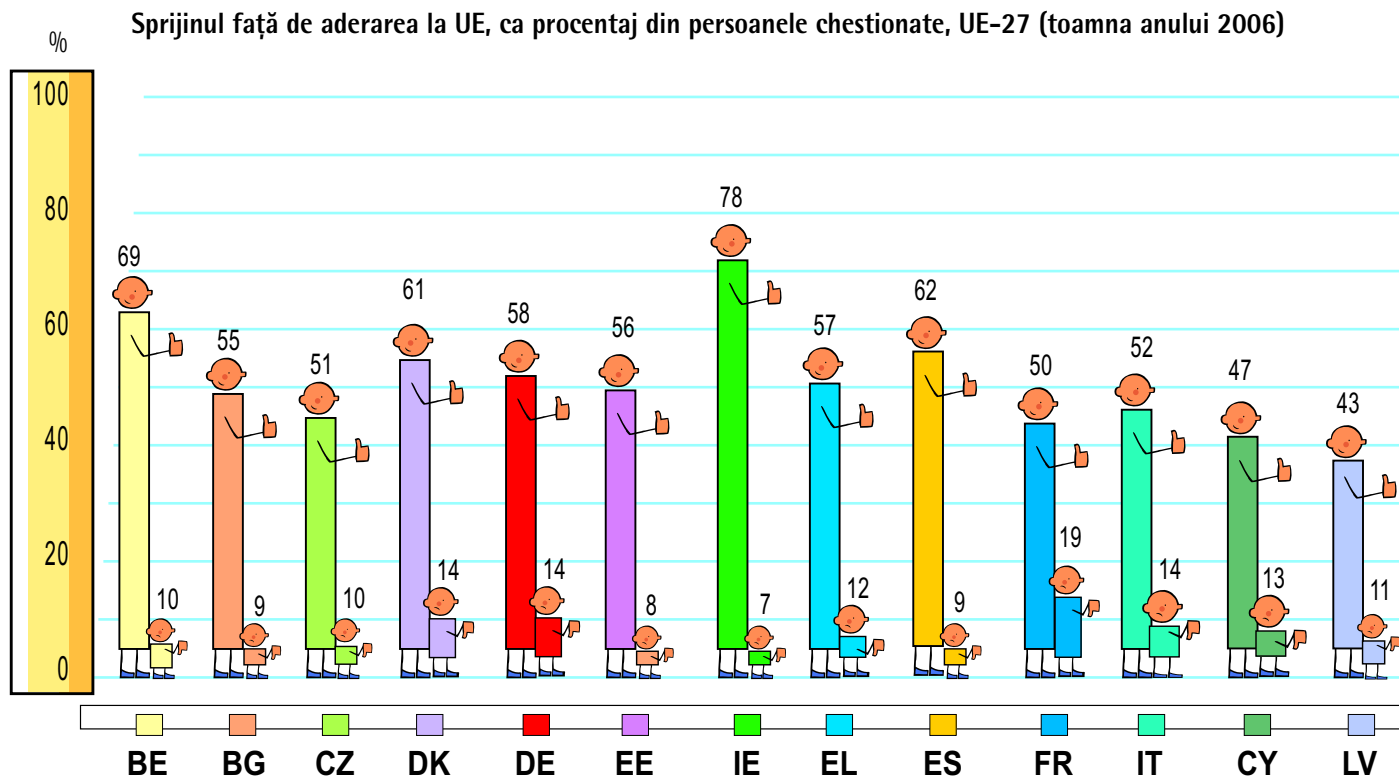
Sursă: Eurostat.

În afara programului Erasmus, aproape o jumătate de milion de tineri studiază în altă țară a UE. Cifrele sunt prezentate în tabel.

Sușținători sau sceptici?

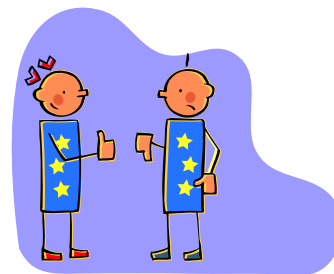
Majoritatea cetățenilor din toate țările UE consideră că aderarea la Uniune este un lucru bun pentru țara lor. Nivelul de susținere variază pe tot teritoriul Uniunii și fluctuează de-a lungul timpului. Un sondaj Eurobarometru din 2006 a arătat că cele mai serioase susținătoare sunt câteva dintre vechile state membre (Irlanda și țările Benelux), cu toate că rata susținerii în țările care au aderat la UE în 2004 a crescut de atunci, cu excepția Ungariei.

Nu s-au luat în considerare răspunsurile „nu știu” și cele negative.

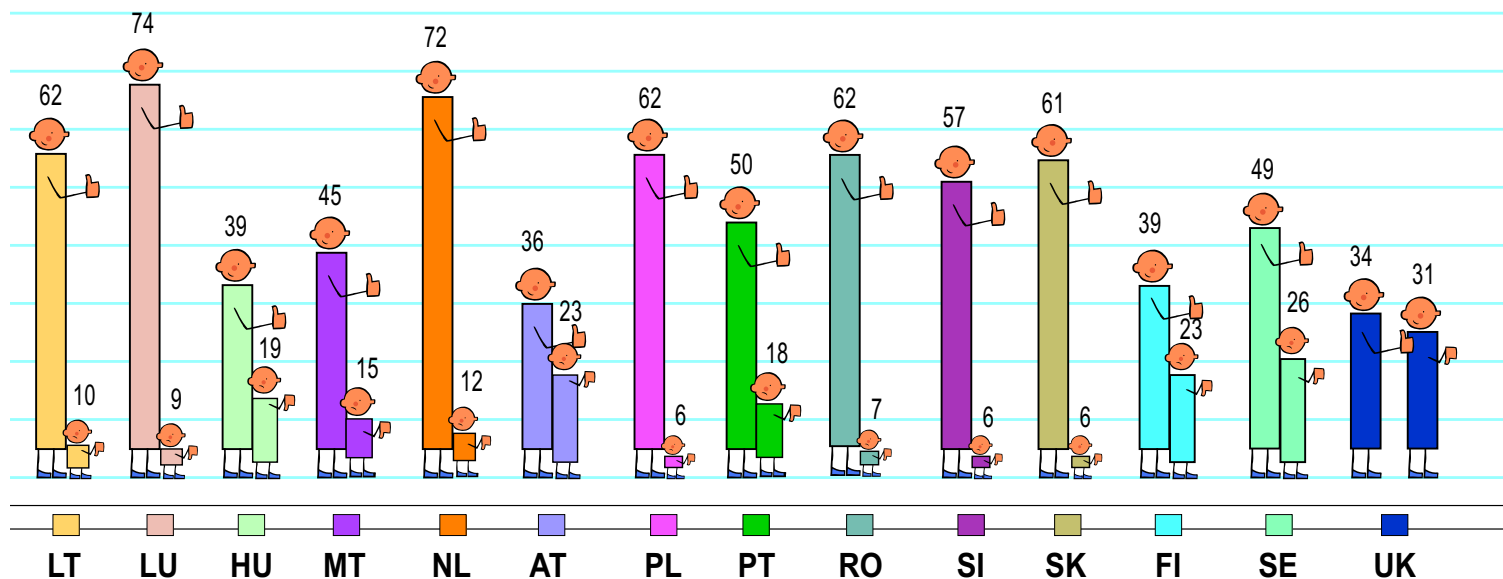
Sursă: Eurobarometru.

Ungaria se numără printre țările cele mai reticente în ceea ce privește aderarea la UE, urmată de Finlanda, Austria și ultima situată, Regatul Unit, unde diferența dintre cei care consideră aderarea la UE un lucru pozitiv pentru țara lor și cei care o consideră un aspect negativ este cea mai mică.

Aspect pozitiv

Aspect negativ

Culegerea roadelor

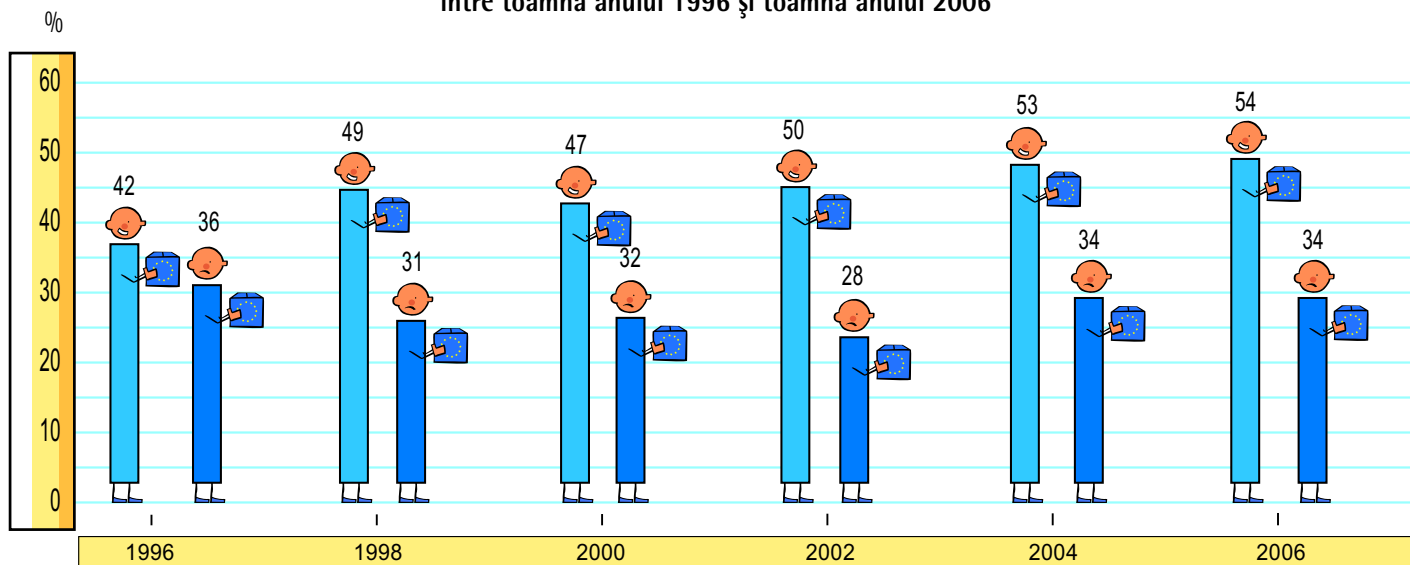
Conform aceluiași sondaj de opinie, majoritatea cetățenilor europeni (54 %) consideră că țara lor a avut efectiv de câștigat ca urmare a aderării la UE. Cea mai convinsă de acest lucru este Irlanda (87 %), urmată de o membră nouă, Lituania (77 %), și apoi de Danemarca și Grecia (ambele cu 74 %). Țările cele mai sceptice sunt Ungaria, Suedia și Regatul Unit, unde doar 39-41 % din cei chestionați au considerat că țara lor a avut de câștigat din aderarea la Uniune.

Următorul tabel arată că, la finele anului 2006, diferența între răspunsurile pozitive și cele negative era de 20 %, în raport cu doar 6 % cu 10 ani înainte.

■ Avantajate
■ Neavantajate

Procentajul cetățenilor UE care consideră că țara lor nu a obținut nici un avantaj ca urmare a aderării la UE, între toamna anului 1996 și toamna anului 2006

Sursă: Eurobarometru.

Țările candidate

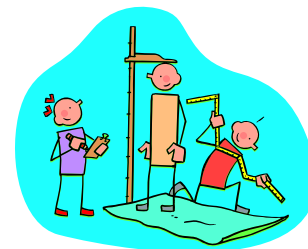
În momentul în care o țară își depune candidatura pentru aderare la Uniunea Europeană și cererea sa a fost acceptată oficial, aceasta devine o „țară candidată”. În prezent, acestea sunt în număr de trei: Turcia, Croația și Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei.

Înainte ca o țară candidată să se alăture UE, aceasta trebuie să aibă un sistem de guvernare stabil și democratic și instituții care să asigure respectarea statului de drept și a drepturilor omului. Aceasta trebuie să aibă, de asemenea, o economie de piață funcțională și o administrație în măsură să aplice dreptul comunitar și politicile UE. Condițiile de aderare specifice fiecărei țări sunt stabilite în negocierile cu Comisia Europeană.

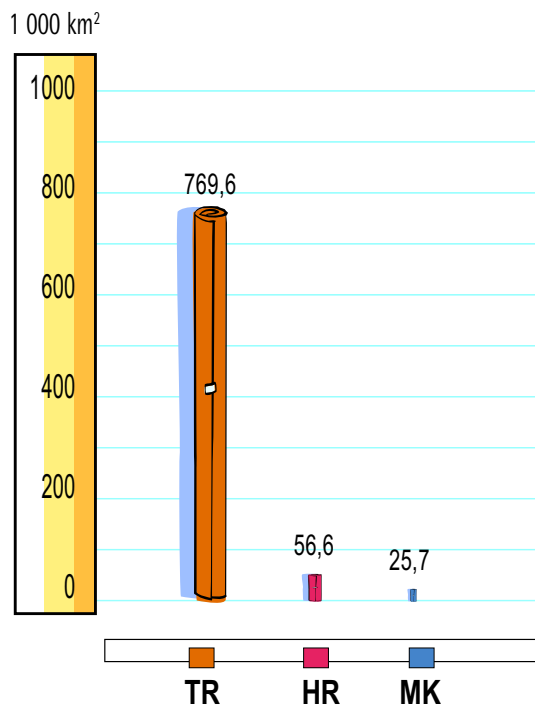
În general, negocierile se desfășoară pe parcursul mai multor ani.

Suprafață și populație

Țările candidate diferă ca suprafață, Turcia având, în mod evident, suprafața cea mai mare. Populația sa este mai numeroasă decât a oricărui alt stat membru, cu excepția Germaniei. Împreună, cele trei țări candidate ar crește populația totală a UE cu 16 %.

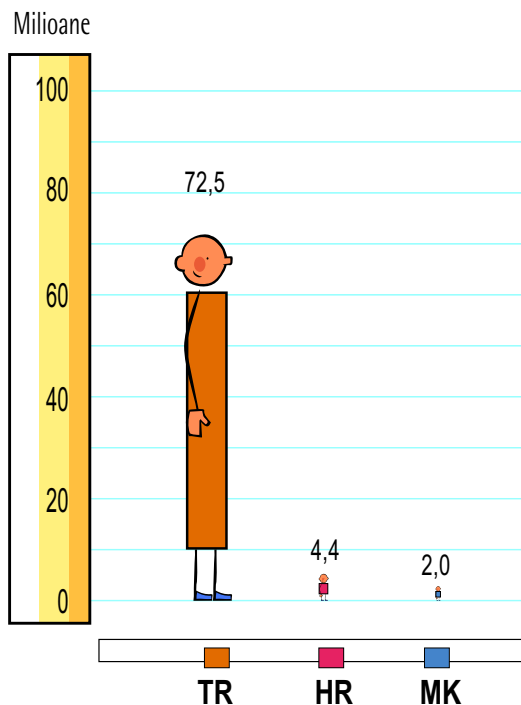

Suprafața în mii de km²

Sursă: Comisia Europeană.

Populația la 1 ianuarie 2006
în milioane de locuitori

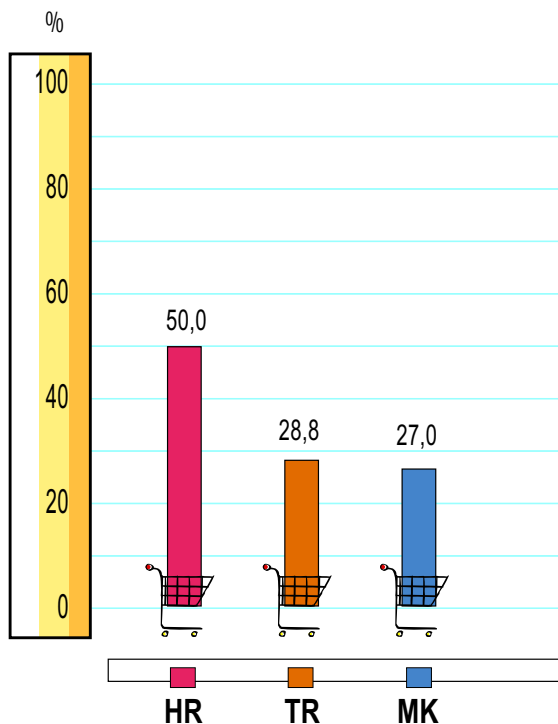
Sursă: Eurostat.

Care este situația lor financiară?

Comparând PIB-ul țărilor candidate în SPC pe cap de locuitor, se observă că acestea sunt considerabil mai puțin prospere decât media statelor membre UE. Cu toate acestea, Croația are un PIB pe cap de locuitor mai mare decât Bulgaria și România, devenite state membre în 2007.

PIB pe cap de locuitor în SPC ca procentaj din media UE-27 (2005)

Sursă: Eurostat.

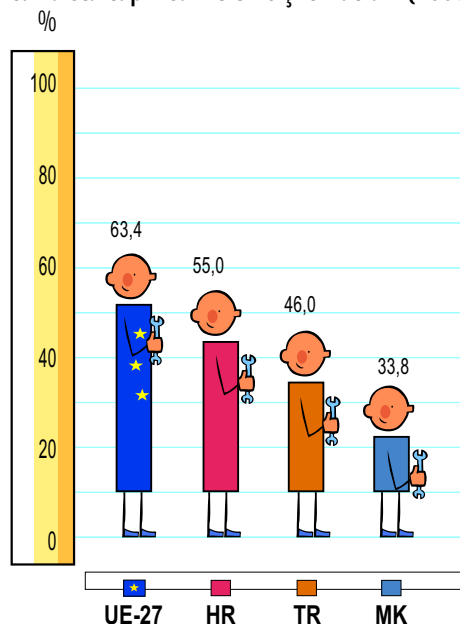
Cetățenii la locul de muncă

Reformele economice din ultimii ani au adus schimbări radicale în țările candidate, contribuind la crearea de noi locuri de muncă. Dar rata ocupării forței de muncă în rândul populației apte de muncă, în țările candidate, este mai scăzută decât media UE.

În țările candidate, ca și în UE, serviciile (inclusiv turismul) constituie o parte importantă a economiei. Ca și în țările care s-au alăturat Uniunii în 2004, în țările candidate proporția populației care lucrează în agricultură este superioară celei din UE-15.

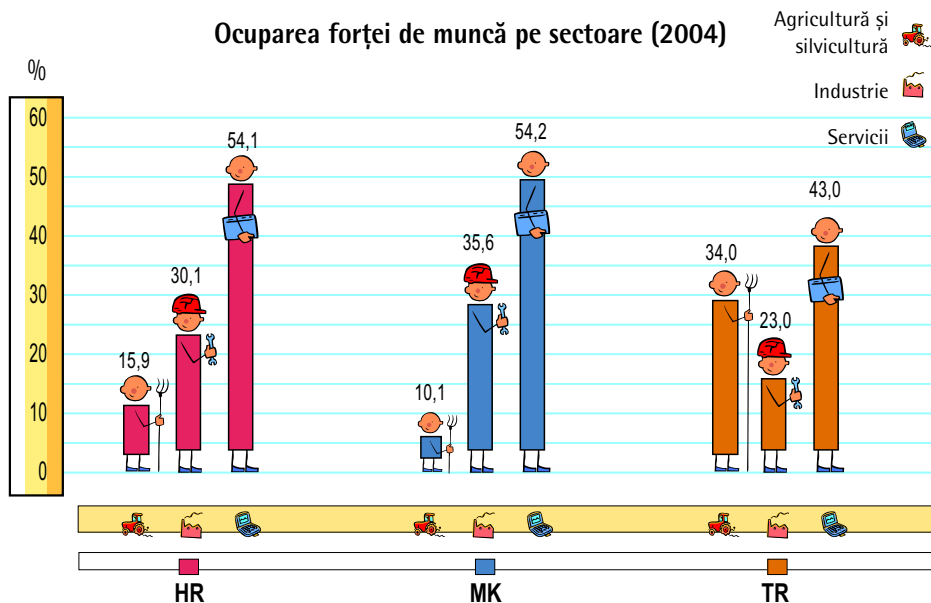

Rata ocupării forței de muncă pentru populația cu vârsta cuprinsă între 15 și 64 de ani (2005)

Surse: Pentru UE-27 și HR: Eurostat, sondaj privind forța de muncă, medie anuală. Pentru MK și TR: date naționale.

Ocuparea forței de muncă pe sectoare (2004)

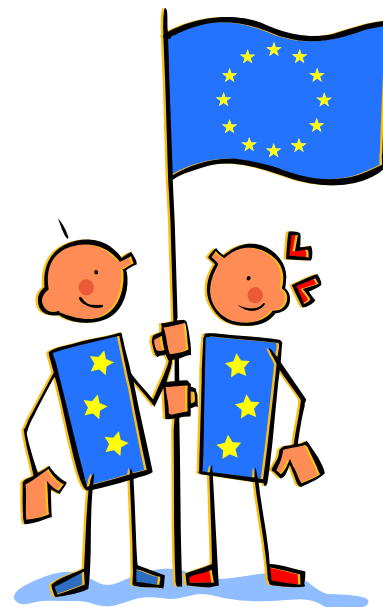
Sursă: Comisia Europeană.

Relații de bună vecinătate

Prin extinderile recente, Uniunea Europeană a unificat un continent odinioară divizat, creând în Europa un spațiu vast de stabilitate și prosperitate. Cu toate că aceasta este doar faza inițială, cetățenii țărilor care s-au alăturat UE în 2004 se bucură deja de avantajele prezentate de creșterea economică, mobilitatea persoanelor și modernizarea infrastructurilor neglijate anterior.

UE caută să trăiască în armonie cu vecinii săi și să le susțină eforturile privind democrația, stabilitatea și prosperitatea. Frontierele externe ale UE nu trebuie să devină o nouă linie despărțitoare în Europa între Uniune și vecinii săi – la est, Rusia, Belarus, Ucraina, Moldova, regiunile din Caucaz și Balcani, iar la sud, țările bazinului oriental al Mediteranei și Africa de Nord.

Obiectivul urmărit este stabilirea unor relații mai strânse cu fiecare dintre aceste țări, bazate pe cooperare comercială, economică și politică, a unor eforturi comune în materie de cercetare și dezvoltare, protecția mediului, știință și cultură, precum și asistență tehnică. UE a încheiat acorduri de asociere specifice cu țările din Balcani, aceasta reprezentând un prim pas înspre aderarea lor la Uniune. Primele dintre aceste acorduri au fost semnate cu Croația și cu Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, care au, în prezent, statutul de țări candidate la aderare.

Comisia Europeană

Aspecte și date importante despre Europa și cetățenii săi

Luxemburg: Oficiul pentru Publicații Oficiale ale Comunităților Europene

2007 — 79 p. — 22,4 x 16,2 cm

ISBN 92-79-03621-1

NA-76-06-481-RO-C

Puteți găsi această broșură, precum și alte explicații succinte și clare despre UE, online la adresa de internet **ec.europa.eu/publications**

Comisia Europeană
Direcția Generală Comunicare
Publicații
B-1049 Bruxelles

Manuscris finalizat în mai 2007

Ilustrații: Zack

© Comunitățile Europene, 2007
Reproducerea este autorizată.

Printed in Luxembourg

TIPĂRIT PE HÂRTIE ALBĂ FĂRĂ CLOR